

Συζητήσεις

Τετάρτη 20 Ιανουαρίου 2010 - Στρασβούργο

Έκδοση ΕΕ

▶ 11. Αποτελέσματα της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή (συζήτηση)

 Βίντεο των παρεμβάσεων

 PV

▶ **Πρόεδρος**. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση των δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τα αποτελέσματα της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή.

▶ **Elena Espinosa Mangana**, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, στέκομαι ενώπιον του Κοινοβουλίου σήμερα για να μοιραστώ μαζί σας τις απόψεις μου σχετικά με τα αποτελέσματα της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης και τις προκλήσεις που προκύπτουν από αυτή, τόσο για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και για την εναλλασσόμενη Προεδρία που ασκεί η Ισπανία για το πρώτο εξάμηνο του 2010.

Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης συζήτησαν εκτενώς αυτά τα θέματα το προηγούμενο

σαββατοκύριακο. Πρέπει να επισημάνω ότι συμφωνούμε ευρέως στην επιθυμία μας να συνεχίσουμε να σημειώνουμε πρόοδο, σε τρία ζητήματα ιδιαίτερα: την εδραίωση των αποτελεσμάτων της διάσκεψης, προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή το συντομότερο δυνατό· την ενίσχυση των στοιχείων τους στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών· και τις προσπάθειες για να εκπληρώσουμε τους στόχους μας για τη μείωση των συνολικών εκπομπών.

Έχουμε κοινούς στόχους και στρατηγικές. Ως αποτέλεσμα, τα πιο άμεσα καθήκοντά μας θα είναι να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία της επίσημης ανακοίνωσης της δέσμευσής μας· να εδραιώσουμε ένα πλαίσιο δράσης ανάλογο με εκείνο άλλων βιομηχανοποιημένων και αναπτυσσόμενων κρατών· και να χρησιμοποιήσουμε όλα τα μέσα που διαθέτουμε, τόσο στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και στις σχέσεις μας με τρίτες χώρες.

Η διάσκεψη του Δεκεμβρίου –μια εξαιρετικά περίπλοκη διάσκεψη η οποία χαρακτηρίστηκε από επίπονες συζητήσεις επί της διαδικασίας– ολοκληρώθηκε με τη λεγόμενη Συμφωνία της Κοπεγχάγης. Ένας μεγάλος αριθμός αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων και ηγετών περιφερειακών ομάδων συμμετείχαν προσωπικά στην εκπόνηση του εγγράφου που υιοθετήθηκε, το οποίο αντιπροσωπεύει τη βούληση των χωρών οι εκπομπές των οποίων ανέρχονται σε πάνω από το 80% εκείνων που παράγονται παγκόσμια. Οι συμμετέχοντες περιλάμβαναν όλες τις βιομηχανοποιημένες χώρες, τις σημαντικές αναδυόμενες οικονομίες, και έναν σημαντικό αριθμό ιδιαίτερα ευάλωτων χωρών. Αυτό θα πρέπει να μας βοηθήσει επίσης να απαντήσουμε στις πολλές αμφιβολίες που συνεχίζουν να μπλοκάρουν την επίσημη διαδικασία η οποία θα πρέπει να μας οδηγήσει σε νομικά δεσμευτικές λύσεις, στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών και κατά προτίμηση στο Μεξικό.

Όσον αφορά στο περιεχόμενο της Συμφωνίας, πιστεύω ότι είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι έχουμε σαφή στήριξη για να μην επιτρέψουμε να αυξηθεί η θερμοκρασία πάνω από δύο βαθμούς Κελσίου. Αυτό είναι ασφαλώς ένα από τα πιο δυνατά στοιχεία της με τις μεγαλύτερες δυνατότητες για αποτελέσματα: η δέσμευση όλων των βιομηχανοποιημένων χωρών να οριστεί ένας στόχος για τη μείωση των εκπομπών που μπορεί να εφαρμοστεί στις οικονομίες τους.

Τα αναπτυσσόμενα κράτη, από την πλευρά τους, θα λάβουν συγκεκριμένες, επαληθεύσιμες δράσεις που θα τους επιτρέψουν να επιτύχουν μια σημαντική μείωση στην αύξηση των εκπομπών τους: χρηματοδότηση που θα βασίζεται στην αλληλεγγύη και θα έχει ως στόχο την υποστήριξη άμεσης και μεσοπρόθεσμης δράσης για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής· στοιχεία που αποσκοπούν στον προσανατολισμό νέων μοντέλων διακυβέρνησης· και μηχανισμοί που προωθούν την τεχνολογική ανάπτυξη και τη μείωση των εκπομπών που προκαλείται από την αποψίλωση των δασών.

Η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης έδειξε ότι κινούμαστε σε ένα νέο διεθνές πλαίσιο, ένα πλαίσιο που απαιτεί βελτιώσεις αν θέλουμε να παρέχουμε λύσεις σε παγκόσμια προβλήματα. Οι ισχύοντες κανόνες λήψης αποφάσεων πρέπει να αλλάξουν ούτως ώστε να μπορέσουν να προσαρμοστούν δεόντως σε αυτούς τους νέους καιρούς και στις ανάγκες τους.

Έχουμε τα εργαλεία που χρειαζόμαστε για να δράσουμε: ένα νομοθετικό πακέτο που εφαρμόζεται ήδη σε κοινοτικό επίπεδο· την ύψιστη δέσμευση να προωθήσουμε μείωση των εκπομπών, διεθνή αλληλεγγύη και τεχνολογική καινοτομία και συνεργασία· και τη σωστή θεσμική δομή στο πλαίσιο της Ένωσης, την οποία πρέπει να χρησιμοποιήσουμε έξυπνα, αξιοποιώντας στο έπακρο την συμπληρωματικότητά της.

Θα πρέπει να συνδυάσουμε την ηγεσία του Συμβουλίου Περιβάλλοντος όταν διαπραγματευόμαστε και σχεδιάζουμε πολιτικές για την κλιματική αλλαγή με μεγαλύτερη ικανότητα για εξωτερικές δράσεις. Επιπλέον, θα πρέπει να συνδέσουμε το

περιβαλλοντικό έργο που έχουμε μπροστά μας με τις απόψεις των εμπειρογνομόνων μας για πολιτικές σχετικά με την οικονομία και την καινοτομία· θα πρέπει επίσης να βελτιώσουμε τη συνέπεια μεταξύ των κλιματικών στόχων μας και του μοντέλου μας ανάπτυξης και ευημερίας. Όλα αυτά πρέπει να γίνουν χωρίς να παραβλέψουμε την ανάγκη –τόσο στο εσωτερικό όσο και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης– να ενισχυθεί ο ρόλος της κοινής γνώμης και των νομοθετών που έχουν δεσμευτεί να επενδύσουν σ’ ένα καλύτερο μέλλον και να προστατέψουν τα δημόσια συμφέροντα.

Ας εφαρμόσουμε τη συλλογική ευρωπαϊκή εμπειρία μας. Καταρχάς, πρέπει να πιέσουμε για μια ενδεδειγμένη απάντηση πριν από τις 31 Ιανουαρίου. Η Συμφωνία της Κοπεγχάγης, συγκεντρώνοντας όλους εκείνους που πρέπει να μειώσουν τις εκπομπές τους, δίνει τη δυνατότητα να γίνει μια σύγκριση των προσπαθειών, μια σύγκριση που έχει απαιτήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση· ωστόσο, εξακολουθούμε να μην είμαστε σίγουροι για το πόσο ισχυρές είναι πραγματικά οι δεσμεύσεις των άλλων χωρών. Αν αποδειχτεί ότι είναι ανεπαρκείς, πρέπει να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για να προωθήσουμε τις συλλογικές μειώσεις μας.

Θα πρέπει επίσης να δημιουργήσουμε τις συνθήκες που θα επιτρέψουν τη γρήγορη εφαρμογή αυτών των στοιχείων που συνθέτουν τη συμφωνία. Είναι ζωτικής σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να είναι στην πρώτη γραμμή εκείνων των χωρών που τηρούν τις υποσχέσεις τους. Για τον λόγο αυτό, θα χρειαστεί να διενεργήσουμε τη μεταφορά κεφαλαίων που προβλέπεται για την περίοδο 2010-2012 το συντομότερο δυνατό.

Θέλουμε να αναπτύξουμε ένα οικονομικό πλαίσιο που να μπορεί να διατηρεί τις δεσμεύσεις μας αλληλεγγύης με τις τρίτες χώρες στο Πράσινο Ταμείο για το Κλίμα της Κοπεγχάγης και, ταυτόχρονα, να προωθεί τις βελτιώσεις στους λογιστικούς κανόνες και την απάντησή μας από την άποψη τόσο των μειώσεων των εκπομπών που προκαλούνται από την αποψίλωση των δασών όσο και της τεχνολογικής συνεργασίας. Σε αυτό πρέπει να προστεθούν τα ακόλουθα στοιχεία: οι πολιτικές μας, που στοχεύουν στην εκπλήρωση των στόχων μας μείωσης εκπομπών τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο· η ώθηση που παρέχεται από την καινοτομία και την έξυπνη χρήση ενέργειας· η ενσωμάτωση μέτρων προσαρμογής για τομεακές πολιτικές· και η συνεπής εξωτερική δράση.

Θέλουμε να συνεργαστούμε στενά με την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο σε όλα αυτά, επιδιώκοντας να δημιουργήσουμε την περιοχή που πρωτοστατεί στον κόσμο στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, που έχει τις χαμηλότερες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, που είναι καλύτερα προετοιμασμένη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που παρουσιάζει η κλιματική αλλαγή και είναι πιο αποτελεσματική στη μεταμόρφωσή της σε μια ισχυρή κινητήριο δύναμη για καινοτομία και ανταγωνιστικότητα.

Η πολιτική μας για την κλιματική αλλαγή είναι ένα από τα βασικά προσδιοριστικά χαρακτηριστικά του ευρωπαϊκού μοντέλου. Ήμασταν πρωτοπόροι στην ενσωμάτωση αυτής της αρχής στις προτάσεις μας για μια πιο δίκαιη και πιο βιώσιμη ανάπτυξη, όχι μόνο οικονομική, αλλά επίσης κοινωνική και περιβαλλοντική, γνωρίζοντας ότι ενισχύουμε παράλληλα τη διεθνή ασφάλεια. Αυτό το γεγονός έχει καταστήσει δυνατό να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι διαπραγματεύσεων μεγάλοι πρωταγωνιστές, όπως η Κίνα και οι Ηνωμένες Πολιτείες, και να προσδιορίσουν και να μοιραστούν αποφασιστικά στοιχεία συνεργασίας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, θερμός υπέρμαχος του ρόλου των Ηνωμένων Εθνών στην επίλυση παγκόσμιων ζητημάτων, θα πρέπει να εργαστεί και σε άλλους τομείς, τόσο σε διμερές όσο και σε πολυμερές επίπεδο, επίσημα και άτυπα, βοηθώντας όλους να προσδιορίσουν σωστά τις ευκαιρίες, ακούγοντας τους εταίρους μας, και δουλεύοντας για να εδραιώσουμε τομεακές

απαντήσεις που είναι συνεπείς με τις ανάγκες για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Πρέπει να εκμεταλλευτούμε στο έπακρο την υιοθέτηση της Συνθήκης της Λισαβόνας και την θέση σε ισχύ των νέων θεσμών, ενσωματώνοντας συστηματικά τα κύρια μηνύματα σχετικά με την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής στις σχέσεις μας με τρίτες χώρες.

Δεν είναι μικρή η αποστολή που έχουμε μπροστά μας. Η κυβέρνηση της Ισπανίας γνωρίζει το μέγεθος της πρόκλησης και επιθυμεί να δείξει εδώ ότι δεσμεύεται να επιτελέσει όσο το δυνατό μεγαλύτερη πρόοδο αναφορικά με τα στοιχεία εκείνα που μπορεί να επιτρέψουν την επίτευξη μιας φιλόδοξης, δεσμευτικής συμφωνίας στο Μεξικό.

Δεν μπορούμε να χάσουμε την πολιτική ευκαιρία που δημιουργήθηκε στην Κοπεγχάγη, ούτε να χαμηλώσουμε τις προσδοκίες μας ούτε τις προσδοκίες της διεθνούς κοινότητας. Διακυβεύεται η αξιοπιστία μας. Πρέπει να εμμένουμε στη θέση μας. Οι νέες, μεγαλύτερες εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι οποίες το φέρνουν ακόμη πιο κοντά στους πολίτες, θα επιτρέψουν μια πιο στενή, πιο εποικοδομητική συνεργασία.

Θέλω να ολοκληρώσω την ομιλία μου συγχαίροντάς σας όλους γι' αυτό και υπενθυμίζοντάς σας ότι, τώρα περισσότερο από ποτέ, χρειαζόμαστε τη σκληρή εργασία σας και τη στήριξή σας για το κρίσιμο εξάμηνο που μας περιμένει.

► **Olli Rehn**, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να σας ευχαριστήσω εξ ονόματος της Επιτροπής για την ευκαιρία να συζητήσω μαζί σας τα αποτελέσματα της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή και την παρακολούθηση της Συμφωνίας της Κοπεγχάγης. Ο συνάδελφός μου, Σταύρος Δήμας, μου ζήτησε να απολογηθώ εκ μέρους του που δεν μπόρεσε να βρίσκεται εδώ λόγω ασθένειας, γεγονός το οποίο είναι ιδιαίτερα λυπηρό καθώς αυτή θα ήταν πιθανότατα η τελευταία εμφάνισή του στην Ολομέλεια. Προσφέρθηκα να αντικαταστήσω τον Σταύρο σε αυτή την πολύ σημαντική συζήτηση.

Θέλω να εκφράσω την εκτίμησή μας για τον ενεργό και υποστηρικτικό ρόλο που διαδραμάτισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πριν από τη διάσκεψη και κατά τη διάρκειά της. Οι επαφές με την αντιπροσωπεία σας καθ' όλη τη διάρκεια της διάσκεψης αποδείχτηκαν ιδιαίτερα χρήσιμες. Συγκεκριμένα, διαδραματίσατε καίριο ρόλο ενισχύοντάς μας στην προσέγγιση βασικών παραγόντων σε άλλες χώρες και άλλες περιοχές.

Πιστεύω ότι συμεριζόμαστε την άποψη ότι το αποτέλεσμα της Κοπεγχάγης υπολείπεται σημαντικά του στόχου μας για μια φιλόδοξη και νομικά δεσμευτική συμφωνία, η οποία θα ήταν απαραίτητη για να περιορίσουμε την κλιματική αλλαγή κάτω από 2° C. Αυτό είναι εξαιρετικά απογοητευτικό για όλους εμάς που αγωνιζόμαστε εδώ και πολλά χρόνια για συγκεκριμένες πολιτικές αποφάσεις για την αντιστροφή της κλιματικής αλλαγής.

Οι λόγοι της αποτυχίας ήταν πολλοί και θα επανέλθω σε αυτούς σε μία στιγμή. Ωστόσο, μπορεί επίσης να συμπεράνει κανείς ότι η Συμφωνία είναι προτιμότερη από κανένα απολύτως αποτέλεσμα, το οποίο θα ήταν το χειρότερο δυνατό σενάριο.

Αφενός –για να επισημάνουμε κάτι θετικό– η Συμφωνία της Κοπεγχάγης αναγνωρίζει τουλάχιστον την ανάγκη να περιοριστεί η κλιματική αλλαγή κάτω από 2°C. Προσκαλεί επίσης τις αναπτυσσόμενες χώρες να θεσπίσουν οικονομικούς στόχους εκπομπών μέχρι την 31η Ιανουαρίου 2010 και καλεί τις αναπτυσσόμενες χώρες να θεσπίσουν δράσεις περιορισμού μέχρι την ίδια ημερομηνία. Επίσης, η Συμφωνία θέτει τη βάση για ένα πολύ σημαντικό οικονομικό πακέτο 30 δισ. δολαρίων για τα επόμενα τρία χρόνια και αναγνωρίζει την ανάγκη για 100 δισ. δολάρια ετησίως μέχρι το 2020.

Αφετέρου, η Συμφωνία έχει σοβαρές αδυναμίες. Δεν περιέχει καμία αναφορά σε μεσοπρόθεσμους ή μακροπρόθεσμους στόχους μείωσης. Οι δεσμεύσεις μείωσης που ανακοινώθηκαν μέχρι στιγμής δεν είναι αρκετές για να μείνουν εντός του στόχου των 2°C. Δυστυχώς, κατά την άποψή μου, δεν πρέπει να αισιοδοξούμε ότι θα δούμε βελτιωμένες προσφορές μέχρι την 31η Ιανουαρίου – ακριβώς το αντίθετο. Τέλος, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, η Συμφωνία δεν είναι νομικά δεσμευτική και ίσως είναι ακόμη πιο ανησυχητικό το γεγονός ότι δεν προβλέπει την επίτευξη μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας φέτος, η οποία ήταν ένας από τους βασικούς στόχους μας.

Προσβλέποντας στο μέλλον, το επόμενο βήμα θα είναι να διασφαλίσουμε ότι αυτή η Συμφωνία θα εφαρμοστεί τουλάχιστον και θα ανοίξει τον δρόμο για μια νέα συνθήκη για το κλίμα, η οποία πρέπει να συμφωνηθεί επείγοντως κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους. Ως ένα πολύ πρώτο βήμα, θα είναι κρίσιμο να διασφαλίσουμε ότι όλα τα βασικά συμβαλλόμενα μέρη θα επικυρώσουν τώρα τη Συμφωνία και θα κοινοποιήσουν τους στόχους ή τις δράσεις τους ως την 31η Ιανουαρίου. Χρειάζεται επίσης να χορηγηθεί επαρκής χρηματοδότηση. Από αυτή την άποψη, πρέπει να διερευνήσουμε τρόπους για τη θέσπιση ενός Πράσινου Ταμείου για το Κλίμα της Κοπεγχάγης. Πρέπει επίσης να ενισχύσουμε τις συμμαχίες μας με χώρες και περιοχές που συμμερίζονται το όραμά μας για ένα επιτυχές αποτέλεσμα στις διεθνείς διαπραγματεύσεις για το κλίμα.

Ολοκληρώνοντας, έχουμε να αντιμετωπίσουμε τεράστιες προκλήσεις για να διασφαλίσουμε την ενότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να συνεργαστούμε στρατηγικά με βασικούς εξωτερικούς εταίρους και να διατηρήσουμε την πλήρη δέσμευσή μας για πολυμερή κλιματική δράση, αλλά υπάρχουν πολλά διδάγματα που μπορούμε να αντλήσουμε από την δέκατη πέμπτη Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 15). Ένα αξιοσημείωτο μάθημα είναι ασφαλώς ότι πρέπει να μάθουμε να μιλάμε με μία φωνή. Στην Κοπεγχάγη, η Κίνα, η Ινδία, οι Ηνωμένες Πολιτείες και άλλες μεγάλες δυνάμεις μίλησαν η καθεμία με μία φωνή, ενώ η Ευρώπη μίλησε με πολλές διαφορετικές φωνές. Το ίδιο ισχύει για την παγκόσμια οικονομική διακυβέρνηση και τη διεθνή ασφάλεια. Σήμερα βρισκόμαστε πράγματι σ' ένα σταυροδρόμι. Είτε θα αναλάβουμε αποφασιστική και ενωμένη δράση για την οικολογική, οικονομική και πολιτική αναγέννηση της Ευρώπης, ή θα ρισκάρουμε την οικονομική στασιμότητα και την πολιτική ασχετοσύνη.

Ας πάρουμε την Κοπεγχάγη ως μια ανησυχητική προειδοποίηση αυτού του σεναρίου. Πρέπει να τα καταφέρουμε καλύτερα απ' αυτό και μπορούμε να τα καταφέρουμε. Μόνο ενωμένοι μπορούμε να πετύχουμε, και ανυπομονώ να εργαστώ μαζί σας για την επίτευξη αυτού του στόχου.

► **Corien Wortmann-Kool**, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE.* – (NL) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς, σας ζητώ να δώσετε τους χαιρετισμούς μας στον Επίτροπο Δήμα και να του διαβιβάσετε τις ευχαριστίες της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού

Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) για τις προσπάθειές του τα τελευταία χρόνια. Φυσικά, είμαστε και εμείς απογοητευμένοι από τα αποτελέσματα της διάσκεψης για την κλιματική αλλαγή, αλλά είναι σημαντικό να μην λησμονούμε ότι έγιναν πράγματι ιστορικά βήματα σε σχέση με ορισμένα στοιχεία, για παράδειγμα την χρηματοδότηση του κλίματος, την αποψίλωση των δασών και τον στόχο των δύο βαθμών· ακόμη και αν αυτός είναι ελλιπής, όπως επισημάνατε σωστά. Φυσικά, θα προτιμούσαμε κάτι πολύ πιο φιλόδοξο –δείτε το ψήφισμά μας– αλλά αυτά είναι τα πρώτα βήματα πάνω στα οποία πρέπει τώρα να προχωρήσουμε.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό να διενεργήσουμε μια ανάλυση σε βάθος της συνεισφοράς της Ευρώπης σε αυτή τη διάσκεψη, καθώς η Ευρώπη ήταν απύσχα σε μια κρίσιμη στιγμή. Η διάσκεψη μπορεί να ήταν καλά προετοιμασμένη από την Ευρώπη από την άποψη του περιεχομένου και από τεχνική άποψη, αλλά πολιτικά ήταν μια καταστροφή. Οι πολιτικές επιδόσεις της Ευρώπης ήταν απλά ανεπαρκείς. Έχετε δίκιο όταν λέτε ότι η Ευρώπη πρέπει να μιλάει με μία φωνή, αλλά αυτό είναι πιο εύκολο στα λόγια παρά στην πράξη. Πρέπει πραγματικά να χρησιμοποιήσουμε τώρα τις ευκαιρίες που μας προσφέρει η νέα Συνθήκη της Λισαβόνας. Δύο νέες γυναίκες θα είναι –ελπίζουμε– σύντομα στην πρώτη γραμμή: η κ. Hedegaard και η κ. Ashton. Πρέπει να φέρουν και τον υπόλοιπο κόσμο, προετοιμάζοντας το έδαφος για το Μεξικό με ισχυρή διπλωματία για το κλίμα. Κύριε Πρόεδρε, η Ομάδα PPE θεωρεί δεδομένο ότι πρέπει να διατηρήσουμε τον στόχο του 30% που εκφράστηκε στο ψήφισμά μας τον Νοέμβριο, και πρέπει να συνδυάσουμε αυτόν τον στόχο όχι μόνο με ευρωπαϊκή αλλά και με παγκόσμια φιλοδοξία. Πρέπει να αναθεωρήσουμε τη στρατηγική μας, καθώς δεν υποστηρίχθηκε ένας αριθμός σημαντικών χωρών δεν υποστήριξαν έναν παγκόσμιο στόχο. Πρέπει να αναθεωρήσουμε τη στρατηγική μας, αλλά πρέπει επίσης να διατηρήσουμε τη φιλοδοξία μας.

► **Marita Ulvskog**, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (SV) Η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης ήταν μια αποτυχία. Το χάσμα ανάμεσα στις πιο πλούσιες και στις πιο φτωχές χώρες του κόσμου έχει μεγαλώσει, και ούτε η σουηδική Προεδρία ούτε ο Δανός Πρωθυπουργός μπόρεσαν να το αποτρέψουν ή να το αποφύγουν. Όπως είπε προ ολίγου ένας συνάδελφος βουλευτής, η Ευρώπη ήταν απύσχα. Μετά από αυτή την απογοήτευση, είναι σημαντικό να αναλάβουμε ξανά την πρωτοβουλία. Φυσικά, αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί με την άρνηση να αναγνωρίσουμε ότι η διάσκεψη της Κοπεγχάγης ήταν μια αποτυχία –όπως έκανε η κ. Hedegaard, η υποψήφια Επίτροπος για την Κλιματική Δράση. Αυτό απλά αυξάνει τον κίνδυνο να επαναληφθούν τα λάθη.

Πώς θα προετοιμάσουν η ισπανική Προεδρία και η Επιτροπή το έδαφος για μια δεσμευτική συμφωνία για το κλίμα στο Μεξικό; Θα εξασφαλίσετε χρηματοδότηση για τις νέες κλιματικές πρωτοβουλίες στις αναπτυσσόμενες χώρες ούτως ώστε να μην είναι απλά μια ανακατανομή της βοήθειας που προορίζεται ήδη για την καταπολέμηση της φτώχειας, μεταξύ άλλων πραγμάτων; Θα προτείνετε την αναβάθμιση των μειώσεων των εκπομπών μας από 20 σε 30 τοις εκατό; Με αυτό θα ανακτούσαμε την πρωτοβουλία. Θα εξαλείψετε τη δυσπιστία των αναπτυσσόμενων χωρών επισημαίνοντας την αξία της συμφωνίας του Κιότο ως βάση για τη συνέχιση του έργου για μια παγκόσμια συμφωνία για το κλίμα;

► **Corinne Lepage**, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, οι συνθήκες που οδήγησαν 192 αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων να μεταβούν στην Κοπεγχάγη δεν έχουν αλλάξει, και η αποτυχία της Κοπεγχάγης σαφώς δεν πρέπει να αποτελέσει λόγο για να υποβαθμίσουμε τις φιλοδοξίες μας.

Ωστόσο, πρέπει σίγουρα ν' αλλάξουμε τη στρατηγική μας – χρειαζόμαστε μια νέα στρατηγική. Αυτή η στρατηγική πρέπει να είναι αποφασιστική, δυναμική και καινοτόμος.

Καταρχάς, πρέπει να είναι αποφασιστική διότι είναι απαραίτητο όχι μόνο να διατηρήσουμε τους στόχους μας αλλά να τους αυξήσουμε, φτάνοντας σε μία μείωση 30% στις εκπομπές αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Πρέπει να επιταχύνουμε τη μετάβαση της βιομηχανικής μας οικονομίας σε μια πράσινη οικονομία βασισμένη στην ενεργειακή αποδοτικότητα, σε καθαρές και αποτελεσματικές διαδικασίες, σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, και σε νέες συνθέσεις μεταξύ των τεχνολογιών πληροφοριών και περιβάλλοντος, διότι η μάχη που άρχισε στην Κοπεγχάγη είναι επίσης η μάχη της βιομηχανίας και των βιομηχανικών ηγετών του 21ου αιώνα.

Πρέπει να έχουμε μια δυναμική στρατηγική χωρίς να υπονομεύσουμε σε καμία περίπτωση τη νομιμότητα της διαδικασίας των Ηνωμένων Εθνών. Πρέπει να λάβουμε πρωτοβουλίες αναφορικά με τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Κίνα προκειμένου να μπορέσουμε να θεσπίσουμε μια δυναμική βάση για μια συμφωνία για το Μεξικό. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να γίνει πραγματικότητα η G2 που είδαμε σε λειτουργία αλλά αντίθετα, να βρεθούμε στην καρδιά αυτής της διαδικασίας· αυτό θα καταστεί δυνατό μόνο αν μιλάμε με μία φωνή.

Πρέπει να είμαστε καινοτόμοι: καινοτόμοι στις αγορές άνθρακα επιβάλλοντας ένα ανώτατο όριο τιμών, και καινοτόμοι από την άποψη των μεθόδων χρηματοδότησης. Μιλώντας προσωπικά, και χωρίς να δεσμεύω την ομάδα μου, πιστεύω ότι θα πρέπει να ξεταστεί το θέμα ενός φόρου άνθρακα στα σύνορά μας. Στη συνέχεια πρέπει να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη σε σχέση με την Αφρική αυξάνοντας τη χρηματοδότηση, αλλά όχι ανακυκλώνοντας την επίσημη βοήθεια και μετονομάζοντάς την κεφάλαια «άνθρακα».

Η ουσία είναι ότι πρέπει να καταβάλουμε σημαντική προσπάθεια προκειμένου να μπορέσουμε να διατηρήσουμε την απόφασή μας να είμαστε παγκόσμιοι ηγέτες στην κλιματική αλλαγή.

► **Satu Hassi**, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FI) Κύριε Πρόεδρε, το αποτέλεσμα της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης είναι απογοήτευση, για τους λόγους που αναφέρθηκαν ήδη. Για πρώτη φορά, το έγγραφο των Ηνωμένων Εθνών αναφέρει ένα όριο αύξησης της θερμοκρασίας δύο βαθμών, αλλά τα όρια εκπομπών που ανακοίνωσαν διάφορες χώρες στην Κοπεγχάγη ισοδυναμούν με αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη πάνω από τρεις βαθμούς. Την τελευταία φορά που η θερμοκρασία ήταν τρεις βαθμούς υψηλότερη από τώρα, η στάθμη της θάλασσας ήταν 10 μέτρα υψηλότερη.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε με ειλικρίνεια ότι η ΕΕ δεν έδειξε το είδος της ηγεσίας που διακηρύσσει. Ο πιο σημαντικός τρόπος

για να ηγηθούμε θα ήταν, και εξακολουθεί να είναι, να επιδιώξουμε έναν πιο αυστηρό στόχο μείωσης εκπομπών τουλάχιστον κατά 30%. Ο πραγματικός μας στόχος θα έπρεπε να είναι μια μείωση της τάξεως του 40%, αν λαμβάναμε υπόψη το μήνυμα των επιστημόνων του κλίματος, όπως θα έπρεπε. Αν σταματήσουμε τώρα σε μια μείωση των εκπομπών κάτω του 20%, αυτό θα σημαίνει ότι η ΕΕ δεν εννοούσε τίποτα όταν διακήρυττε το όριο αύξησης της θερμοκρασίας κατά δύο βαθμούς όπως κάνει για πάνω από δέκα χρόνια τώρα.

Σύμφωνα με εκθέσεις που έχουν παραγγείλει ένας μεγάλος αριθμός κυβερνήσεων, μεταξύ των οποίων η ολλανδική κυβέρνηση, μια μείωση των εκπομπών κατά 20% απέχει πολύ από τον πιο φιλόδοξο παγκόσμιο στόχο. Υπό το πρίσμα των πληροφοριών που διαθέτουμε σήμερα, ένας στόχος μείωσης 30% θα κοστίσει λιγότερο απ' όσο υπολογιζόταν ότι είναι το κόστος της μείωσης των εκπομπών κατά 20% δύο χρόνια πριν.

Φυσικά, στην Κοπεγχάγη υπήρχαν χώρες που ήθελαν να τορπιλίσουν τις συνομιλίες. Αν η ΕΕ είχε ασκήσει ηγετικό ρόλο, θα το είχε καταστήσει δύσκολο αυτό. Αυτή τη φορά, η ΕΕ τις διευκόλυνε μπλοκάροντας τη δεύτερη περίοδο δέσμευσης του Πρωτοκόλλου του Κιότο, η οποία είναι εξαιρετικά σημαντική για τις αναπτυσσόμενες χώρες. Θα ήταν εποικοδομητικό να πούμε ότι είμαστε προετοιμασμένοι για τη δεύτερη περίοδο του Κιότο υπό ορισμένες προϋποθέσεις, και θα ήταν εποικοδομητικό να αναλάβουμε την υποστήριξη της κλιματικής δράσης εκ μέρους των λιγότερο αναπτυγμένων οικονομικά χωρών χωρίς να ανακυκλώνουμε τα χρήματα της αναπτυξιακής συνεργασίας υπό έναν νέο τίτλο.

Από αυτό το πενιχρό αποτέλεσμα, πρέπει τώρα να προχωρήσουμε προς μια κατάλληλη συμφωνία για το κλίμα. Αυτή μπορεί να είναι νόμιμη διεθνώς μόνο αν οι διαπραγματεύσεις γίνουν μέσω των Ηνωμένων Εθνών. Χρειαζόμαστε επίσης μια νέα μορφή διπλωματίας για το κλίμα. Δεν αρκεί που οι ειδικοί μας γνωρίζουν τα κατατόπια μέσα στη ζούγκλα των τεχνικών λεπτομερειών. Χρειαζόμαστε υπομονετικές διπλωματικές προσπάθειες για να ξεπεράσουμε τα εμπόδια και επίσης να κάνουμε τη διαπραγματευτική διαδικασία των Ηνωμένων Εθνών πιο βιώσιμη, ούτως ώστε, για παράδειγμα, να υιοθετήσει κανόνες σχετικά με την ψηφοφορία.

► **Martin Callanan**, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ελπίζω να αποδειχτεί ότι κάνω λάθος, αλλά πιστεύω ότι είναι ολοένα και πιο απίθανο οι συνομιλίες που άρχισαν και συνεχίστηκαν στην Κοπεγχάγη να οδηγήσουν, πραγματικά, σε μια νομικά δεσμευτική συνθήκη δεσμεύοντας όλους τους μεγάλους παραγωγούς εκπομπών στον κόσμο σε μεγάλες μειώσεις εκπομπών.

Υπό αυτές τις συνθήκες, πιστεύω ότι θα ήταν πολύ ανόητο για όσους από εμάς συζητούν αυτά τα θέματα στην ΕΕ να συμφωνήσουν σε περαιτέρω μειώσεις εκπομπών. Αναφέρθηκε ένα ποσοστό 30%. Η κ. Hassi μόλις ανέφερε ένα 40%.

Ελλείπει μιας παγκόσμιας συμφωνίας, πιστεύω ότι θα ήταν τρελό να συμφωνήσουμε σε περαιτέρω μειώσεις διότι το μόνο που θα καταφέραμε είναι να διακινδυνεύσουμε να φορτώσουμε τους καταναλωτές μας με ορισμένους από τους υψηλότερους λογαριασμούς ενέργειας στον αναπτυσσόμενο κόσμο, καθιστώντας την βαριά βιομηχανία της Ευρώπης και τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας ιδιαίτερα μη ανταγωνιστικούς σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον.

Έχουμε ήδη δει πολλές βιομηχανίες να μεταγκαθίστανται εκτός της ΕΕ, απλά μεταφέροντας, φυσικά, τις εκπομπές από την ΕΕ στην Κίνα, την Ινδία και αλλού. Αυτή είναι μια τρελή οικονομική πολιτική διότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως καθαρό όφελος για το περιβάλλον. Στην πραγματικότητα, από ορισμένες απόψεις, έχει έναν καθαρά επιζήμιο αντίκτυπο στο περιβάλλον καθώς αυτά τα αγαθά, σε τελική ανάλυση, απλά επανεισάγονται πίσω στην ΕΕ.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια ολοκληρωμένη παγκόσμια συμφωνία. Είμαι απολύτως υπέρ αυτής. Ελπίζω ότι θα εργαστούμε για την επίτευξή της, αλλά ελλείψει συμφωνίας, θα πρέπει να είμαστε πολύ επιφυλακτικοί όσον αφορά περαιτέρω μονομερείς μειώσεις στην Ευρώπη.

► **Bairbre de Brún**, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (GA) Κύριε Πρόεδρε, μια φιλόδοξη, νομικά δεσμευτική συνθήκη είναι επιτακτικά αναγκαία.

Σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες επιστημονικές πληροφορίες, η ΕΕ πρέπει να δεσμευτεί για μία μείωση των εκπομπών κατά 40% ως το 2020 και μία μείωση κατά 80-95% ως το 2050, και αυτού του είδους η δέσμευση δεν μπορεί να γίνει όταν εξαρτόμαστε από τις ενέργειες άλλων ανθρώπων.

Όλοι πρέπει να γνωρίζουν ποιες πραγματικές μειώσεις εκπομπών θα εφαρμοστούν και πρέπει να γνωρίζουμε ότι θα χορηγηθεί η απαραίτητη χρηματοδότηση στις αναπτυσσόμενες χώρες για να τις διευκολύνει να καταπολεμήσουν την κλιματική αλλαγή και τις συνέπειές της.

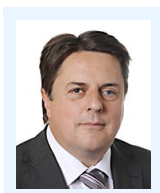
Χρειάζεται διαφάνεια. Όλοι χρειαζόμαστε διαφάνεια σχετικά με το ποιος ακριβώς θα παρέχει αυτή τη χρηματοδότηση, πόσα ακριβώς θα παρέχει κάθε αναπτυσσόμενη χώρα, και πώς και πότε θα χορηγηθούν. Η έλλειψη πολιτικής βούλησης που επιδείχτηκε στην Κοπεγχάγη δεν μπορεί να επαναληφθεί.

Και εύχομαι επίσης στον Επίτροπο Δήμα κάθε επιτυχία.

► **Anna Rosbach**, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (DA) Κύριε Πρόεδρε, έγινε πολύς λόγος για τους λεγόμενους πρόσφυγες του κλίματος σε σχέση με την COP 15. Οι άνθρωποι δραπέτευαν πάντα από φυσικές καταστροφές, κακές σοδειές, ξηρασία, πλημμύρες και πείνα. Η ουσία είναι ότι η κλιματική αλλαγή και οι άμεσες επιπτώσεις της στους ανθρώπους και το περιβάλλον είναι προβλήματα που δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να τα αντιμετωπίσουμε. Ωστόσο, δεν μπορώ να μην αναρωτηθώ αν το κάνουμε με τον σωστό τρόπο. Συμφωνώ ότι πρέπει να έχουμε μεγαλύτερη επίγνωση του τρόπου που χρησιμοποιούμε τους πόρους στην καθημερινή μας ζωή και να ερευνούμε τις νέες τεχνολογίες. Δεν πρέπει να λησμονούμε, ωστόσο, ότι στην πραγματικότητα, έχουμε ήδη τρόπους να μετριάσουμε προβλήματα που προκύπτουν ξαφνικά. Σε σχέση με την COP 15, για παράδειγμα, υπήρξε μια αναφορά στα Νησιά Κουκ – ένα νησιωτικό σύμπλεγμα στον Ειρηνικό. Το

πρόβλημα που αντιμετωπίζουν αυτά τα νησιά είναι ότι διατρέχουν κίνδυνο από την άνοδο της στάθμης του νερού. Ένα θαλάσσιο τείχος θα μπορούσε να προστατέψει τα νησιά, και πραγματικά, ένα θαλάσσιο τείχος είναι μια απόλυτα χρηστική επένδυση – όχι μόνο για μια φτωχή νησιωτική ομάδα. Ενώ εμείς στη Δύση συζητάμε για αιολική ενέργεια, ηλεκτρικά αυτοκίνητα, ηλιακή ενέργεια, βιοκαύσιμα και νέους τρόπους διαλογής απορριμμάτων στα προάστια της Ευρώπης, πολλά νησιά εξαφανίζονται σταδιακά. Επομένως, διερωτώμαι αν ο δυτικός κόσμος θα έπρεπε να επενδύει δισεκατομμύρια στην τεχνολογία του κλίματος –το αποτέλεσμα της οποίας είναι άκρως αμφισβητήσιμο– ενώ εκατομμύρια άνθρωποι θα μπορούσαν να βοηθηθούν με τη χρήση ήδη γνωστών μέτρων χαμηλού κόστους. Αντί να φιλονικούμε για στατιστικές, αποδεικτικά στοιχεία και έρευνες, τώρα είναι η στιγμή που πρέπει να αντιμετωπίσουμε τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής σε παγκόσμιο επίπεδο με αληθινές δράσεις.

► **Nick Griffin (NI).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μετά την Κοπεγχάγη, ας επανεκτιμήσουμε όλη την ιστορία του φαινομένου του θερμοκηπίου. Στην Κοπεγχάγη, είχαμε την ειρωνεία όχι μόνο του «Climategate II», αλλά επίσης την έλευση ενός από τους δριμύτερους χειμώνες εδώ και δεκαετίες. Έκτοτε, είδαμε την απομυθοποίηση του πανικού με το επίπεδο της θάλασσας του Potsdam· το Ινστιτούτο Goddard πιάστηκε στα πράσα να παραποιεί τα αρχεία θερμοκρασιών· οι εξαφανιζόμενοι παγετώνες των Ιμαλαΐων αποδείχτηκαν μια φαντασίωση· ο κ. Pachauri προβάλλεται ως ένας κερδοσκόπος της κλιματικής αλλαγής. Ο πλανήτης ψύχεται. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου είναι μία απάτη.

Αυτό δεν είναι ένα έγκλημα χωρίς θύματα. Οι φόροι του άνθρακα ανεβάζουν τις τιμές των καυσίμων, σκοτώνοντας τους ανθρώπους μας αυτή τη στιγμή που μιλάμε. Τα δισεκατομμύρια που σπαταλήθηκαν στην έρευνα για αυτό το ανύπαρκτο πρόβλημα είναι δισεκατομμύρια που δεν μπορούν να διατεθούν για την καταπολέμηση αληθινών μαστιγών όπως η ασθένεια Αλτσχάιμερ, ή την εξάλειψη πραγματικών περιβαλλοντικών καταστροφών όπως η αποψίλωση των δασών. Οι συναλλαγές των πιστώσεων άνθρακα βγάζουν δισεκατομμύρια για τους καρχαρίες του Χρηματιστηρίου εις βάρος φτωχών οικογενειών. Η απώλεια γεωργικής γης λόγω των καλλιεργειών για βιοκαύσιμα έχει διπλασιάσει ήδη τις παγκόσμιες τιμές των τροφίμων, και εκατομμύρια λιμοκτονούν ενώ άπληστοι επιχειρηματικοί όμιλοι βγάζουν ακόμη μεγαλύτερα κέρδη.

Εκείνοι που υποστηρίζουν τις ανιεπιστημονικές ανοησίες της κλιματικής αλλαγής εξαιτίας του ανθρώπου –η Shell, η Monsanto, οι διεθνείς τράπεζες, οι οπαδοί της παγκοσμιοποίησης της λέσχης Bilderberg, οι δισεκατομμυριούχοι του άνθρακα και οι εξυπηρετικοί ηλίθιοι σύμμαχοί τους στην αριστερά– διευθύνουν την μεγαλύτερη απάτη στην ανθρώπινη ιστορία. Πρέπει και θα κληθούν να λογοδοτήσουν, όπως πρέπει να λογοδοτήσουν και οι συνεργοί τους σε μέρη όπως αυτό εδώ.

► **Peter Liese (PPE).** – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στην Κοπεγχάγη, και μετά τη διάσκεψη, ειπώθηκαν πολλά για τροποποιήσεις σε κανονισμούς του ΟΗΕ. Προτείνω να αλλάξουμε τους κανονισμούς σε αυτό το Σώμα, ούτως ώστε τα

άτομα των περιθωριακών ομάδων, όπως ο κ. Griffin, να μην μιλάνε στην αρχή αλλά στο τέλος, που είναι η δικαιοματική τους θέση σε αυτό το πολιτικό φάσμα, τουλάχιστον στον πρώτο γύρο.

Κυρίες και κύριοι, ασφαλώς και η Κοπεγχάγη ήταν απογοητευτική. Πολλές από τις απαιτήσεις μας και τις προσδοκίες των πολιτών σίγουρα δεν εκπληρώθηκαν. Θα ήθελα να προσθέσω ένα πράγμα σε όσα έχουν ήδη ειπωθεί. Θέλουμε μια διεθνή συμφωνία για τις εκπομπές από τις αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές. Δυστυχώς, η Κοπεγχάγη δεν έφερε καμία απολύτως πρόοδο σε αυτό το θέμα. Δεν αναφέρθηκε καν στην συμφωνία της Κοπεγχάγης για το κλίμα. Αυτό είναι ένα απογοητευτικό αποτέλεσμα, ιδιαίτερα καθώς γνωρίζουμε ότι κάθε χρόνος που χάνουμε θα έχει, φυσικά, ως αποτέλεσμα να πρέπει να αυξήσουμε ακόμη περισσότερο τις προσπάθειές μας. Όσο καθυστερούμε ν' αρχίσουμε, τόσο πιο τολμηρές και εντατικές θα πρέπει να είναι οι προσπάθειές μας, και με κάθε χρόνο που περνάει, φυσικά, θα γίνεται πιο δύσκολο. Είναι σαν μια σοβαρή ασθένεια, όσο νωρίτερα θεραπευτεί, τόσο πιο ήπια χρειάζεται να είναι η θεραπεία. Γι' αυτό είναι μια απογοήτευση.

Ωστόσο, δεν πρέπει να βλέπουμε το θέμα μονόπλευρα, από μια αρνητική σκοπιά. Σήμερα το πρωί, ερωτήθηκα αν το θέμα της κλιματικής αλλαγής είναι πλέον πολιτικά χαμένη υπόθεση. Δεν είναι. Πρέπει να συνεχιστεί και αυτό περιμένουν και οι πολίτες από εμάς. Πρέπει να αναζητήσουμε τα θετικά πράγματα που συνέβησαν πράγματι στην Κοπεγχάγη. Θα αναφέρω δύο μικρά παραδείγματα, συγκεκριμένα τη δέσμευση δύο αναπτυσσόμενων χωρών, των Μαλδίβων και της Κόστα Ρίκα, να γίνουν ουδέτερες κλιματικά τα επόμενα δέκα χρόνια. Όλος ο κόσμος –η Ευρώπη και ο υπόλοιπος κόσμος– μπορεί ν' ακολουθήσει το παράδειγμά τους. Αυτά είναι μικρά κράτη, αλλά αν δούμε ένα μεγαλύτερο κράτος σαν τη Βραζιλία, για παράδειγμα, αυτό που συμβαίνει εκεί είναι επίσης αξιοσημείωτο.

Επομένως, πρέπει να αναλύσουμε τα λάθη μας και να μην είμαστε τόσο αλαζόνες ώστε να συνεχίσουμε απλά όπως πριν. Ωστόσο, δεν πρέπει ούτε να μετανοούμε, αλλά να συνταχθούμε με εκείνους στον κόσμο που θέλουν να σημειώσουν πρόοδο στην προστασία του κλίματος. Το παιχνίδι δεν πρέπει να είναι πλέον βιομηχανοποιημένες χώρες εναντίον αναπτυσσόμενων χωρών, αλλά εκείνες οι χώρες που έχουν καταλάβει περί τίνος πρόκειται εναντίον των υπολοίπων χωρών, όπου η τελευταία ομάδα ελπίζουμε ότι θα συρρικνώνεται ολοένα και περισσότερο σε μέγεθος.

► **Jo Leinen (S&D).** – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Espinosa, την περασμένη εβδομάδα συμμετείχα στη άτυπη συνεδρίαση του Συμβουλίου Περιβάλλοντος στη Σεβίλλη. Ήταν η πρώτη συνεδρίαση του Συμβουλίου υπό την ισπανική Προεδρία. Φυσικά, δεν ήσασταν σε θέση να παραστείτε λόγω ενός ατυχούς οικογενειακού θέματος, αλλά η υφυπουργός σας, η κ. Teresa Ribera, σας εκπροσώπησε εξαιρετικά. Σε όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης, η οποία ήταν εξαιρετικά καλά οργανωμένη, η δέσμευση της ισπανικής Προεδρίας στο θέμα αυτό ήταν ολοφάνερη.

Όλα αυτά είναι πολύ καλά, αλλά το αποτέλεσμα αυτής της συνεδρίασης του Συμβουλίου δεν ήταν πολύ ικανοποιητικό. Το Συμβούλιο Υπουργών διχάστηκε, ενώ δεν υπήρχε κανένας προσανατολισμός. Δεν υπάρχει καμία απολύτως συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών για το τι πρέπει να κάνουμε τώρα. Αυτό δεν είναι καλό σημάδι. Είναι καθήκον σας και υποχρέωσή σας να βρείτε τον κοινό παρανομαστή μεταξύ των 27 κρατών μελών.

Κατά την άποψή μου, πρέπει να κάνουμε τρία πράγματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την Κοπεγχάγη. Το πρώτο είναι ότι πρέπει να ανακτήσουμε τον ηγετικό ρόλο στην προστασία του κλίματος παγκοσμίως. Δεύτερον, πρέπει να δείξουμε αξιοπιστία στις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει και, τρίτον, πρέπει να κερδίσουμε επείγοντως νέους εταίρους πριν πάμε στο Μεξικό.

Όσον αφορά την ανάκτηση του ηγετικού ρόλου, συμφωνώ με όλους εδώ που είπαν ότι πρέπει να συνεχίσουμε να δηλώνουμε την υπόσχεσή μας για μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα κατά 30%. Θα ήθελα να δω να προσδιορίζουμε αυτόν τον στόχο του 30% στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών στη Βόνη στις 31 Ιανουαρίου, όχι τον παλιό στόχο του 20%. Αν εξαρτόμαστε από αντίστοιχες προσπάθειες άλλων, θα περάσει μια αιωνιότητα και το Μεξικό δεν θα επιφέρει κανένα αποτέλεσμα επίσης.

Όσον αφορά την επίδειξη αξιοπιστίας, τα 7,2 δισ. ευρώ πρέπει να υλοποιηθούν πριν από το Μεξικό. Οι χώρες στην Αφρική πρέπει να είναι σε θέση να δουν ότι τα πρώτα μέτρα βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη.

Τέλος, όσον αφορά την εξασφάλιση εταίρων, ελπίζω ότι θα αναπτύξουμε διπλωματία για την προστασία του κλίματος και, με τη βοήθεια της Αφρικανικής Ένωσης ιδιαίτερα, ότι θα βρούμε επίσης επαρκείς εταίρους, τόσο στην Λατινική Αμερική όσο και στην Ασία, για μια παγκόσμια συμφωνία στο Μεξικό.

▶ **Chris Davies (ALDE).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι συνάδελφοι, πρέπει να προχωρήσουμε πέρα από την Κοπεγχάγη. Η αλήθεια είναι ότι δεν γνωρίζουμε τον τρόπο. Παραπαιούμε στο σκοτάδι. Πιστεύω ότι πρέπει απλά να διερευνήσουμε κάθε ευκαιρία και να ελπίζουμε ότι μία ή περισσότερες από αυτές θα μας οδηγήσουν μπροστά.

Αλλά είμαι σίγουρος ότι πρέπει να προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε τους φιλόδοξους στόχους μας και να κρατήσουμε τον ηγετικό μας ρόλο, και σε αυτό το σημείο υπάρχει μια κρίσιμη απόφαση που αναμένεται το επόμενο δεκαπενθήμερο και θέλω να μάθω τι προτίθεται να κάνει η Προεδρία για να πάρει τη σωστή απόφαση.

Το σαράντα τοις εκατό των εκπομπών μας προέρχεται από τα ορυκτά καύσιμα που χρησιμοποιούνται στους σταθμούς μας παραγωγής ενέργειας. Γι' αυτό η ανάπτυξη της τεχνολογίας δέσμευσης και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα αναγνωρίζεται ως τόσο σημαντική. Γι' αυτό το Συμβούλιο συμφώνησε πριν από τρία χρόνια ότι πρέπει να προσπαθήσουμε να αναπτύξουμε μέχρι 12 πιλοτικά σχέδια έως το 2015. Πριν από ένα χρόνο συμφωνήσαμε σε μια μέθοδο χρηματοδότησης αυτών των σχεδίων: να χρησιμοποιήσουμε 300 εκατομμύρια σε επιδοτήσεις από το σχέδιο εμπορίας εκπομπών. Χρειάστηκαν τρεις μήνες για να προκύψει αυτή η ιδέα από το Κοινοβούλιο, να πάρει έγκριση από το Συμβούλιο για να δοθεί το πράσινο φως, αλλά 12 μήνες μετά, εξακολουθούμε να μην έχουμε συμφωνήσει για το πώς θα επιλέξουμε τα σχέδια ή θα χρησιμοποιήσουμε τα χρήματα. Η Επιτροπή υπέβαλε επιτέλους ένα σχέδιο απόφασης. Προτείνει μόνο οχτώ σχέδια δέσμευσης και αποθήκευσης του διοξειδίου του άνθρακα (CCS), και το χρονοδιάγραμμα που προτείνει σημαίνει ότι θα είναι αδύνατο να υλοποιηθούν όλα ως το 2015. Ο Επίτροπος Rehn κάθεται στην ηλεκτρική καρέκλα· ελπίζω ότι κάποιος θα του στείλει ένα σημείωμα μέχρι το τέλος της συζήτησης ώστε να μπορέσει να εξηγήσει την έλλειψη φιλοδοξίας σε αυτό το

έγγραφο.

Αλλά πρέπει να συμφωνήσουμε στο εξής: όσο ανεπαρκές και αν είναι, πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά. Το έγγραφο αυτό θα συζητηθεί σε μια συνεδρίαση της Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή του Συμβουλίου στις 2 Φεβρουαρίου, και υπάρχει αντίθεση από ορισμένα κράτη μέλη που εναντιώνονται στην προοπτική να έχει η Επιτροπή τον τελευταίο λόγο στην επιλογή των σχεδίων και στη χρήση και κατανομή των χρημάτων.

Αυτή η συνεδρίαση θα είναι η πρώτη ευκαιρία μετά την Κοπεγχάγη για να δείξει η Ευρωπαϊκή Ένωση αν προχωράει μπροστά και κάνει πρακτικά βήματα ή πρόκειται να ολισθήσει προς τα πίσω. Είναι ένα κρίσιμο τεστ τόσο για την Επιτροπή όσο και για την Προεδρία.

Η ερώτησή μου λοιπόν στην κ. Υπουργό είναι η εξής: προτίθεται η Προεδρία να διασφαλίσει ότι θα επιτευχθεί συμφωνία σε αυτή τη συνεδρίαση, ή σκοπεύετε να πετάξετε το μπαλάκι;

▶ **Bas Eickhout (Verts/ALE).** – (NL) Κύριε Πρόεδρε, ας είμαστε απολύτως ξεκάθαροι: η Κοπεγχάγη ήταν μία αποτυχία. Πράγματι, υπάρχουν τρεις πραγματικοί ηττημένοι από τη διάσκεψη: τα Ηνωμένα Έθνη, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το κλίμα. Είναι ύψιστης σημασίας, λοιπόν, να μετατρέψουμε αυτούς τους τρεις ηττημένους σε νικητές το 2010 στον δρόμο προς το Μεξικό. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να συμβούν τρία πράγματα. Το πρώτο είναι ότι η ΕΕ πρέπει να μιλήσει πραγματικά με μία φωνή, όπως έχει πει ήδη ο Επίτροπος Rehn, αλλά –και θα εκτιμούσα μια συγκεκριμένη απάντηση σε αυτό– ποιος θα το κάνει; Ποιος θα μιλήσει εξ ονόματος της Ευρώπης στο Μεξικό;

Δεύτερον, όσον αφορά τα Ηνωμένα Έθνη, η Ευρώπη πρέπει επίσης να καταδείξει τον ηγετικό της ρόλο στις διαπραγματεύσεις, πράγμα που σημαίνει ότι δεν πρέπει να προσβλέπουμε πλέον μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Κίνα, αλλά να στραφούμε κυρίως στις χώρες που συμμερίζονται την επιθυμία μας για δράση σχετικά με το κλίμα, όπως την Αφρικανική Ένωση, το Μεξικό, τη Βραζιλία και τη Νότια Αφρική. Πρέπει να διευρύνουμε την ομάδα των χωρών με τις οποίες επιθυμούμε να συνάψουμε συμφωνία.

Τρίτον, το κλίμα. Είναι αλήθεια ότι συμφωνήσαμε όσον αφορά τους δύο βαθμούς, αλλά αυτός ο αριθμός σημαίνει επίσης κάτι. Σύμφωνα με την επιστήμη, οι δύο βαθμοί σημαίνουν ότι οι πλούσιες χώρες πρέπει να μειώσουν τις εκπομπές τους CO₂ κατά 40%. Επομένως, η ΕΕ πρέπει τώρα να δεσμευτεί για 30%. Στις 31 Ιανουαρίου, θα έχει άλλη μία ευκαιρία να αποδείξει την ηγεσία της προτείνοντας μείωση 30%, και ζητώ να προσφέρει η ΕΕ αυτό το ποσοστό. Θα εκτιμούσα την απάντησή σας σε αυτή την πρόταση, καθώς αποτελεί τον μόνο τρόπο να επιδείξουμε ηγετική ικανότητα και να κάνουμε το 2010 το έτος των Ηνωμένων Εθνών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κλίματος.

► **Derk Jan Eppink (ECR).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, υποστηρίζω τους περιβαλλοντικούς στόχους για το 2020, αλλά έχω μερικές σοβαρές αμφιβολίες για ορισμένες μεθόδους. Η διάσκεψη της Κοπεγχάγης ήταν ένα καλό παράδειγμα κακής μεθόδου. Και τι μας δίδαξε;

Η διάσκεψη ήταν πάρα πολύ μεγάλη για να είναι παραγωγική: μια ροκ συναυλία με 50 000 άτομα είναι εφικτή· μία συνεδρίαση όχι. Δεύτερον, η Ευρώπη υποσκελίστηκε από την Κίνα και την Ινδία, και οι ΗΠΑ συμμετείχαν επίσης. Αντί να είναι ένας αποφασιστικός πρωταγωνιστής, η ΕΕ ήταν ένας σαστισμένος παρατηρητής.

Τι πρέπει να κάνουμε; Πιστεύω ότι πρέπει να επανεκτιμήσουμε τη μέθοδο που χρησιμοποιήσαμε, καθώς μία G20 είναι προτιμότερη από μια διάσκεψη διαστάσεων Γούντστοκ. Δεύτερον, πρέπει να σταματήσουμε να επιδεικνύουμε ηθική αλαζονεία λέγοντας στην Κίνα και στην Ινδία τι να κάνουν. Σημαντικοί φραγμοί για την τιμωρία των δύο αυτών χωρών θα ήταν καταστροφικοί. Αντιθέτως, η ΕΕ πρέπει να επανεξετάσει τη στάση της, η οποία θα υπονομεύσει τελικά την ανάπτυξη και την απασχόλησή μας.

Τέλος, χρειαζόμαστε σοβαρή έρευνα για τα αποδεικτικά στοιχεία. Το «Climategate» ήταν ήδη μια υπενθύμιση, και ο ισχυρισμός ότι οι παγετώνες των Ιμαλαΐων υποχωρούν φαίνεται τώρα ότι βασίζεται σε υποθέσεις. Ορισμένα μέλη της Διακυβερνητικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) μάλιστα μέχρι που προβλέπουν μείωση της θερμοκρασίας του πλανήτη.

Χρειαζόμαστε αντικειμενική, αμερόληπτη επιστημονική έρευνα, και όχι πολιτικό ακτιβισμό που ωθείται από απώτερους σκοπούς. Τι είναι αλήθεια και τι δεν είναι: αυτή τη στιγμή, απλά δεν το ξέρουμε, και πιστεύω ότι, πρώτα, πρέπει να μάθουμε τα γεγονότα σωστά. Κύριε Επίτροπε, κυρία Υπουργέ, ελπίζω ότι θα εξετάσετε αυτά τα θέματα με ανοιχτό μυαλό.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπρόεδρου

► **Sabine Wils (GUE/NGL).** – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το κλίμα απέτυχε εξαιτίας των αμείλικτων πολιτικών συμφερόντων των βιομηχανοποιημένων χωρών. Ως αποτέλεσμα, διακυβεύεται η βάση της επιβίωσης δισεκατομμυρίων ανθρώπων στις αναπτυσσόμενες χώρες και σε νησιωτικά κράτη που κινδυνεύουν να βυθιστούν.

Δεν υπάρχει καμία συμφωνία για το πώς θα περιορίσουμε αποτελεσματικά την περαιτέρω αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη. Η ΕΕ έπαιξε το παιχνίδι προς το συμφέρον των εθνικών επιχειρήσεων της και τα κέρδη των μεγάλων ομίλων. Ο στόχος της μείωσης των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου στα κράτη μέλη της ΕΕ κατά 30% συνολικά μέχρι το 2020 δεν τέθηκε επί τάπητος αρκετά νωρίς.

Εξαρτώντας τους καλύτερους στόχους για την προστασία του κλίματος από τις προηγούμενες παραχωρήσεις άλλων κρατών ρισκάρουμε με το μέλλον της ανθρωπότητας. Τα στοιχεία είναι σαφή: το 2007, οι εκπομπές CO₂ ανά άτομο ήταν 4,6 τόνοι στην Κίνα, στη Γερμανία ήταν 9,7 τόνοι και στις ΗΠΑ 19,1 τόνοι. Χρειαζόμαστε επείγοντως κλιματική δικαιοσύνη για όλη την ανθρωπότητα. Τον επόμενο χρόνο στην Πόλη του Μεξικού, οι βιομηχανοποιημένες χώρες και οι αναδυόμενες οικονομίες πρέπει να καταλήξουν σε μια δεσμευτική συμφωνία με συγκεκριμένους και φιλόδοξους στόχους.

► **Godfrey Bloom (EFD).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε, ασφαλώς, να καταλάβετε ότι είμαι σκεπτικιστής επειδή δεν ντύνομαι σαν σκιάχτρο.

Βρήκα τον δρόμο μου μέσα στη χιονοθύελλα στην Κοπεγχάγη, όπως πολλοί από εσάς. Είναι ενδιαφέρον, δεν συμφωνείτε, ότι είχαμε τον πιο κρύο χειμώνα που έχει σημειωθεί εδώ και 30 χρόνια στο Λονδίνο; Το ίδιο ισχύει για την Πολωνία, την Κορέα και την Κίνα. Είχαμε τις πιο χαμηλές θερμοκρασίες στη Φλόριδα, στην Αριζόνα, στο Τέξας – το πρώτο χιόνι στο Τέξας μετά από εκατό χρόνια, νομίζω. Φυσικά, όπως είπε ο Giles Coren των *Times* του Λονδίνου, Θεέ μου, εμείς απλά δεν το καταλαβαίνουμε – φυσικά αυτό ακριβώς σημαίνει η υπερθέρμανση του πλανήτη: πρέπει να συνηθίσουμε σε παγωμένες θερμοκρασίες.

Λοιπόν, έχουμε δει τη γραφική παράσταση hockey stick του Al Gore, η οποία νομίζω ότι επιδεικνύεται ακόμη σε δημόσια σχολεία του Λονδίνου – ο Al Gore, τσαρλατάνος, πλασιέ, απατεώνας! Είδαμε τον καθηγητή Jones από το Πανεπιστήμιο του East Anglia – απατεώνας! Και τώρα –δεν θα το γνωρίζετε αυτό ακόμη διότι έχει κρατηθεί κρυφό από την κοινή γνώμη– η Εθνική Βάση Κλιματικών Δεδομένων της Νέας Ζηλανδίας: έχω τα αριθμητικά στοιχεία εδώ – όλα ψεύτικα.

Πότε θα ξυπνήσετε όλοι; Απάτη, απάτη, απάτη!

(Ο ομιλητής δέχτηκε να δεχτεί μια ερώτηση «γαλάζια κάρτα» σύμφωνα με τον άρθρο 149, παράγραφος 8 του Κανονισμού)

► **Chris Davies (ALDE).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, προφανώς όλη η επιστήμη της κλιματικής αλλαγής είναι μια ανοησία, σύμφωνα με τον κ. Bloom, επειδή είχαμε έναν κρύο χειμώνα.

Αναρωτιέμαι αν ο κ. Bloom θα ήθελε να εξηγήσει στο Κοινοβούλιο τη διαφορά μεταξύ κλίματος και καιρού.

▶ **Godfrey Bloom (EFD).** – (EN) Το κλίμα, κύριε Davies, είναι αυτό που πρέπει όλοι να ανεχτούμε.

▶ **Zoltán Balczó (NI).** – (HU) Κυρία Υπουργέ, έχω εκπληκτικά νέα για σας. Η διάσκεψη της Κοπεγχάγης για το κλίμα τελείωσε. Μιλάτε για στόχους και ψευδαισθήσεις σαν να βρισκόμαστε πριν από τη διάσκεψη. Κατέληξε σε αποτυχία. Δεν υπογράφηκε καμία νομικά δεσμευτική υπόσχεση. Το παράδειγμα του Κιότο δείχνει τι σημαίνει εθελοντισμός. Γνωρίζουμε όλοι την αξία των δεσμεύσεων των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά αξίζει να αναφερθεί και ο Καναδάς επίσης. Ο Καναδάς υπέγραψε τη Συνθήκη του Κιότο, και μετά αύξησε τις εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα κατά 26% χωρίς καθόλου συνέπειες. Η Κοπεγχάγη είναι ένα σαφές μήνυμα για τον κόσμο στον οποίο ζούμε.

Ο κόσμος σήμερα καθορίζεται από τον οικονομικό φονταμενταλισμό. Κάθε φορά που τα συμφέροντα της κοινωνίας έρχονται αντιμέτωπα με τα συμφέροντα της παγκόσμιας οικονομίας, η τελευταία κερδίζει πάντα. Φυσικά, πίσω από την παγκόσμια οικονομία υπάρχει μια μικρή ελίτ εξουσίας. Προκειμένου να σταματήσει η αμετάκλητη κλιματική αλλαγή, θα πρέπει να αλλάξουμε ένα άλλο κλίμα. Πρέπει να αλλάξουμε το πολιτικό και ηθικό κλίμα. Μέχρι να το κάνουμε, όσο οι άνθρωποι υπηρετούν την οικονομία και όχι το αντίθετο, μέχρι να γίνει η οικολογικο-κοινωνική οικονομία της αγοράς η κατευθυντήρια αρχή, όλες οι παρόμοιες διασκέψεις είναι καταδικασμένες στην αποτυχία.

▶ **Richard Seeber (PPE).** – (DE) Κύριε Πρόεδρε, αν υπάρχει κάτι που μπορούμε να διδαχθούμε από την Κοπεγχάγη, αυτό είναι μια αίσθηση ρεαλισμού. Θυμάμαι ακόμη τη συζήτηση που κάναμε εδώ σε αυτό το Κοινοβούλιο πριν από την Κοπεγχάγη. Όλοι ήταν γεμάτοι αισιοδοξία, αλλά μάταια. Ήταν μια διεθνής διάσκεψη με τους δικούς της κανόνες, και δεν μπορούμε να πετύχουμε πολλά μόνο με την καλή θέληση. Ας προσεγγίσουμε λοιπόν τις επόμενες διαπραγματεύσεις στο Μεξικό με την απαραίτητη αίσθηση ρεαλισμού.

Αν κάναμε μία αξιολόγηση της Κοπεγχάγης, οφείλουμε να πούμε, για να είμαστε δίκαιοι, ότι τα πράγματα δεν ήταν τόσο άσχημα, επειδή το αποτέλεσμα μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση για τις διαπραγματεύσεις στο Μεξικό και, τουλάχιστον, επιτεύχθηκε κάτι. Η μεγαλύτερη απογοήτευση για μας τους Ευρωπαίους πρέπει να είναι ότι εμείς –η ΕΕ– δεν ήμασταν εκεί όταν συντάχθηκε το τελικό κείμενο. Αυτό πρέπει να μας κάνει να προβληματιστούμε, επειδή τονίζουμε πάντα το γεγονός ότι είμαστε εκείνοι που θέλουμε να αναλάβουμε έναν ηγετικό ρόλο στον παγκόσμιο αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Καταρχάς, πιθανότατα επειδή με το 14% των εκπομπών μας CO₂, δεν είμαστε μεταξύ των μεγαλύτερων παραγωγών εκπομπών. Οι ΗΠΑ και η Κίνα μαζί ευθύνονται σχεδόν για το ήμισυ των εκπομπών. Ωστόσο, στην Ευρώπη, δεν μιλάμε με μια φωνή. Το τελευταίο Συμβούλιο Περιβάλλοντος κατέδειξε σαφέστατα πόσο διαφορετικές απόψεις υπάρχουν. Πολλά κράτη μέλη βλέπουν το πρόβλημα πολύ διαφορετικά από την πλειοψηφία σε αυτό το Κοινοβούλιο, για παράδειγμα.

Ωστόσο, ένας άλλος λόγος είναι ασφαλώς το γεγονός ότι εμείς οι Ευρωπαίοι δεν είμαστε τόσο καλοί όσο ισχυριζόμαστε πάντα ότι είμαστε. Με άλλα λόγια, αν βγάλουμε αυτούς τους μηχανισμούς καθαρής ανάπτυξης, αυτά τα κοινά μέτρα εφαρμογής, και τα άλλα μέτρα από την εξίσωση και εξετάσουμε μόνο τα δικά μας μέτρα για τη μείωση των εκπομπών CO₂, τότε μπορούμε να δούμε ότι ο απολογισμός μας δεν είναι τόσο καλός όσο ισχυριζόμαστε.

Τρίτον, πρέπει επίσης να πούμε ότι άλλες χώρες και άλλες περιοχές του κόσμου έχουν μια διαφορετική προσέγγιση σε αυτό το πρόβλημα. Ο μεγάλος μας στόχος είναι μια νομικά δεσμευτική συμφωνία. Ωστόσο, η Κίνα και οι ΗΠΑ επιλέγουν έναν διαφορετικό δρόμο.

Συνολικά, πρέπει να εξετάσουμε μήπως θα πρέπει να είμαστε πιο ευέλικτοι στις διαπραγματεύσεις μας, διότι είναι σημαντικό να εργαζόμαστε από κοινού για να καταπολεμήσουμε το φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής, αλλά οι μέθοδοι που χρησιμοποιούμε για να το πετύχουμε αυτό θα μπορούσαν να είναι πολύ διαφορετικές.

► **Dan Jørgensen (S&D).** – (DA) Κύριε Πρόεδρε, το ερώτημα που θέλω να θέσω στους σκεπτικιστές της κλιματικής αλλαγής σε αυτό το Κοινοβούλιο είναι το εξής: αν εννέα στους δέκα γιατρούς σας έλεγαν ότι ήταν πάνω από ενενήντα τοις εκατό σίγουροι ότι ήσασταν σοβαρά άρρωστοι, αλλά ότι είχαν ένα φάρμακο που θα μπορούσε να θεραπεύσει την ασθένειά σας – ένα φάρμακο χωρίς παρενέργειες – θα το παίρνατε; Ασφαλώς και θα το παίρνατε. Έτσι θα έπρεπε να είχε αντιδράσει ο κόσμος στην Κοπεγχάγη. Έτσι θα έπρεπε να αντιδρά φυσικά ο κόσμος όταν πάνω από το ενενήντα τοις εκατό των κορυφαίων ερευνητών στο πεδίο αυτό λένε ότι η υπερθέρμανση του πλανήτη είναι αληθινή και έχει προκληθεί από τον άνθρωπο. Η ΕΕ θα πρέπει, επομένως, να επιδείξει ηγετική ικανότητα. Προφανώς, μπορούμε να επικρίνουμε τις ΗΠΑ. Προφανώς, μπορούμε να επικρίνουμε την Κίνα που δεν είχε την πολιτική βούληση που απαιτούνταν στην Κοπεγχάγη. Σε αυτό το Κοινοβούλιο, ωστόσο, πρέπει να κοιτάξουμε πιο κοντά στο σπίτι μας – πρέπει να είμαστε επικριτικοί για την έλλειψη πρωτοβουλίας που επέδειξε η ΕΕ. Η ΕΕ θα μπορούσε να είχε κάνει δύο πράγματα, και θα πρέπει να κάνει δύο πράγματα πριν από τη διάσκεψη στο Μεξικό. Καταρχάς, πρέπει να δώσουμε το παράδειγμα και να δεσμευτούμε όσον αφορά τους στόχους μείωσης. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να περάσουμε από το ποσοστό μείωσης 20% για το οποίο έχουμε δεσμευτεί μέχρι το 2020 στο 30%. Δεύτερον, πρέπει να ορίσουμε τα ποσά που είμαστε πρόθυμοι να συνεισφέρουμε στη χρηματοδότηση της μακροπρόθεσμης προσαρμογής στις κλιματικές αλλαγές που ξέρουμε ότι έρχονται. Τέλος, είναι προφανές ότι θα έχουμε επίσης περισσότερη επιρροή αν μιλάμε με μία φωνή, επειδή τότε θα είμαστε σε θέση να διαπραγματευτούμε πιο λογικά και καθαρά απ' ό,τι ήμασταν στην Κοπεγχάγη. Ο κ. Callanan από τους Ευρωπαίους Συντηρητικούς και Μεταρρυθμιστές είπε:

(EN) Θα ήταν τρελό να αυξήσουμε τις φιλοδοξίες μας στην παρούσα κατάσταση».

Όχι, κύριε Callanan, θα ήταν τρελό να μην αυξήσουμε τις φιλοδοξίες μας.

► **Lena Ek (ALDE).** – (SV) Η διάσκεψη της Κοπεγχάγης ήταν, χωρίς αμφιβολία, μια μεγάλη απογοήτευση, αλλά το σημαντικό τώρα είναι να κοιτάξουμε στο μέλλον. Αυτό κάνουμε εμείς οι φιλελεύθεροι, και ελπίζω ότι μπορούμε να το κάνουμε μαζί στην Ευρώπη. Χρειαζόμαστε μια στρατηγική και χρειαζόμαστε μια «ατζέντα μετά την Κοπεγχάγη». Ένα σημαντικό εργαλείο για να επιτευχθεί αυτό είναι συνεχής επένδυση στο σύστημα εμπορίας εκπομπών. Η ΕΕ πρέπει να αρχίσει αμέσως διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ για να ενοποιήσει το αναδυόμενο αμερικανικό σύστημα με το ευρωπαϊκό σύστημα. Μια διατλαντική αγορά για τις εκπομπές άνθρακα θα μπορούσε να είναι η αρχή μιας παγκόσμιας αγοράς.

Ο κ. Rehn έκανε μια εξαιρετικά καλή εισαγωγική ομιλία. Το συμπέρασμά του είναι απολύτως ορθό. Η ΕΕ πρέπει να μιλήσει με μία φωνή σε αυτές τις διαπραγματεύσεις. Ωστόσο, πρέπει να έχουμε υπόψη ότι σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί πλέον να επηρεάσει τον τρόπο που λαμβάνονται αυτές οι αποφάσεις. Το Κοινοβούλιο πρέπει να συμμετέχει στις προπαρασκευαστικές εργασίες, καθώς μια τελική συμφωνία απαιτεί την έγκρισή μας.

Στο πλαίσιο της Ευρώπης, πρέπει, ταυτόχρονα, να συνεχίσουμε να ενισχύουμε την δική μας αγορά άνθρακα και να σταματήσουμε να χαρίζουμε δικαιώματα εμπορίας. Πρέπει να επενδύσουμε σε νέες τεχνολογίες και τρίτον, πρέπει να θεσπίσουμε μια κατώτατη τιμή για το διοξείδιο του άνθρακα. Οι στόχοι του κλίματος μπορούν να επιτευχθούν μέσω των μηχανισμών της αγοράς, όχι μέσω περισσότερης γραφειοκρατίας.

Αν αφήσουμε τώρα τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης πίσω μας, αν κάνουμε μια νέα αρχή και συγκεντρώσουμε όλες τις προσπάθειές μας σε μελλοντικά μέτρα, τότε το πρώτο πράγμα στο οποίο πρέπει να εστιάσουμε είναι η ΕΕ 2020. Τα μέτρα περιλαμβάνονται εκεί και χρειαζόμαστε καλά σχεδιασμένες προτάσεις σχετικά με την ενεργειακή αποδοτικότητα και τον τρόπο που επενδύουμε στις νέες τεχνολογίες. Χρειαζόμαστε μια στρατηγική απασχόλησης για την κλιματική αλλαγή. Τέλος, θέλω να πω σαφώς ότι χρειαζόμαστε 30% μείωση στις εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα αν θέλουμε να κερδίσουμε όχι μόνο τη μάχη για το κλίμα, αλλά επίσης τη μάχη της αγοράς.

► **Yannick Jadot (Verts/ALE).** – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Espinosa, ξεπλάγην ιδιαίτερα με την αυταρέσκεια που επιδείξατε αναφορικά με τη δράση της ΕΕ στο πεδίο του κλίματος. Είναι αλήθεια ότι η Ευρώπη έχει επιτελέσει περισσότερο και καλύτερο έργο τα τελευταία 10 χρόνια από τις περισσότερες από τις άλλες χώρες στον κόσμο, αλλά υπήρξε σαφώς μια αποτυχία της ευρωπαϊκής ηγεσίας στην Κοπεγχάγη.

Στην Κοπεγχάγη, είδαμε επίσης την Ευρώπη να γίνεται απλά ο συνδυασμός των προσωπικών επικοινωνιακών στρατηγικών των ευρωπαϊκών αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, και θέλω να αναφέρω ειδικά τον κ. Sarkozy, την κ. Merkel και τον κ.

Brown εν προκειμένω. Υπό αυτές τις συνθήκες, είναι σαφώς εύκολο να υπονομευτεί η διαδικασία των Ηνωμένων Εθνών. Είναι αλήθεια ότι το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών είναι περίπλοκο, και ότι μια G20, όπου οι συμφωνίες είναι ασήμαντες αλλά υπάρχουν ευκαιρίες για μεγάλα διαφημιστικά τεχνάσματα, είναι πολύ πιο απλή.

Αυτό σημαίνει ότι τον επόμενο χρόνο, η Ευρώπη πρέπει να επιτελέσει περισσότερο και καλύτερο έργο. Επί του παρόντος έχουμε έναν στόχο 20%. Ωστόσο, το 20% σημαίνει στην πραγματικότητα ότι θα κάνουμε λιγότερα στα επόμενα 10 χρόνια απ' όσα κάναμε τα προηγούμενα 10 χρόνια· σημαίνει μείωση της προσπάθειας της Ευρώπης για το κλίμα. Αυτό δεν είναι παράλογο μόνο για το κλίμα, όταν οι επιστήμονες μας λένε ότι πρέπει να φτάσουμε τον στόχο του 40%, αλλά παράλογο επίσης για την οικονομία μας και τις θέσεις εργασίας μας.

Επομένως, κυρία Espinosa, παρακαλώ μην μειώσετε την κλιματική φιλοδοξία της Ευρώπης στον χαμηλότερο κοινό παρανομαστή, στις επιδιώξεις που διατύπωσε ο Πρόεδρος Barroso, ο οποίος δεν θέλει να μετακινηθούμε από το 20%, ή σε εκείνες που εξέφρασαν η Ιταλία και η Πολωνία, οι οποίες σύντομα θα αρνηθούν την ύπαρξη της κλιματικής αλλαγής. Ξαναδιαβάστε το ψήφισμα του Κοινοβουλίου και επιλέξτε άμεσα ένα 30% άνευ όρων.

► **Konrad Szymański (ECR).** – (PL) Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να δεχτούμε το γεγονός ότι κανείς, με την εξαίρεση αρκετών ευρωπαϊκών κρατών, δεν θέλει να πληρώσει για περιορισμούς στις εκπομπές CO₂, ή να μειώσει την ενεργειακή του χρήση. Συμβαίνει κάτι ακόμη χειρότερο απ' αυτό. Ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες, χρησιμοποιώντας εξοργιστική αντι-αποικιακή ρητορική, θέλουν να πλουτίσουν χάρη σ' αυτό, ενώ ταυτόχρονα είναι οι μεγαλύτεροι παραγωγοί εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα. Οι αφρικανικές χώρες, η Κίνα και η Ινδία θέλουν να διατηρήσουν τις εξαιρέσεις τους για να μην υπόκεινται στο διεθνές σύστημα ελέγχου των εκπομπών και, ταυτόχρονα, λαμβάνουν δισεκατομμύρια ευρώ για καθαρές τεχνολογίες. Αυτή είναι μια θέση που δεν μπορούμε να δικαιολογήσουμε στους φορολογούμενους μας. Μετά τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να αντέξει αυτό το κόστος μόνη της. Καταρχάς, επειδή ενεργώντας μόνοι μας, θα επιβραδύνουμε την ανάπτυξη της οικονομίας μας ακόμη περισσότερο και θα πλήξουμε την ευημερία των πολιτών μας. Δεύτερον, ενεργώντας μόνοι μας, δεν θα αλλάξουμε τίποτα σε σχέση με τις εκπομπές, επειδή έχουμε ήδη καταφέρει να περιορίσουμε τις δικές μας εκπομπές.

► **Elie Hoarau (GUE/NGL).** – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι, αν και η Κοπεγχάγη ήταν μια αποτυχία, η κινητοποίηση μη κυβερνητικών παραγόντων ήταν εξαιρετική και αποκάλυψε ότι υπάρχει πραγματική διεθνής υποστήριξη για κλιματική δικαιοσύνη.

Από δω και στο εξής, θα είναι δεδομένο ότι η συνεχιζόμενη διαπραγματευτική διαδικασία θα πρέπει να λάβει υπόψη, ως θέμα προτεραιότητας, τα συμφέροντα των μικρών, ευάλωτων νησιωτικών κρατών και της Αφρικής. Επίσης, είναι σημαντικό

να διασφαλιστεί ότι τα 100 δισ. δολάρια που εξαγγέλθηκαν στην Κοπεγχάγη θα προστεθούν όντως στις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί στον τομέα της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας.

Τέλος, πρέπει να λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι έχουμε πολύ λίγο χρόνο για να ενεργήσουμε προτού καταστούν αμετάκλητες οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής. Το έτος 2010 αποτελεί την τελευταία μας ευκαιρία αν θέλουμε να διασφαλίσουμε αληθινή επιτυχία στην Πόλη του Μεξικού.

► **Oreste Rossi (EFD).** – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μην πείτε ότι δεν σας προειδοποιήσαμε γι' αυτό. Το ψήφισμα για την COP 15 που εγκρίθηκε από αυτό το Κοινοβούλιο ήταν πολύς καπνός και καθόλου φωτιά.

Ζητήσαμε πάρα πολλά και δεν πετύχαμε τίποτα. Αυτά δεν είναι τα λόγια της Λίγκας του Βορρά αλλά του κ. Ivo de Boer, γραμματέα της διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή. Δεν ήταν πραγματικά μια καταστροφή, ακόμη και αν η συμφωνία είναι απλώς μια δήλωση προθέσεων. Το κείμενο το οποίο απέτρεψε να καταλήξει η COP 15 σε πλήρες αδιέξοδο, και συμφωνήθηκε στο τέλος ενός μαραθωνίου διαπραγματεύσεων πρωτοφανούς διάρκειας και έντασης, περιέχει πολύ λίγη ουσία.

Η Συμφωνία της Κοπεγχάγης, που συμφωνήθηκε μεταξύ του Προέδρου των ΗΠΑ Obama, του Προέδρου της Βραζιλίας Lula, του Κινέζου Πρωθυπουργού Wen Jiabao, του Ινδού Πρωθυπουργού Singh και του Προέδρου της Νοτίου Αφρικής Zuma, και επιβλήθηκε σε όλες τις υπόλοιπες χώρες, δεν έχει υιοθετηθεί καν επισήμως. Μετά την απόρριψή της από οχτώ χώρες, η οποία εμπόδισε την υιοθέτησή της, η Συμφωνία απλά καταγράφηκε από την ολομέλεια των 192 κρατών που συμμετείχαν.

Κυρίες και κύριοι, η ιστορία της υπερθέρμανσης του πλανήτη είναι ένα χάσιμο χρόνου. Από τον Δεκέμβριο, οι εφημερίδες και τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων αναφέρουν ότι η Ευρώπη πλήττεται από τρομερή κακοκαιρία. Ας αποφύγουμε ανώφελες και δαπανηρές υποθέσεις για το κλίμα.

► **Angelika Werthmann (NI).** – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το μόνο συγκεκριμένο αποτέλεσμα της διάσκεψης για το κλίμα στην Κοπεγχάγη ήταν ο περιορισμός της ανόδου της θερμοκρασίας του πλανήτη σε δύο βαθμούς Κελσίου. Ωστόσο, τα μέτρα που απαιτούνται γι' αυτό παραμένουν μυστήριο. Αυτός ο ελάχιστος συμβιβασμός είναι απογοητευτικός για μας, ιδιαίτερα εφόσον εναπόκειται τώρα σε κάθε κράτος χωριστά να αποφασίσει αν θα δεχτεί ή όχι τη συμφωνία σχετικά με τους στόχους για την προστασία του κλίματος. Ο χρόνος πραγματικά τελειώνει. Εναπόκειται σ' εμάς να αποφασίσουμε τώρα τι θα συμβεί στη συνέχεια. Πρέπει να προωθήσουμε τη βιώσιμη ανάπτυξη, που προστατεύει το κλίμα, η οποία θα μας επιτρέπει να χρησιμοποιούμε τους πόρους του πλανήτη μας με υπεύθυνο τρόπο, για μας και για τις μελλοντικές γενιές. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της πρέπει να αναπτύξουν τον ηγετικό παγκόσμιο ρόλο τους στις πράσινες τεχνολογίες. Τότε θα έχουμε

κάνει τουλάχιστον μία αρχή.

► **Rachida Dati (PPE).** – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριε Επίτροπε, όλοι αντιλήφθηκαν ότι η Κοπεγχάγη ήταν μια χαμένη ευκαιρία. Ωστόσο –και, ναι, επαναλαμβάνω τα λόγια σας εδώ, κύριε Επίτροπε– αυτή η διάσκεψη εξακολουθεί να έχει δύο θετικά. Το πρώτο ήταν ότι κινητοποίησε πολύ περισσότερους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων απ’ ό,τι η διάσκεψη του Κιότο. Το δεύτερο είναι ότι επέτρεψε στις αναδυόμενες χώρες να επωφεληθούν από οικονομικές δεσμεύσεις που έχουν ως στόχο συγκεκριμένα να τις βοηθήσουν να καταπολεμήσουν την υπερθέρμανση του πλανήτη.

Τι πρέπει λοιπόν να κάνει τώρα η Ευρώπη; Φυσικά, πρέπει να συνεχίσει το εξαιρετικό έργο της για τη μείωση των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, διότι η αλήθεια είναι ότι η Ευρώπη ήταν ήδη εξαιρετικά ενάρετη σε αυτό το θέμα. Όσον αφορά τον στόχο του Κιότο, ο οποίος ήταν μια μείωση 8%, οι ευρωπαϊκές εταιρείες έχουν πετύχει μια μείωση λίγο κάτω από το 13%. Επομένως, έχουν αποδειχτεί εξαιρετικά συνεπείς και πολύ δεσμευμένες στην προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, αυτός ο αγώνας και αυτή η ενάρετη στάση δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να εντάσσεται σ’ ένα πλαίσιο αθέμιτου ανταγωνισμού. Όπως σας είπα στις ακροάσεις, κύριε Rehn, όλα αυτά πρέπει να εντάσσονται μόνο σ’ ένα πλαίσιο απολύτως θεμιτού ανταγωνισμού. Πράγματι, πρέπει να εξετάσουμε το ενδεχόμενο της επιβολής ενός φόρου άνθρακα στα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε τις επιχειρήσεις μας και επομένως τις θέσεις εργασίας μας στον εντελώς αθέμιτο ανταγωνισμό, προς όφελος των χωρών που δεν δείχνουν κανέναν σεβασμό ή δεν εφαρμόζουν τα ίδια πρότυπα σχετικά με την περιβαλλοντική προστασία και τη μείωση των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Επομένως, πιστεύω ότι είναι απολύτως σημαντικό –και επαναλαμβάνω τα λόγια της συναδέλφου μου κ. Lepage εδώ– κάποια στιγμή στο μέλλον, να εξετάσουμε το ενδεχόμενο επιβολής ενός φόρου διοξειδίου του άνθρακα στα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, χάρηκα πολύ που έμαθα στις ακροάσεις ότι ο Επίτροπος Tajani δεν έχει αποκλείσει την ανάληψη μιας μελέτης επιπτώσεων σχετικά με την πιθανότητα επιβολής αυτού του φόρου άνθρακα στα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, σιγά-σιγά, πιστεύω ότι πρόκειται να κερδίσουμε αυτή τη μάχη, επειδή είναι σημαντικό να προστατέψουμε τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και τις θέσεις εργασίας μας.

► **Anu-Poohjanta (S&D).** - Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, θα προτιμούσαμε ασφαλώς η σημερινή συζήτηση να γινόταν υπό διαφορετικές συνθήκες όπου θα καλούμασταν να αξιολογήσουμε μια παγκόσμια, νομικά δεσμευτική συμφωνία και να αποφασίσουμε ως Ευρωπαϊκή Ένωση για τα επόμενα βήματα. Δυστυχώς τα αποτελέσματα της Κοπεγχάγης ήταν κατά πολύ κατώτερα των προσδοκιών αλλά και των περιστάσεων. Και αυτός είναι ο πρώτος βασικός λόγος για τον οποίο εκφράζουμε την απογοήτευσή μας.

Ο δεύτερος λόγος, για τον οποίο εκφράζουμε την απογοήτευσή μας και ο οποίος μας αφορά ιδιαίτερα ως Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο, είναι η κακή εικόνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης. Ενώ θα περίμενε κανείς ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, στην πρώτη Παγκόσμια Διάσκεψη που μετείχε μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, θα ηγείτο πραγματικά μιας προσπάθειας για μια νέα φιλόδοξη, περιεκτική, παγκόσμια συμφωνία για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, γίναμε μάρτυρες, μαζί με τους ευρωπαίους πολίτες, μιας εικόνας κατακερματισμού με κάποιους ευρωπαίους ηγέτες να παίζουν το δικό τους παιχνίδι και την Ευρωπαϊκή Ένωση σε ρόλο κομπάρσου ή και θεατή. Δεν είναι ο ρόλος που επιθυμούμε και ο ρόλος που μας αρμόζει.

Τι πρέπει να γίνει λοιπόν; Ζητάμε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να διασφαλίσουν έναν πρωταγωνιστικό ρόλο για την Ευρώπη σε αυτήν τη νέα προσπάθεια. Και θέλω να θυμίσω ότι εδώ δεν πρόκειται απλώς και μόνο για περιορισμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής. Πρόκειται για ένα πολύ ευρύτερο στοίχημα, για το στοίχημα της μετάβασης προς ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης, το μοντέλο της πράσινης ανάπτυξης, που θα αποτελέσει την ευρωπαϊκή απάντηση στην ανάγκη για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, για ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας αλλά και για εδραίωση του ηγετικού ρόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη νέα τάξη πραγμάτων που διαμορφώνεται.

► **Fiona Hall (ALDE).** – (EN) Το αποτέλεσμα της Κοπεγχάγης ήταν βαθιά απογοητευτικό, αλλά τώρα πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά. Η ΕΕ πρέπει να δεσμευτεί τώρα για μια μείωση των εκπομπών κατά 30% για τρεις λόγους.

Ο πρώτος είναι απλά ότι μια μείωση 30% απαιτεί ελάχιστη μεγαλύτερη προσπάθεια απ' ό,τι η αρχική μείωση του 20%, απλά εξαιτίας της μείωσης της οικονομικής δραστηριότητας λόγω της ύφεσης.

Δεύτερον, αν φρενάρουμε τώρα θα χάνουμε την ώθηση που έχει δημιουργηθεί στις νέες πράσινες βιομηχανίες. Δεν μπορούμε να «δεσμευτούμε κατά το ήμισυ» να επενδύσουμε σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και μεταφορές χαμηλές σε άνθρακα. Υπάρχουν τεράστιες υποδομές που πρέπει να κατασκευαστούν, είτε πρόκειται για ένα υπερδίκτυο της Βόρειας Θάλασσας είτε, σε μικρότερη κλίμακα, για σημεία φόρτισης για ηλεκτρικά αυτοκίνητα. Εκατοντάδες και χιλιάδες νέες θέσεις απασχόλησης διακυβεύονται, ενδεχομένως 70 000 θέσεις εργασίας σχετικά με την αιολική ενέργεια ανοικτής θάλασσας μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά αυτές οι θέσεις εργασίας, που είναι τόσο απαραίτητες για την οικονομική ανάκαμψη, θα υλοποιηθούν μόνο αν υπάρχει ένας σαφής οδικός χάρτης προς μια Ευρώπη χωρίς άνθρακα μέχρι το 2050.

Οι επενδύσεις πρέπει να έχουν σταθερότητα, και πρέπει να έχουμε επίγνωση ότι η Ευρώπη διατρέχει τον κίνδυνο να χάσει τη θέση της ως ηγέτης στις ανανεώσιμες τεχνολογίες. Τόσο οι ΗΠΑ όσο και η Κίνα αναπτύσσουν πολύ γρήγορα τις βιομηχανίες τους ανανεώσιμης ενέργειας. Αν διστάσουμε τώρα, αυτές οι νέες πράσινες θέσεις εργασίας θα μεταφερθούν σε άλλες ηπείρους.

Τέλος, χρειαζόμαστε αυτή τη μείωση του 30% επειδή το μεγαλύτερο μέρος της επιπλέον δέσμευσης μπορεί εύκολα να υλοποιηθεί με αυξημένη ενεργειακή αποδοτικότητα. Εν πάση περιπτώσει, θα ήταν τρελό να μην κάνουμε περισσότερα σχετικά με την ενεργειακή αποδοτικότητα. Ενεργειακή αποδοτικότητα σημαίνει οικονομική αποδοτικότητα. Σημαίνει

χαμηλότερους ενεργειακούς λογαριασμούς, όχι υψηλότερους, και βελτιώνει την ενεργειακή ασφάλεια. Επομένως, όποιοι αριθμοί και αν τεθούν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων από τα άλλα μέρη στις 31 Ιανουαρίου –και ίσως να εκπλαγούμε ευχάριστα– η ΕΕ πρέπει να δεσμευτεί τώρα για μία μείωση 30%.

► **Ivo Strejček (ECR).** – (CS) Στον απολογισμό της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης και των αποτελεσμάτων της, πρέπει να χρησιμοποιήσει κανείς την κοινή λογική και να δει μέσα από το πρίσμα της πληθώρας των διαθέσιμων περιβαλλοντικών και οικονομικών στοιχείων που επιβεβαιώνουν ότι δεν υπάρχει υπερθέρμανση του πλανήτη και, αν υπάρχει, είναι εντελώς πέρα από τον ανθρώπινο έλεγχο και προκαλείται καθαρά από φυσικές δυνάμεις. Παρεμπιπτόντως, μάθαμε τη περασμένη εβδομάδα ότι ένα σημαντικό ποσοστό των περιβαλλοντικών δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν από τη Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή ήταν είτε εσκεμμένως παραποιημένα ή παρερμηνευμένα. Υπό αυτό το πρίσμα, είναι καλό που είδαμε ότι η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης απέτυχε. Ελπίζω ότι αυτή η αποτυχία θα οδηγήσει, καταρχάς, σε μια απομάκρυνση από τις λεγόμενες επιθετικές «πράσινες» πολιτικές. Δεύτερον, η πολιτική θα επιστρέψει στα αληθινά θέματα που απασχολούν πραγματικά τους ανθρώπους στη σημερινή οικονομική ύφεση. Τρίτον, θα αποτρέψει την σπατάλη των χρημάτων των φορολογούμενων σε αμφιλεγόμενα πράσινα έργα. Τέταρτον, θα δημιουργήσει χώρο για μία ρεαλιστική συζήτηση σχετικά με τη λογική, αποτελεσματική και φθηνότερη παροχή ενέργειας, και θα δούμε την αναγέννηση της πυρηνικής ενέργειας. Κυρίες και κύριοι, όταν συναντώ τους εκλογείς μου, κουνάνε τα κεφάλια του με δυσπιστία για τα θέματα που συζητάμε εδώ, καθώς αποτυγχάνουμε να ασχοληθούμε με τα αληθινά τους προβλήματα.

► **Marisa Matias (GUE/NGL).** – (PT) Κύριε Πρόεδρε, παρά την επιτακτικότητά της, αυτό που είδαμε στην Κοπεγχάγη ήταν αρκετά οπισθοδρομικά βήματα. Η Κοπεγχάγη κινητοποίησε πράγματι περισσότερους αρχηγούς κρατών απ' ό,τι το Κιότο, αλλά δημιούργησε επίσης περισσότερες διαιρέσεις και, ως αποτέλεσμα, εξελίχθηκε σε ένα σενάριο «ο καθένας για τον εαυτό του», όπου το κάθε κράτος μπορεί να θέτει τους στόχους του και, επιπλέον, να το κάνει σε μια εθελοντική βάση.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι έχουμε έναν στόχο μείωσης 2 βαθμών Κελσίου και στόχους για χρηματοδότηση χωρίς καμία απολύτως εξήγηση. Αυτά δεν μπορούν να θεωρηθούν παρηγοριά. Ωστόσο, πιστεύω ότι πρέπει να ενεργήσουμε με το βλέμμα μας στο μέλλον, και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να περάσουμε από τα λόγια στις πράξεις.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει πάντα να είναι ηγέτης, και ανέκαθεν ήταν. Ωστόσο, όταν φτάσαμε στην Κοπεγχάγη δίστασε, αποτυγχάνοντας να προσδιορίσει ή να υπερασπιστεί τους στόχους που είχε δηλώσει εδώ, και τους οποίους έλεγε ότι δε θα εγκατέλειπε ποτέ.

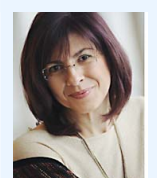
Η ερώτησή μου εδώ, λοιπόν, είναι αν θα ενεργήσουμε πιο δίκαια στο μέλλον, αν θα συνεχίσουμε να επιτρέπουμε μια κατάσταση όπου οι πιο φτωχοί λαοί συνεχίζουν να πληρώνουν το βαρύτερο τίμημα εξαιτίας της αδυναμίας μας και των αποφάσεων που λαμβάνουν ορισμένοι άνθρωποι γ' άλλους.

► **Timo Soini (EFD).** – (FI) Κύριε Πρόεδρε, η διάσκεψη της Κοπεγχάγης για το κλίμα ήταν μια παταγώδης αποτυχία. Καταψήφισα το ψήφισμα εδώ τον Δεκέμβριο. Είχα δίκιο, όπως και 92 άλλοι συνάδελφοί μου.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπάθησε πολύ αλαζονικά να προσφέρει σε όλο τον κόσμο τη δική της λύση. Λίγες μέρες πριν αρχίσει η διάσκεψη, αποκαλύφθηκε μια απάτη εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών ύψους 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Πρέπει να ήταν ταπεινωτικό ακριβώς λίγο πριν από την αναμενόμενη έναρξη της διάσκεψης, με την ΕΕ να προσφέρει μια διέξοδο και να αντιμετωπίζει καταχρήσεις κεφαλαίων ύψους 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτό ήταν επαίσχυντο, και η ΕΕ άραγε δεν ανησυχεί καθόλου τώρα ότι αυτές οι καταχρήσεις θα ερευνηθούν; Αν πρόκειται να επιβάλλουμε περιορισμούς στις εκπομπές, ας εισαγάγουμε ένα συγκεκριμένο σύστημα εκπομπών, όπως έχουμε με τα αυτοκίνητα. Λειτουργεί, αν και δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση να διαλύσουμε τις βιομηχανίες μας επεξεργασίας χάλυβα, μετάλλου ή ξύλου, στη Φινλανδία ή στις χώρες της ΕΕ. Αυτό δεν ωφελεί σε τίποτα: οι εργαζόμενοι και οι υπάλληλοι δεν πρέπει να αναγκαστούν να υποφέρουν.

(Χειροκροτήματα)

► **Romana Jordan Cizelj (PPE).** – (SL) Είμαι και εγώ απογοητευμένη από τα αποτελέσματα της διάσκεψης της Κοπεγχάγης, αλλά ας σταματήσουμε να θρηνούμε για τα φτωχά αποτελέσματα και ας σκεφτούμε καλύτερα πού πηγαίνουμε από δω και πέρα, ώστε να μην γνωρίσουμε περαιτέρω απογοητεύσεις. Δεν είναι αρκετό να λέμε στους εαυτούς μας «ας βασιστούμε στο έργο που έχουμε κάνει επειδή χρειάζεται απλά να κάνουμε μερικές αλλαγές».

Το πρώτο ερώτημα που θέλω να θέσω στον εαυτό μου εν προκειμένω είναι τι είναι οι διασκέψεις COP καταρχάς; Είναι πραγματικές διασκέψεις ή μήπως απλά μια επίδειξη για την κοινή γνώμη; Είναι και τα δυο, φυσικά. Ωστόσο, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι οι ειδικοί μπορούν να συνεχίσουν τη δουλειά τους και ότι η κοινή γνώμη ενημερώνεται, όχι μόνο για τα άτυπα γεγονότα που συμβαίνουν στο περιθώριο των διασκέψεων, αλλά και για το ουσιαστικό έργο που επιτελούμε. Η Ευρώπη πρέπει, επομένως, να επανεξετάσει τις οργανωτικές πτυχές αυτών των διασκέψεων.

Η δεύτερη ερώτησή μου είναι: Ποιος είναι ο ρόλος των παγκόσμιων ηγετών στις εν λόγω διασκέψεις; Έρχονται σε αυτές τις διασκέψεις προκειμένου να επιδιώξουν τους εγχώριους πολιτικούς σκοπούς τους ή έρχονται για να βοηθήσουν τους συμμετέχοντες να καταλήξουν σε έναν συμβιβασμό; Πιστεύω ότι πρέπει επίσης να επανεξετάσουμε τις μεθόδους εργασίας αυτών των διασκέψεων και τους ρόλους των παγκόσμιων ηγετών που παρίστανται σε αυτές.

Η τρίτη ερώτησή μου αφορά τον ηγετικό ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ναι, έχουμε λάβει πολλά καλά μέτρα για να διασφαλίσουμε ότι η Ευρώπη μπορεί να διατηρήσει τον ηγετικό της ρόλο στην ανάπτυξη τεχνολογιών φιλικών προς το περιβάλλον, αλλά έχουμε χάσει τον ηγετικό μας ρόλο στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων. Κατά την άποψή μου, δεν

πρέπει να αρκεστούμε μόνο σ' έναν συντονιστικό ρόλο στη διαπραγματευτική διαδικασία, διότι πρέπει να είμαστε και εμείς ένας ενεργός διαπραγματευτής. Γι' αυτό δεν πρέπει να ανοίγουμε όλα τα χαρτιά μας στο τραπέζι πριν αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις και να διαλαλούμε τους στόχους που επιδιώκουμε. Πρέπει επίσης να προσπαθούμε να προσεγγίζουμε τις τρίτες χώρες, όχι να απομακρυνόμαστε από αυτές.

Το τελευταίο σημείο που επιθυμώ να επισημάνω είναι ότι πρέπει να συμπεριλάβουμε στις διεθνείς διασκέψεις μας το θέμα της κλιματικής αλλαγής ως κατεπείγον θέμα και εδώ, φυσικά, περιμένω στενή συνεργασία και από τους δύο επιτρόπους που είναι υπεύθυνοι γι' αυτούς τους δύο τομείς.

► **Enrique Guerrero Salom (S&D).** – (ES) Σήμερα, στις αρχές του 2010, δεν είμαστε εκεί που ελπίζαμε ότι θα ήμασταν όσον αφορά την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Δεν είμαστε εκεί γιατί αυτή τη στιγμή, θα έπρεπε να βρισκόμασταν στη φάση της προετοιμασίας για την υιοθέτηση των νομοθετικών αλλαγών που θα είχαν προκύψει από μια συμφωνία στην Κοπεγχάγη.

Δεν είμαστε σε αυτό το στάδιο, και θα έπρεπε να λυπόμαστε. Πρέπει να λυπόμαστε για το γεγονός ότι, στην Κοπεγχάγη, οι φιλοδοξίες για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής υποβαθμίστηκαν, ότι δεν υπογράφηκε μια δεσμευτική συμφωνία και ότι η διαδικασία υπολειπόταν σε διαφάνεια. Κατά συνέπεια, δεν έχουμε την επαρκή νομική βάση ούτε τα μέσα για να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των ανθρώπων, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Ωστόσο, δεν είμαστε ούτε στο στάδιο που ήμασταν πριν από την Κοπεγχάγη, διότι στην Κοπεγχάγη, καταλήξαμε σε μια στοχευμένη συμφωνία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Κίνα, την Ινδία, τη Νότια Αφρική και τη Βραζιλία, στην οποία προστέθηκαν αργότερα και άλλες χώρες, όπως η Ρωσία, η Αυστραλία, η Νορβηγία, η Σουηδία και η Ισπανία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, μαζί, αυτές οι χώρες είναι υπεύθυνες για τα τρία τέταρτα των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, ούτε πρέπει να ξεχνάμε ότι πολλές από αυτές τις χώρες δεν είχαν προσχωρήσει στο Πρωτόκολλο του Κιότο.

Επομένως, το βήμα που έχουμε κάνει δεν είναι αρκετό, αλλά είναι σημαντικό. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε αυτό το σημαντικό βήμα προκειμένου να προχωρήσουμε μπροστά μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση υπήρξε η κινητήρια δύναμη για όλη την πρόοδο που έχει σημειωθεί. Ωστόσο, αυτή η πρόοδος δεν θα συνεχιστεί αν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν συνεχίσει να πιέζει.

Ενόψει της Γερμανίας και του Μεξικού, πρέπει να εργαστούμε για να επιτύχουμε δεσμευτικές συμφωνίες και να εξασφαλίσουμε πόρους που μπορούν να βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες να περιορίσουν τις εκπομπές τους, να προσαρμοστούν και να εκσυγχρονίσουν την τεχνολογία τους. Πρέπει να το κάνουμε αυτό για λόγους αποδοτικότητας, δικαιοσύνης και επειδή χρειαζόμαστε περισσότερους εταίρους.

Είμαι σίγουρος ότι η ισπανική Προεδρία θα εργαστεί προς αυτή την κατεύθυνση.

► **Roger Helmer (ECR).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έχω καλά νέα για το Κοινοβούλιο: από κοινού με πολλούς επιστήμονες, κατέληξα προσωπικά στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει κλιματική κρίση! Η παγκόσμια στάθμη της θάλασσας δεν ανεβαίνει σημαντικά και, όπως αναγκάστηκε να παραδεχτεί η Διακυβερνητική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), οι παγετώνες των Ιμαλαΐων δεν υποχωρούν με γρήγορους ρυθμούς. Η μικρή αύξηση στις μέσες παγκόσμιες θερμοκρασίες τα τελευταία εκατό χρόνια είναι απόλυτα συνεπής με αποδεδειγμένες, μακροπρόθεσμες φυσικές κλιματικές αλλαγές.

Η Κοπεγχάγη έδειξε ότι πολλά έθνη, ιδιαίτερα η Κίνα και η Ινδία, απλά δεν είναι διατεθειμένα να θυσιάσουν τις οικονομικές τους επιδόσεις για να επιλύσουν ένα εντελώς υποθετικό πρόβλημα. Στη Βρετανία, μια πλειοψηφία ψηφοφόρων δεν πιστεύει πλέον στην κλιματική αλλαγή που προκλήθηκε από τον άνθρωπο και δεν πρόκειται να πληρώσουν για μάταιες και άσκοπες προσπάθειες περιορισμού της. Τα πρόσφατα υπομνήματα της Κλιματολογικής Ερευνητικής Μονάδας (CRU) που διέρρευσαν δείχνουν ότι ακόμη και οι αρχιερείς του συναγερμού για την κλιματική αλλαγή είναι σε απόγνωση για την αποτυχία της φύσης να ακολουθήσει τις προβλέψεις τους, οπότε παραποιούν τα στοιχεία για να συντηρήσουν τη φαντασίωσή τους.

Πρέπει να απαιτήσουμε τώρα μια πλήρη δημόσια έρευνα για τα ύποπτα στοιχεία πριν ξοδέσουμε έστω και μία δεκάρα ακόμη για τον περιορισμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής.

► **João Ferreira (GUE/NGL).** – (PT) Κύριε Πρόεδρε, οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο πρώτος και δεύτερος μεγαλύτερος παραγωγός εκπομπών ανά κεφαλή στον κόσμο αντίστοιχα, έχουν μια αναμφισβήτητη και αναπόφευκτη ευθύνη για την αποτυχία της Κοπεγχάγης, την οποία δεν μπορεί να μειώσει καμία προσπάθεια μετάθεσης ευθυνών.

Μεταξύ άλλων πτυχών που αναφέρονται εδώ, η διάσκεψη απέτυχε σε σχέση με τη χρηματοδότηση για τη λεγόμενη «προσαρμογή» των αναπτυσσόμενων χωρών, λόγω του ανεπαρκούς αριθμού εκείνων που ανέλαβαν δεσμεύσεις. Ταυτόχρονα, τα βάρη σε αυτές τις χώρες εξακολουθούν να αγνοούνται υποκριτικά. Αυτά περιλαμβάνουν το τεράστιο εξωτερικό χρέος του, ένα ποσό που είναι πραγματικά αστρονομικό συγκρινόμενο με το επίπεδο της χρηματοδότησης που ανακοινώθηκε, και το οποίο περιορίζει σημαντικά οποιαδήποτε δυνατότητα βιώσιμης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Η διάσκεψη ναυάγησε στη σοβαρή συζήτηση για τα στρεβλά αποτελέσματα των μέσων που βασίζονται στην αγορά και των ευέλικτων μηχανισμών του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Μεταξύ άλλων προβλημάτων, η διάσκεψη απέτυχε να αντιμετωπίσει τις αιτίες της κλιματικής αλλαγής πέρα από τις επιπτώσεις της. Αυτός είναι ένας παράλογος τρόπος προσέγγισης των οικονομικών και κοινωνικών ζητημάτων και αποκλείει οποιαδήποτε λύση γι' αυτό ή τυχόν άλλα προβλήματα που η ανθρωπότητα ...

► **Herbert Reul (PPE).** – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σε αυτή τη συμφωνία της Κοπεγχάγης έγινε δεκτός ένας στόχος δύο τοις εκατό από 180 χώρες μέλη, αλλά αυτό εξακολουθεί να μην είναι νομικά δεσμευτικό. Τα σχέδια που κάναμε εδώ δεν κατέληξαν πουθενά. Όλα πήγαν στραβά στην Κοπεγχάγη. Θα μπορούσε ακόμη και να χαρακτηριστεί ήττα. Είναι σημαντικό να περιγράψουμε την κατάσταση με ακρίβεια προκειμένου να έχουμε την ευκαιρία να σκεφτούμε προσεκτικά τους λόγους για τους οποίους συνέβη αυτό, έτσι ώστε να μπορέσουμε στη συνέχεια να σημειώσουμε κάποια πρόοδο σε αυτό το θέμα.

Είμαι ελαφρώς σοκαρισμένος από ορισμένες από τις ομιλίες που άκουσα εδώ. Άνθρωποι λένε «πρέπει να αγωνιστούμε πιο σκληρά», «ας συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που κάναμε», «χρειαζόμαστε ένα υψηλότερο ποσοστό», «περισσότερα χρήματα», «το πρόβλημα ήταν απλά ότι δεν υπήρχε αρκετή ενότητα στην Ευρώπη». Πιστεύω ότι αυτές οι δηλώσεις είναι πολύ επιπόλαιες, πολύ επιφανειακές στην ανάλυση της κατάστασης. Το να συνεχίσουμε απλά και να προχωρήσουμε μπροστά δεν είναι η λύση. Δεν ήταν αυτοί οι λόγοι που μας οδήγησαν σε αυτό το αποτέλεσμα. Έχουμε εξετάσει και συζητήσει πραγματικά μεταξύ μας όλα τα σημαντικά θέματα με δίκαιο και αντικειμενικό τρόπο; Πώς αντιμετωπίσαμε τις ερωτήσεις συναδέλφων, είτε ήταν δικαιολογημένες είτε όχι, που είπαν «έχουμε ερωτήσεις για θέματα για τα οποία είμαστε επικριτικοί, σκεπτικιστικές ερωτήσεις για το κλίμα»; Πώς απαντήσαμε στην Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή όταν συνάδελφοι είπαν «θέλουμε ν' ακούσουμε και την άλλη άποψη – την αντίθετη θέση ορισμένων επιστημόνων»; Τι ευκαιρίες είχαμε πραγματικά να παρουσιάσουμε αυτή τη θέση; Επιπλέον, ανεξαρτήτως του ποια θέση παίρνουμε, πρέπει να συζητήσουμε ήρεμα πώς θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις πρόσφατες πληροφορίες, που ανέφεραν επίσης ορισμένοι συνάδελφοι, ότι η IPCC έκανε λάθος όσον αφορά το λιώσιμο των παγετώνων;

Μια δεύτερη σειρά ερωτήσεων χρειάζεται επίσης απαντήσεις. Χρησιμοποιούμε τα σωστά μέσα για να το αντιμετωπίσουμε αυτό; Υπάρχουν πάντα νέα χρονοδιαγράμματα, περισσότερα ποσοστά, νέοι κανονισμοί και όροι. Αυτή είναι μια μάλλον γραφειοκρατική προσέγγιση. Δεν έχει δίκιο, επομένως, η κ. Ek που τονίζει τόσο σθεναρά ότι η τεχνολογία, η καινοτομία και οι μηχανισμοί της αγοράς είναι ο τρόπος να προχωρήσουμε μπροστά; Άλλα κράτη υιοθετούν διαφορετικές προσεγγίσεις, αλλά δεν είναι αλήθεια ότι δεν κάνουν τίποτα. Ίσως λίγη περισσότερη ειλικρίνεια και λίγη περισσότερη περίσκεψη να μας δώσουν μια ευκαιρία να είμαστε πιο αποτελεσματικοί σε αυτό το θέμα. Αυτό θα ήθελα να δω, αντί για τη μέθοδο «κλείστε τα μάτια και προχωρήστε».

► **Judith A. Merkies (S&D).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να περιγράψω ένα καταστροφικό σενάριο, όπως έγινε εδώ. Δεν θέλω να περιγράψω ένα καταστροφικό σενάριο για το μέλλον, ούτε θέλω να κοιτάζω πίσω με θυμό για την αποτυχία της Κοπεγχάγης – αν και είμαι θυμωμένη.

Επομένως, η απόφαση είναι να τα πάμε πολύ καλύτερα στο μέλλον, η επόμενη ευκαιρία είναι το Μεξικό φέτος. Καταρχάς, ως μην προχωρήσουμε μόνοι την επόμενη φορά. Στην Κοπεγχάγη, κοιτάζαμε πίσω και ήμασταν μόνοι με τις φιλοδοξίες μας. Πρέπει να μπορέσουμε να πείσουμε τους άλλους να είναι τόσο φιλόδοξοι όσο είμαστε εμείς. Πώς μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι είμαστε στη θέση του οδηγού αν αποτυγχάνουμε να πείσουμε τους άλλους για τις φιλοδοξίες και τον προορισμό μας;

Δεύτερον, δεν υπάρχει λύση που να ταιριάζει σε όλους. Όπως ειπώθηκε μερικές φορές περήφανα κατά τη διάρκεια της περιόδου πριν από τη διάσκεψη για το κλίμα, δεν υπάρχει σχέδιο «B». Λοιπόν, το ξέρουμε σίγουρα αυτό: δεν υπάρχει τίποτα αυτή τη στιγμή. Δεν έχουμε τίποτα. Καλύτερα λοιπόν να έχουμε ένα σχέδιο «B» την επόμενη φορά.

Τέλος, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, πώς μπορούμε να κερδίσουμε σε ποικιλομορφία αν το σύνθημά μας είναι η ενότητα. Θα ήταν καλύτερα να είμαστε ενωμένοι την επόμενη φορά, και αυτό σημαίνει μία φωνή. Χρειαζόμαστε μια μονοσήμαντη εντολή. Η Ευρώπη χρειάζεται πραγματικά μία φωνή. Είστε λοιπόν πρόθυμοι, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, να δεσμευτείτε για την επίτευξη μιας αποκλειστικής –και όχι κοινής– εντολής; Θα ήταν μια αποκλειστική αρμοδιότητα για την Ευρωπαϊκή Ένωση στην κλιματική πολιτική και στις συμφωνίες για το κλίμα.

► **Mirosław Piotrowski (ECR).** – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το κλίμα, και η ίδια η φύση που είναι ολόγυρά μας, ανήκει σε όλους τους ανθρώπους, καθώς και στις μελλοντικές γενιές, και γι' αυτό πρέπει να νιώθουμε υπεύθυνοι για την προστασία τους. Κατά τη διάρκεια της πρόσφατης διάσκεψης για το κλίμα, οι παγκόσμιοι ηγέτες δεν κατάφεραν να καταλήξουν σε συνεννόηση για μια κοινή στρατηγική ή μέσα που βοηθούν στην επίτευξη αυτού του στόχου. Παραδόξως, δεν πιστεύω ότι αυτό είναι άσχημο νέο, ενόψει των ανησυχητικών πληροφοριών που προέρχονται, μεταξύ άλλων, από τη Μεγάλη Βρετανία και τις Ηνωμένες Πολιτείες, σχετικά με μία προσπάθεια χειραγώγησης από ορισμένα λόμπι, που χρησιμοποιούν επιστημονικά δεδομένα για να επιτύχουν ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα.

Χρειαζόμαστε μια αξιόπιστη διάγνωση της κατάστασης. Επομένως, ζητώ τη σύσταση μιας ανεξάρτητης διεθνούς ομάδας εμπειρογνομόνων, η οποία θα εκπονήσει μια εμπειριστατωμένη έκθεση που θα δηλώνει αν η ανθρώπινη δραστηριότητα επηρεάζει πράγματι την κλιματική αλλαγή και αν έχει γίνει παραποίηση δεδομένων. Κατά τη θέσπιση μιας κοινής στρατηγικής για την προστασία του κλίματος, οι πολιτικοί της ΕΕ πρέπει επίσης να λάβουν υπόψη τις οικονομικές ανισότητες μεταξύ των χωρών της Δυτικής και της Ανατολικής Ευρώπης. Ενόψει της κρίσης, τα μέτρα που έχουν προταθεί θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην καταστροφή πολλών οικονομιών.

► **Maria Da Graça Carvalho (PPE).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, η διάσκεψη της Κοπεγχάγης κατέληξε σε ένα αποτέλεσμα που απέιχε πολύ από αυτό που αναμενόταν. Οι χώρες έλαβαν υπόψη ένα έγγραφο του οποίου οι στόχοι δεν

ήταν σαφείς ούτε δεσμευτικοί. Η Κοπεγχάγη αντιπροσώπευε πολύ περισσότερα από μια διάσκεψη για το κλίμα. Υπήρξε μια νέα συσχέτιση μεταξύ των σημαντικών πρωταγωνιστών στην παγκόσμια σκηνή και του ενδεδειγμένου ρόλου της πολυμέρειας στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών. Η αυξανόμενη επιρροή των αναδυόμενων χωρών ήταν εμφανής. Η Κοπεγχάγη έδειξε ότι πρέπει να επανεξετάσουμε τον ρόλο της Ευρώπης στην παγκόσμια σκηνή. Θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε στο έπακρο τις δυνατότητες που προσφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας προκειμένου να προετοιμάσουμε το έδαφος για την επόμενη COP. Πρέπει να είμαστε φιλόδοξοι, ενωμένοι, με μία φωνή και να συνάψουμε στρατηγικές συμμαχίες.

Το αποτέλεσμα της Κοπεγχάγης αποτελεί για μας μια βάση στην οποία θα στηρίξουμε το μελλοντικό μας έργο. Η ΕΕ θα πρέπει να προσπαθήσει να διασφαλίσει ότι τα επόμενα στάδια στις διαπραγματεύσεις θα αναπτύξουν περαιτέρω τη Συμφωνία της Κοπεγχάγης, προκειμένου να επιτευχθεί μια νομικά δεσμευτική συμφωνία μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους. Πρέπει να συνεισφέρει επίσης στην εφαρμογή διατάξεων για την παροχή χρηματοδότησης σε αναπτυσσόμενες χώρες και αναφορικά με τα δάση, τη μεταφορά τεχνολογίας και μέτρα προσαρμογής.

Στο εσωτερικό της, η Ευρώπη έχει μία μεγάλη αποστολή μπροστά της: πρέπει να εφαρμόσει το πακέτο μέτρων για την ενέργεια και το κλίμα, να επενδύσει σε καθαρές τεχνολογίες, στην επιστημονική έρευνα και στην ενεργειακή αποδοτικότητα, να επενδύσει σε μια νέα βιομηχανική πολιτική βασισμένη στην καινοτομία και στην αποδοτικότητα των φυσικών πόρων, να προωθήσει πολιτικές για πόλεις με χαμηλές εκπομπές άνθρακα και βιώσιμες μεταφορές και κινητικότητα. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να ηγηθούμε, αλλά η αληθινή ηγεσία βασίζεται στο καλό παράδειγμα που δίνουμε.

► **Csaba Sándor Tabajdi (S&D).** – (HU) Κύριε Πρόεδρε, η Κοπεγχάγη μας έδειξε ότι η ΕΕ απέτυχε να βρει εταίρους για τις μεγαλεπήβολες ιδέες της. Στο μέλλον, η ΕΕ δεν πρέπει να εγκαταλείψει τους στόχους της, τη δέσμευση του τρεις φορές το 20% αλλά, ταυτόχρονα, πρέπει να επανεξετάσει τη διαπραγματευτική της θέση και εντολή, επειδή δεν μπορούμε να συνεχίσουμε μια πολιτική στρουθοκαμηλισμού. Πρέπει να πάρουμε το μάθημά μας από την Κοπεγχάγη. Αυτή η εντολή δεν ήταν επιτυχής. Αποτύχαμε να καταλάβουμε τη δέσμευση της Κίνας και άλλων αναπτυσσόμενων χωρών. Αποτύχαμε να καταλάβουμε το περιθώριο ελιγμών που είχε ο κ. Obama και δεν μπορέσαμε να μιλήσουμε με μια κοινή φωνή. Στο πλαίσιο της συζήτησης της ισπανικής Προεδρίας, ο Πρόεδρος, κ. Verhofstadt, σωστά δήλωσε ότι η Ευρώπη δεν είχε κοινή φωνή.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε μια πολιτική στρουθοκαμηλισμού. Μετά την Κοπεγχάγη, δεν μπορούμε να συμπεριφερόμαστε και δεν μπορούμε να ασκούμε πολιτική με τον ίδιο τρόπο όπως πριν από την Κοπεγχάγη. Η ΕΕ πρέπει να επανατοποθετηθεί και να ορίσει μια νέα εντολή μέχρι τον διαπραγματευτικό γύρο στο Μεξικό. Καταρχάς, πρέπει να εξετάσουμε πώς θα πετύχουμε τον στόχο των 2° C, που είναι το αποτέλεσμα της Κοπεγχάγης. Κατά τη διάρκεια της προσεχούς περιόδου, η ευρωπαϊκή πολιτική πρέπει να στοχεύει στον καθορισμό μιας ευέλικτης θέσης προκειμένου η προσπάθεια να στεφθεί με επιτυχία. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

► **Esther de Lange (PPE).** – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Espinosa, σήμερα το πρωί έγινε στα ολλανδικά σχολεία το *Nationale Voorleesontbijt* (εθνικό πρωινό ανάγνωσης). Στην εκλογική μου περιφέρεια, στο Noordwijk aan Zee, η οποία βρίσκεται ακριβώς πίσω από τους αμμόλοφους της Βόρειας Θάλασσας σε μια περιοχή που θα είναι πρώτη στη γραμμή του πυρός αν ανέβει η στάθμη της θάλασσας, διαβάστηκε στους μαθητές μια ιστορία με τίτλο «Μια συνάντηση», για χιονάνθρωπους που συσκέπτονταν για το πώς θα κρατήσουν τη ζέστη μακριά. Μιλούσαν και μιλούσαν μέχρι που έλιωσαν όλοι. Για να είμαι ειλικρινής, σε μια άσχημη μέρα, αυτή η συζήτηση μου θυμίζει λιγάκι αυτή την ιστορία.

Είναι αλήθεια ότι η Κοπεγχάγη δεν ήταν επιτυχία. Τώρα θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε να υποδεικνύουμε άλλες χώρες ή επιμέρους τομείς· αυτές οι τάσεις έχουν προκύψει περιστασιακά και στην παρούσα συζήτηση. Ωστόσο, πιστεύω ότι είναι καλύτερη ιδέα να κοιτάξουμε μπροστά, σε αυτό που η Ευρώπη μπορεί, και το πιο σημαντικό, πρέπει να κάνει προκειμένου να επωμιστεί τις ευθύνες της και να διασφαλίσει ότι θα επιτευχθεί τελικά μια διεθνής συμφωνία. Επομένως, κατά την άποψή μου, η επιλογή μιας μείωσης 30% πρέπει να διατηρηθεί ρητά στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Επιπλέον, η Ευρώπη πρέπει να εξετάσει τρόπους προώθησης νέων τεχνολογιών, με τη χρήση ευρωπαϊκών κεφαλαίων, για παράδειγμα, προωθώντας την κατασκευή θερμοκηπίων ελεύθερων από CO₂ που μπορούν επίσης να παράγουν ενέργεια, αντί να βλέπουμε πάντα τη γεωργία σαν πρόβλημα. Επίσης, πρέπει να βασίσουμε την προσέγγισή μας στην επιστήμη, στη γνώση και στις ικανότητες και όχι στο συναίσθημα, όσο πολύ και αν νοιαζόμαστε όλοι γι' αυτή τη συζήτηση.

Τέλος, όπως έχουν πει ήδη πολλοί συνάδελφοί μου, πρέπει να μιλάμε με μία φωνή. Πρέπει να υπάρχει μόνο μία θέση για την Ευρώπη στο Μεξικό αντί για τις οχτώ που χρειάστηκαν προφανώς στην Κοπεγχάγη. Κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, πώς σκοπεύετε να το επιτύχετε αυτό από κοινού με τους αρμόδιους Επιτρόπους σε αυτό το πεδίο;

► **Nessa Childers (S&D).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η ελπίδα που γεννήθηκε από χρόνια προετοιμασίας καταποντίστηκε στην απελπισία και την απόγνωση καθώς γινόταν ολοένα και πιο ξεκάθαρο ότι η συμφωνία που είχαμε έρθει να επιτύχουμε στην Κοπεγχάγη ξέφευγε από τον έλεγχό μας κάθε μέρα που περνούσε.

Πρέπει να προβληματιστούμε για το πόσο εύκολο ήταν για τις ΗΠΑ, την Κίνα και άλλες χώρες να παρακάμψουν τις δομές των Ηνωμένων Εθνών, να παραμερίσουν την ΕΕ και να συμφωνήσουν σε έναν διακανονισμό που υστερεί πολύ σε σχέση με τις παγκόσμιες προσδοκίες.

Ένα πράγμα είναι σαφές. Το σύστημα συνομιλιών των Ηνωμένων Εθνών για το κλίμα χρειάζεται επείγουσα επέμβαση για να επιβιώσει πριν από το Μεξικό στο τέλος του τρέχοντος έτους. Όπως έχουν τα πράγματα, ο Πρόεδρος Obama είναι όμηρος του πολιτικού του συστήματος, διότι χρειάζεται 67 ψήφους στη Γερουσία.

Η Κίνα αρνείται όλα τα μέτρα που θα ήταν δεσμευτικά και ανοιχτά σε διεθνή έλεγχο. Η ειρωνεία της κατάστασης είναι ότι όσο περισσότερο οι ΗΠΑ, η Κίνα και άλλες χώρες ματαιώνουν, καθυστερούν και υπεκφεύγουν αναφορικά με την επίτευξη συμφωνίας, τόσο δυσκολότεροι θα γίνονται, αναγκαστικά, οι στόχοι για μείωση.

Ας εξετάσουμε τις λύσεις. Η ΕΕ και αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να εξετάσουν ειλικρινά το πώς θα προσεγγίσουν αυτά τα θέματα στο μέλλον. Η Ευρώπη πρέπει να είναι πιο δυναμική στην προάσπιση των θέσεων της και, παράλληλα, πρέπει να συνεχίσει να θέτει φιλόδοξους στόχους που περιλαμβάνουν στόχους και μειώσεις εκπομπών κατά 30%.

Αυτός είναι ένας οικονομικός αγώνας δρόμου για να οδηγήσουμε τον κόσμο στον 21ο αιώνα βασισμένοι σε πράσινες θέσεις εργασίας και βιώσιμο τρόπο ζωής. Η Ευρώπη πρέπει να κερδίσει αυτόν τον αγώνα ανεξάρτητα από το τι κάνουν ή δεν κάνουν οι φίλοι μας.

► **Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE).** – (ES) Θέλω να καλωσορίσω την κ. Espinosa· χαίρομαι πολύ που βρίσκεται εδώ.

Αυτό που με ανησυχεί ιδιαίτερα είναι η αλλαγή στάσης, και το γεγονός ότι η ανάλυσή μας για την Κοπεγχάγη μπορεί να οδηγήσει επίσης σε μια αλλαγή της στάσης μας. Καταρχάς, πιστεύω ότι ένα από τα προβλήματά μας είναι η έλλειψη ταπεινοφροσύνης και ρεαλισμού όπως έχουν ήδη πει οι συνάδελφοί μου. Πάνω απ' όλα, ωστόσο, με προβληματίζει το γεγονός ότι όταν επισκεφτήκαμε άλλες χώρες, διαπιστώσαμε ότι δεν μιλάνε για κλιματική αλλαγή αλλά μάλλον για παγκόσμια αλλαγή.

Το πλαίσιο στο οποίο θα κινηθούμε στο Μεξικό, και το πλαίσιο στο οποίο κινούμασταν μέχρι τώρα, είναι το πλαίσιο ενός αυξανόμενου πληθυσμού, της έλλειψης τροφίμων, της ανάγκης για περισσότερη γεωργία και των περιορισμένων πόρων εδάφους και νερού· επομένως, οποιαδήποτε απόφαση λάβουμε σχετικά με την κλιματική αλλαγή πρέπει να εξεταστεί σε αυτό το πλαίσιο. Φυσικά πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι πολλές χώρες έχουν δικαίωμα στην ανάπτυξη.

Επομένως, πρέπει να υιοθετήσουμε μια συστημική προσέγγιση, κάτι στο οποίο υστερεί η ανάλυσή μας της κλιματικής αλλαγής. Η κλιματική αλλαγή δεν μπορεί να επιλυθεί μόνο με το θέμα των εκπομπών. Ένα τομεακό, ποσοτικό όραμα δεν οδηγεί πουθενά.

Επιπλέον, πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερη σημασία στην επιστήμη. Συγκεκριμένα, ζητώ από την Επιτροπή να ελεγχθούν οι ομάδες εκείνες που παραποιήσαν τα δεδομένα και να αποσυρθεί η χρηματοδότησή τους, αν η Ευρωπαϊκή Ένωση τις στηρίζει πράγματι, επειδή αυτό θα αμαυρώσει για πάντα την υπόληψή μας.

Πώς θα συντονιστούμε σε αυτό το θέμα; Αυτό είναι ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα. Πώς θα οργανωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να επιτύχει μια συμφωνία; Θα έπρεπε να είχαμε αρχίσει ήδη να εργαζόμαστε πάνω σ' αυτό σήμερα το πρωί.

Τέλος, το ζήτημα που με απασχολεί: η προσαρμογή διενεργείται στα ενεχόμενα εδάφη, και πρέπει να ξεκινήσουμε αυτή τη διαδικασία, για άλλη μια φορά, με ένα νέο στρατηγικό όραμα για το έδαφος· αυτό περιλαμβάνει την παραγωγικότητα, τη στρατηγική αναδάσωση, περιοχές, εκτάσεις και περιφέρειες αφιερωμένες στην αγροενέργεια, και φυσικά, το νερό και τη βιοποικιλότητα. Μας λείπει αυτό το όραμα.

Σε αυτό το σημείο, πιστεύω ότι πρέπει να σκεφτούμε την επιλογή των Διαρθρωτικών Ταμείων για νέα στρατηγικά σχέδια σε όλες τις περιοχές προκειμένου να μπορέσουμε να υλοποιήσουμε αυτή την προσαρμογή· και εκείνοι που λαμβάνουν τις αποφάσεις πρέπει να κληθούν να ξεκινήσουν αυτή τη στρατηγική αναθεώρηση του εδάφους επειδή δεν έχουμε αρμοδιότητες σε αυτό το πεδίο και θα είναι πολύ δύσκολο να εργαστούμε γι' αυτό στην Ευρώπη.

► **Saïd El Khadraoui (S&D).** – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, όπως έχει ήδη λεχθεί πολλές φορές, η διάσκεψη ήταν, ασφαλώς, μια αποτυχία. Απέχουμε χιλιόμετρα από τους στόχους μας. Τους επόμενους μήνες, θα πρέπει να δούμε αν υπάρχει περιθώριο να διορθωθούν τα πράγματα. Ωστόσο, πιστεύω –όπως έχουν πει και άλλοι προηγουμένως– ότι υπάρχουν ακόμη πολλά που μπορούμε να διορθώσουμε μόνοι μας, ακόμη και χωρίς μια διεθνή συμφωνία υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών. Σκέφτομαι συγκεκριμένα τι μπορούμε να κάνουμε για να πετύχουμε ένα πιο βιώσιμο σύστημα μεταφορών. Ένας στόχος προτεραιότητας ήταν να μειωθούν οι εκπομπές των αεροπορικών μεταφορών κατά 10% μέχρι το 2020 σε συνεργασία με τον Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO), και οι εκπομπές των θαλάσσιων μεταφορών κατά 20% μέσω του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (IMO). Επομένως, θέλω να ζητήσω από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να συνεχίσουν τις διαπραγματεύσεις με αυτούς τους οργανισμούς και να αυξήσουν την πίεση αρχίζοντας να προετοιμάζουν ήδη μονομερή μέτρα αν δεν καταστεί δυνατό να επιτευχθεί μια συμφωνία σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα.

Στο μεταξύ, φυσικά, υπάρχουν πολλά πράγματα που μπορούμε να κάνουμε εμείς οι ίδιοι. Αναφορικά με τις διευρωπαϊκές μεταφορές, άκουσα ότι η προτεινόμενη Επίτροπος κ. Hedegaard υποστήριξε ένα φιλόδοξο πακέτο για το κλίμα και τις μεταφορές κατά τη διάρκεια των ακροάσεων. Ο προτεινόμενος Επίτροπος κ. Kallas φάνηκε λιγότερο σαφής, αλλά θα υπενθυμίσω στην Επιτροπή ότι οι μεταφορές ευθύνονται για το 25% των εκπομπών CO₂ και, επομένως, απαιτείται επείγουσα δράση. Είναι περίπλοκο, είναι δύσκολο και απαιτείται ένας συνδυασμός μέτρων, αλλά σας καλώ να συνεχίσετε να εργάζεστε γι' αυτό και επομένως να έχετε μια σημαντική συμβολή σε μια πιο βιώσιμη πολιτική.

► **Catherine Soullie (PPE).** – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι, δεν χρειάζεται πλέον να εξηγήσουμε τη σημασία του θέματος της κλιματικής αλλαγής. Οι βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της είναι αναντίρρητες, αν και τα αποτελέσματα της JESC βρέθηκαν στο πρωτοσέλιδο μιας συγκεκριμένης εθνικής εφημερίδας και αναμφίβολα θα ενισχύσουν τη θέση των σκεπτικιστών.

Η διάσκεψη της Κοπεγχάγης φαινόταν στα μάτια του κόσμου ως μια μοναδική ευκαιρία για να διαπιστώσουν οι παγκόσμιοι ηγέτες, να ενεργήσουν και να διορθώσουν τις επιπτώσεις αυτής της διαδικασίας της κλιματικής αλλαγής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν ένας βασικός πρωταγωνιστής σε αυτή τη διάσκεψη, όχι μόνο λόγω της τολμηρής νομοθεσίας που έχουμε εγκρίνει για να περιορίσουμε τον αντίκτυπο των δραστηριοτήτων μας στο κλίμα, αλλά επίσης επειδή η Ευρώπη αποτελεί μια

ένωση χωρών που μπορούν να κάνουν πραγματικά τη διαφορά.

Το αποτέλεσμα της διάσκεψης της Κοπεγχάγης άφησε προφανώς μια αίσθηση δυσαρέσκειας, αλλά αρνούμαι να την χαρακτηρίσω αποτυχία. Ο κόσμος, ακόμη και μία από τις πιο απρόθυμες χώρες, η Κίνα, συμφώνησαν στο θέμα του περιορισμού της αύξησης της θερμοκρασίας σε δύο βαθμούς. Η Βραζιλία μόλις ψήφισε έναν νόμο που αποσκοπεί στη μείωση των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου γύρω στο 39% μέχρι το 2020, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της.

Πολλές άλλες χώρες έδειξαν επίσης μεγάλη φιλοδοξία σε σχέση με τους στόχους μείωσης εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Αναφέρομαι στην Ιαπωνία και τη Νορβηγία. Πρέπει επίσης να επισημάνω το πολύ θετικό σημείο που ήταν η συναίνεση που επιτεύχθηκε σχετικά με την επείγουσα ανάγκη για έναν μηχανισμό μείωσης των εκπομπών από την αποψίλωση των δασών. Ένα συγκεκριμένο και ομόφωνο κείμενο εκπονήθηκε σχετικά με την εφαρμογή του λεγόμενου μηχανισμού REDD+ για τη μείωση της αποψίλωσης των δασών και τη διευκόλυνση της φυσικής αποθήκευσης του CO₂.

Αν και απέχει πολύ από μια δεσμευτική συμφωνία, αλλά κινείται σαφώς στη γραμμή μιας πολιτικής συμφωνίας, το αποτέλεσμα της Κοπεγχάγης πρέπει να μας οδηγήσει να αναρωτηθούμε γιατί ήταν τόσο μεγάλη απογοήτευση. Ήμουν παρούσα στην διάσκεψη της Κοπεγχάγης, όπως και πολλοί συνάδελφοί μου, με την επιθυμία να συμμετάσχουμε, να βοηθήσουμε και να δούμε μια Ευρώπη διαπραγματεύσεως και ηγεσίας να αναλαμβάνει δράση. Απογοητεύτηκα τρομερά επειδή η Ευρώπη, και ιδιαίτερα το Κοινοβούλιο, προφανώς δεν διαδραμάτισαν στις διαπραγματεύσεις τον ρόλο που τους άξιζε.

Για να κάνει την παρουσία της αισθητή, η Ευρώπη πρέπει να φανεί πιο ισχυρή σε αυτό το θέμα. Η συνεδρίαση των υπουργών περιβάλλοντος της ΕΕ στη Σεβίλλη δεν οδήγησε πουθενά, οι ηγέτες μας φάνηκαν αβέβαιοι και διστακτικοί, και εξακολουθούμε να είμαστε διχασμένοι σχετικά με τους στόχους μας.

Ελπίζω ότι η κ. Hedegaard, οπλισμένη με τις προτάσεις της και τις δεσμεύσεις που ανέλαβε ενώπιον της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, θα μπορέσει να αποκαταστήσει τις φιλοδοξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

► **Lambert van Nistelrooij (PPE).** – (NL) Συμφωνώ με όσα είπε η κ. de Lange εξ ονόματος της αντιπροσωπείας μας από την Ολλανδική Χριστιανοδημοκρατική Έκκληση (CDA) σε αυτή τη συζήτηση. Είμαι κι εγώ απογοητευμένος που η νομική συμφωνία δεν υλοποιήθηκε, και θέλω να θέσω μια ερώτηση στην Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. Ποιες είναι οι επιπτώσεις της έλλειψης μιας τέτοιας συμφωνίας για το νομοθετικό μας πλαίσιο, συγκεκριμένα το πακέτο μέτρων που έχουμε θεσπίσει για την εμπορία των εκπομπών CO₂, μεταξύ άλλων πραγμάτων; Ποιος θα είναι ο αντίκτυπος σε αυτό το σύστημα; Μπορείτε να μας πείτε; Θέλω να επισημάνω, κυρίως με την ιδιότητά μου ως συντονιστής της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) για την περιφερειακή πολιτική, ότι οι στόχοι μας πρέπει να διατηρηθούν στο ακέραιο.

Επίσης, η Ευρώπη δεν πρέπει να αμφισβητεί τις προσπάθειες των πολιτών, των πόλεων, των περιφερειών και των επιχειρήσεων που έχουν δεσμευτεί στο πακέτο της υλοποίησης προγραμμάτων. Το θέμα του κλίματος δεν είναι απλά μόδα, και διαπιστώνω επίσης ότι ευτυχώς συμπεριλαμβάνεται στη στρατηγική της ΕΕ για το 2020 της νέας Επιτροπής.

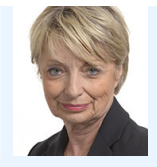
Θέλω να επισημάνω επίσης ότι έχουμε στρέψει πλέον τα ίδια μέσα και τους πόρους της ΕΕ προς προτεραιότητες που σχετίζονται με το κλίμα: το 30% των περιφερειακών ταμείων έχει διοχετευτεί σε έργα σχετικά με το κλίμα και την ενέργεια, ποσοστό διπλάσιο σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο. Αυτή η συγκεκριμένη προτεραιότητα δημιουργεί τη δυνατότητα να συνεχίσουμε τις καινοτομίες και τις νέες πράσινες τεχνολογίες που θα μας δώσουν το πλεονέκτημα σε παγκόσμιο επίπεδο. Το ίδιο ισχύει και για τις δαπάνες στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας. Πιστεύω ότι αυτό δημιουργεί μια θετική τάση, μεταξύ άλλων και για τη χρηματοδότηση πέρα από το 2013. Πράγματι διαπιστώνω ότι υπάρχει μεγάλη δέσμευση σε περιφέρειες και πόλεις για να συνεχίζουν να εργάζονται γι' αυτό. Θα σέλναμε το λάθος μήνυμα –με την απογοήτευση που μπορεί να είναι αντιληπτή σε μια σειρά ομιλιών εδώ– περιορίζοντας αυτή τη φιλοδοξία. Συμμερίζομαι την ελπίδα σας ότι, στο Μεξικό –τη δεύτερη ευκαιρία μας– θα τα πάμε καλύτερα.

► **János Áder (PPE).** – (HU) Κύριε Πρόεδρε, δεν πρέπει να εξωραϊζουμε τα γεγονότα. Η Κοπεγχάγη ήταν μια αποτυχία. Ωστόσο, δεν θέλω να εστιάσω σε αυτό, αλλά να προτείνω ότι αντί να επικρίνουμε τους άλλους, θα ήταν καλύτερα να κοιτάμε τη δουλειά μας. Πρέπει να παραδεχτούμε ότι ένας από τους λόγους για την αποτυχία ήταν η έλλειψη μιας κοινής ευρωπαϊκής θέσης στην Κοπεγχάγη, είτε στο θέμα των ποσοστώσεων CO₂ είτε στο θέμα της χρηματοδότησης. Συμφωνώ με εκείνους που λένε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία των διαπραγματεύσεων είναι να έχουμε μια κοινή θέση ως ΕΕ. Αυτό είναι αλήθεια. Τι χρειαζόμαστε για να το επιτύχουμε; Είναι απαραίτητο η Επιτροπή και όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να τηρήσουν τόσο το γράμμα όσο και το πνεύμα της Συνθήκης του Κιότο. Η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Ρουμανία, η Βουλγαρία, οι Βαλτικές Χώρες, η Σλοβακία και η Τσεχική Δημοκρατία εκπλήρωσαν τις δεσμεύσεις τους πέρα από το επίπεδο που καθορίστηκε στο Κιότο. Επομένως, μπορούν να πουλάνε τις ποσοστώσεις τους CO₂. Πιστεύω ότι είναι ανέντιμο, άδικο και ανάρμοστο εκ μέρους της Επιτροπής και των άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να στερούν από αυτές τις χώρες αυτή την ευκαιρία.

Στην Κοπεγχάγη, η Πολωνία και η Ουγγαρία πρότειναν έναν συμβιβασμό, σκοπός του οποίου ήταν να διατηρηθεί η δυνατότητα πώλησης των ποσοστώσεων και μετά το 2012, αλλά ο όγκος τους ανά έτος θα πρέπει να περιοριστεί, και τα χρήματα που λαμβάνονται θα πρέπει να διοχετεύονται σε πράσινες επενδύσεις. Προτείναμε ένα συμβιβασμό χάριν μιας κοινής ευρωπαϊκής θέσης. Τώρα εξαρτάται από την Επιτροπή και την ΕΕ-15, ιδιαίτερα επειδή χωρίς την Ουγγαρία, την Πολωνία, τη Ρουμανία και τις άλλες χώρες, η ΕΕ-15 δεν θα μπορούσε να δηλώσει ότι εκπλήρωσε τις δεσμεύσεις της, αφού αντί για το 8% για το οποίο είχε δεσμευτεί, επιτεύχθηκε μόνο το 5,5%. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

► **Françoise Grossetête (PPE).** – (FR) Κύριε Πρόεδρε, οι διαπραγματεύσεις υπογράμμισαν την αποτυχία της στρατηγικής της ΕΕ, η οποία αποσκοπούσε να κάνει τους άλλους να ακολουθήσουν το παράδειγμά της ως της πιο ενάρκτης.

Η πραγματικότητα είναι ότι υπήρχε ένα χάσμα ανάμεσα στη ρητορική μιας ΕΕ που επιθυμούσε να είναι ο παγκόσμιος ηγέτης στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και στην ικανότητά της να πείσει τους άλλους να την ακολουθήσουν στις τελικές διαπραγματεύσεις. Όχι μόνο δεν την ακολούθησε κανείς, αλλά ανοίγοντας όλα τα χαρτιά της στο τραπέζι πάρα πολύ νωρίς, η αποτυχία ήταν αναπόφευκτη. Στην πραγματικότητα, η ΕΕ δεν ακούστηκε πρακτικά καθόλου κατά τη διάρκεια των τελικών διαπραγματεύσεων.

Τι πρέπει να κάνουμε τώρα λοιπόν; Πάνω απ' όλα, πρέπει να εφαρμόσουμε την αρχή της αμοιβαιότητας στις ανταλλαγές μας με τρίτες χώρες. Η Ευρώπη δεν μπορεί να δέχεται πλέον μία κατάσταση στην οποία ορισμένα εισαγόμενα προϊόντα δεν ικανοποιούν τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις. Η κατάσταση που επέφερε η αποτυχία στην Κοπεγχάγη δημιουργεί επομένως αβεβαιότητα σε σχέση με τους μελλοντικούς διεθνείς κανόνες λειτουργίας στο πεδίο της μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, γεγονός που είναι ιδιαίτερα επιζήμιο για τις επιχειρήσεις μας που απαιτείται να κάνουν μεγάλες επενδύσεις. Αυτή η έλλειψη διαφάνειας θα μπορούσε να έχει επίσης επιζήμιο αντίκτυπο στην αγορά του CO₂, η αύξηση ισχύος και η ομαλή λειτουργία της οποίας απαιτούν ένα σαφές και σταθερό πλαίσιο.

Την ίδια στιγμή, οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κίνα επενδύουν μαζικά στις πράσινες τεχνολογίες για να δημιουργήσουν τις πράσινες θέσεις εργασίας του αύριο. Η Ευρώπη δεν πρέπει να χάσει το τρένο της καινοτομίας. Πρέπει να υποστηρίξει μια πραγματική ευρωπαϊκή βιομηχανική πολιτική επειδή αυτή είναι η αληθινή πρόκληση της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής. Αυτές οι νέες καθαρές τεχνολογίες είναι διαθέσιμες· εναπόκειται σ' εμάς να επιταχύνουμε τη χρήση τους στις πολιτικές μας προς όφελος όλων, και ιδιαίτερα των αναπτυσσόμενων χωρών.

Αυτή είναι η πρόκληση που πρέπει να αναληφθεί από την ΕΕ. Διαθέτει τα μέσα για να αναλάβει με επιτυχία αυτή την επανάσταση, αλλά ας είμαστε πιο ρεαλιστές καθώς πλησιάζουμε τις επόμενες προθεσμίες ούτως ώστε, σε έναν χρόνο από τώρα στην Πόλη του Μεξικού, να μπορέσουμε να μετατρέψουμε τη συμφωνία που επιτεύχθηκε στην Κοπεγχάγη σε κάτι νομικά δεσμευτικό.

► **Andrzej Grzyb (PPE).** – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Espinosa, κύριε Επίτροπε, η ισπανική Προεδρία, αποφάσισε να ετοιμάσει μια αξιολόγηση της διάσκεψης της Κοπεγχάγης για το κλίμα, ενώ εμείς λέμε εδώ, σύμφωνα με πολλούς ομιλητές, ότι η διάσκεψη στέφθηκε από παταγώδη αποτυχία. Ωστόσο, μια παταγώδης αποτυχία δεν χρειάζεται να είναι καταστροφή – μερικές φορές πρέπει να εξάγεις χρήσιμα συμπεράσματα από μια αποτυχία και να βλέπεις τι την προκάλεσε πραγματικά. Η τρέχουσα στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις διαπραγματεύσεις για την προστασία του κλίματος πρέπει να αξιολογηθεί, καθώς βρίσκονται σε εξέλιξη οι προετοιμασίες για την επόμενη διάσκεψη κορυφής, η οποία πρόκειται να διεξαχθεί στο Μεξικό τον Δεκέμβριο του τρέχοντος έτους.

Έχω ένα ερώτημα: πρέπει να αυξήσουμε τον στόχο της μείωσης, εφόσον ο τωρινός στόχος δεν επιτεύχθηκε σε αυτές τις

διαπραγματεύσεις; Πρέπει να βρούμε εταίρους για τον τωρινό στόχο, και για έναν μεγαλύτερο στόχο δεν έχουμε καθόλου εταίρους. Πρέπει να επισημανθεί ότι χωρίς τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Κίνα και την Ινδία –και αυτό έχει λεχθεί επίσης πολλές φορές στο Σώμα κατά τη διάρκεια αυτής της συζήτησης– δεν θα υπάρξει καμία επιτυχία όσον αφορά τους στόχους που έθεσε η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης. Θα είναι το ίδιο και στο Μεξικό, επίσης. Πρέπει να αξιολογήσουμε τη δήλωση των άλλων χωρών, διατηρώντας, πάνω απ' όλα, το φόρουμ της διάσκεψης για το κλίμα ως το κύριο φόρουμ για τη διαπραγμάτευση μιας συμφωνίας, ανεξάρτητα από τις επικριτικές εκτιμήσεις για το αν το φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών είναι κατάλληλο, καλό, λειτουργεί σωστά, κτλ.

Θέλουμε μια πράσινη οικονομία, η οποία να κάνει ορθολογική χρήση του περιβάλλοντος και να αναπτύσσει νέες πηγές ενέργειας και νέες τεχνολογίες για την παραγωγή ενέργειας και την εξοικονόμησή της. Ταυτόχρονα, ξέρουμε ότι η πιο φτηνή ενέργεια είναι η ενέργεια που δεν έχει εξαντληθεί, και επομένως πρέπει να είμαστε λογικοί. Παρεμπιπτόντως –και αυτή είναι η τελευταία μου πρόταση– οι μειώσεις των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και άλλων αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου δεν επιτυγχάνονται με την χρήση ακριβών τεχνολογιών. Πολύ συχνά, οι φυσικοί μας πόροι, όπως τα δάση και το έδαφος, μπορούν να είναι επίσης ένα εξαιρετικό μέρος απορρόφησης, και αυτή είναι βιολογική απορρόφηση και, επομένως, αποτελεσματική απορρόφηση.

► **Πρόεδρος.** – Σε αντίθεση με το πρωί, που βιαζόμασταν, τώρα έχουμε μερικά λεπτά στη διάθεσή μας· παραβαίνοντας λοιπόν τον συνήθη κανόνα, θα προσπαθήσουμε να δώσουμε τον λόγο σε όλους όσοι ζήτησαν να μιλήσουν με τη διαδικασία «catch the eye». Ωστόσο, θέλω να ζητήσω από όλους σας να κρατήσετε την ομιλία σας κάτω από ένα λεπτό.

Θα διακόπτουμε τις παρεμβάσεις σας μετά από ένα λεπτό, επειδή υπάρχουν 13 άτομα καταγεγραμμένα στη λίστα. Θέλω να έχουν όλοι μια ευκαιρία να μιλήσουν, αλλά για να μπορέσουν να απαντήσουν η κ. Espinosa και ο Επίτροπος Rehn, πρέπει να μιλήσετε όλοι μόνο για ένα λεπτό.

► **Marian-Jean Marinescu (PPE).** – (RO) Σύμφωνα με τις προσδοκίες, η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης δεν κατέληξε σε συγκεκριμένα αποτελέσματα. Ωστόσο, έχουμε μια σαφή άποψη για το φαινόμενο της υπερθέρμανσης του πλανήτη και την ανάγκη να αναλάβουμε δράση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει τις προσπάθειές της σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής, ιδιαίτερα τις συζητήσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Κίνα. Πρέπει να επιτευχθούν θετικά αποτελέσματα. Έχουμε Επιτρόπους τόσο για την εξωτερική πολιτική όσο και για την κλιματική αλλαγή.

Μέχρι τότε, οι δράσεις που έχει αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι στιγμής, ακόμη και εκείνες που αναλήφθηκαν μονομερώς, πρέπει να συνεχιστούν. Ελπίζω ότι στην άτυπη συνάντηση στη Σεβίλλη τον Ιανουάριο, οι υπουργοί περιβάλλοντος θα αντιμετωπίσουν τα αποτελέσματα της Κοπεγχάγης με ρεαλισμό και θα εξετάσουν την κλιματική αλλαγή στο πλαίσιο του μελλοντικού Σχεδίου Δράσης για την Ενεργειακή Απόδοση για την περίοδο 2010-2014.

Επίσης, το τρίτο πακέτο μέτρων για την εσωτερική αγορά ενέργειας πρέπει να συντονιστεί με τη Συμφωνία της Κοπεγχάγης προκειμένου να επιτευχθεί ενεργειακή ασφάλεια, να προωθηθεί η ανανεώσιμη ενέργεια, και να δεσμευτεί και να αποθηκευτεί το διοξείδιο του άνθρακα.

► **Linda McAvan (S&D).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μια ερώτηση στην Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, και ίσως στον κ. Επίτροπο επίσης, σχετικά με την προθεσμία της 31ης Ιανουαρίου. Τι συμβαίνει με τις δεσμεύσεις στο εσωτερικό της ΕΕ; Υπέθετα ότι η ΕΕ θα αναλάμβανε μια δέσμευση, αλλά ακούω ότι στο Coreper συζητάνε αρκετές δεσμεύσεις. Τι ακριβώς συμβαίνει;

Δεύτερον, μιλάμε για μία φωνή για την Ευρώπη, αλλά δεν αποτελεί μέρος του προβλήματος το ότι η ΕΕ πήγε στην Κοπεγχάγη με μια εντολή και δεν υπήρχε καμία ευελιξία για να διαπραγματευτεί η ομάδα διαπραγμάτευσης; Αυτό είναι μέρος του προβλήματος. Γι' αυτό η ΕΕ αποκλείστηκε από τις τελικές διαπραγματεύσεις. Γιατί να μιλήσει κανείς με έναν διαπραγματευτή που δεν μπορεί να υποχωρήσει καθόλου και δεν έχει κανένα περιθώριο ευελιξίας; Πώς θα επιλύσουμε αυτό το πρόβλημα; Μου λένε ότι το ίδιο συμβαίνει στον ΠΟΕ. Είναι ένα μεγάλο πρόβλημα για την ΕΕ.

Τέλος, ελπίζω, Επίτροπε Rehn, ότι θα διαβιβάσετε τις θερμότερες ευχές μας στον Επίτροπο Δήμα. Λυπάμαι που δεν είναι εδώ για την τελευταία συνεδρίαση. Θα θέλαμε να τον ευχαριστήσουμε για το εξαιρετικό έργο που επιτέλεσε όλα αυτά τα χρόνια, και ελπίζω ότι θα τον δούμε την προσεχή εβδομάδα στην Επιτροπή Περιβάλλοντος για να του εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας.

► **Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE).** – (NL) Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς οι γίγαντες –οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα, η Ινδία, η Βραζιλία– δεν συνάντησαν έναν ευρωπαϊκό γίγαντα στην Κοπεγχάγη. Ακόμη χειρότερα, 28 ευρωπαίοι νάνοι κάθισαν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων: 27 κράτη μέλη και μία ανίσχυρη Επιτροπή. Δεν είναι αυτός ο τρόπος που πρέπει να λειτουργούμε. Αν η Ευρώπη δεν μπορεί να μιλήσει με μια φωνή, είναι ανίσχυρη και δεν μπορεί να εκπληρώσει τον δυνητικό της ρόλο. Αυτό είναι θλιβερό όχι μόνο για την Ευρώπη αλλά επίσης, ιδιαίτερα, για τα αποτελέσματα αυτού του είδους των διασκέψεων. Σήμερα το πρωί, ο Πρόεδρος Barroso, με τη Συνθήκη της Λισαβόνας στο χέρι, είπε ότι η Επιτροπή είναι αυτή που μιλάει εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περιβαλλοντικά θέματα. Ας το αποδείξει με πράξεις αντί για λόγια. Η ερώτησή μου προς την Επιτροπή είναι η εξής: αντί για ωραία λόγια περί μίας φωνής, είστε διατεθειμένοι να διεκδικήσετε αυτόν τον ρόλο και, αν χρειαστεί, να παραμερίσετε το Συμβούλιο;

► **John Stuart Agnew (EFD).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ενώ η μεγάλη διάσκεψη βρισκόταν σε εξέλιξη στη Κοπεγχάγη τον προηγούμενο μήνα –με πολιτικούς, ΜΚΟ και ακτιβιστές– διεξαγόταν και μία άλλη διάσκεψη για το κλίμα στην ίδια πόλη, στην οποία οι περισσότεροι ομιλητές ήταν επιστήμονες, και πιστεύω ότι ήμουν ο μόνος βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου παρών.

Αυτοί οι επιστήμονες, ο ένας μετά τον άλλο, ανέτρεψαν τα υποτιθέμενα στοιχεία για την υπερθέρμανση του πλανήτη εξαιτίας του ανθρώπου, με επιστημονικά επιχειρήματα σε αντίθεση με υστερίες πανικού. Ακούσαμε για τις τεχνικές αδυναμίες του γραφήματος hockey stick του Al Gore και την αναξιοπιστία των μετεωρολογικών δεδομένων μετά την πτώση του Τείχους του Βερολίνου. Ενημερωθήκαμε για τις επιστημονικές ελλείψεις υπολογιστικών μοντέλων που είναι απρόθυμα να προβλέψουν κρύο καιρό, και την πιθανότητα να υπάρχει αντίθετη σχέση μεταξύ του διοξειδίου του άνθρακα και των παγκόσμιων θερμοκρασιών από αυτή με την οποία μας κάνουν πλύση εγκεφάλου. Μας έδειξαν φωτογραφίες δορυφόρου της γρήγορης αύξησης των πάγων της Αρκτικής τα τελευταία τρία χρόνια, και ενημερωθήκαμε για την αύξηση του αριθμού των πολικών αρκούδων.

► **Andrew Henry William Brons (NI).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, οι προηγούμενες αναφορές στα υποτιθέμενα στοιχεία για τους παγετώνες των Ιμαλαΐων πρέπει να ξεταστούν πιο διεξοδικά. Η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Αλλαγή του Κλίματος είπε το 2007 ότι οι παγετώνες θα εξαφανίζονταν μέχρι το έτος 2035.

Η εφημερίδα *The Sunday Times* αποκάλυψε πρόσφατα ότι η έκθεση αυτή βασιζόταν τελικά σε μια συνέντευξη που έδωσε στο *New Scientist* ένας Ινδός επιστήμονας, ο κ. Hasnain το 1999. Ο κ. Hasnain είπε μετέπειτα ότι αυτή βασιζόταν σε προσωπικές εκτιμήσεις και δεν ανέφερε το έτος και δεν είχε διενεργήσει καμία επίσημη έρευνα.

Αν τα συμπεράσματά μας για την υπόθεση της κλιματικής αλλαγής βασίζονται σε αποδεικτικά στοιχεία, τότε αυτά τα στοιχεία πρέπει να είναι αδιάβλητα. Δεν πρέπει να είναι κατασκευασμένα και δεν πρέπει να είναι επινοήσεις.

► **Iosif Matula (PPE).** – (RO) Σε αντίθεση με άλλες περιοχές στον κόσμο, η Ευρωπαϊκή Ένωση κατανοεί και αναλαμβάνει έναν πρωτοπόρο ρόλο στη μάχη κατά της κλιματικής αλλαγής. Ταυτόχρονα, ο μεγάλος αριθμός των συμμετεχόντων στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης με γεμίζει ελπίδα ότι οι δράσεις ενός τόσο μεγάλου αριθμού συμμάχων θα έχουν τελικά πιθανότητα επιτυχίας. Αν και τα αποτελέσματα της διάσκεψης κορυφής δεν ήταν τα αναμενόμενα, πιστεύω ότι η εμπλοκή μας σε διαφορετικά επίπεδα θα οδηγήσει στα επιθυμητά αποτελέσματα.

Πρέπει να προωθήσουμε περισσότερα επενδυτικά προγράμματα στα κράτη μας, τόσο σε ανανεώσιμες ενέργειες όσο και σε τομείς με άμεσες επιπτώσεις για την κλιματική αλλαγή. Αναφέρομαι εδώ τόσο σε μικρά σχέδια, όπως εκείνα που

περιλαμβάνουν τεχνική συνδρομή για τοπικές πηγές ενέργειας, όσο και σε μεγάλα σχέδια με περιφερειακή κάλυψη, όπως η επιλεκτική διαχείριση και ανακύκλωση των αποβλήτων ή η αποκατάσταση και επέκταση δικτύων και συστημάτων ύδρευσης και αποχέτευσης.

► **Gilles Pargneaux (S&D).** – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, στις 11 Νοεμβρίου, ο Václav Havel μας είπε: «Η Ευρώπη είναι η πατρίδα των πατρίδων μας». Ωστόσο, μετά την Κοπεγχάγη, οι ευρωπαίοι συμπατριώτες μας είναι πολύ σκληροί. Υπάρχει πραγματική έλλειψη εμπιστοσύνης και, ως εκ τούτου, καθώς είμαστε αντιμέτωποι με αυτή την κρίση εμπιστοσύνης και για να διευκολύνω την αποκατάσταση αυτής της εμπιστοσύνης, θέλω να σας θέσω μία ερώτηση με δυο σκέλη.

Καταρχάς: κατά τη διάρκεια των έξι μηνών της Προεδρίας σας, επιθυμείτε να επαναφέρετε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων την εισαγωγή ενός φόρου τύπου Tobin για το διοξείδιο του άνθρακα στις οικονομικές συναλλαγές; Πιστεύω ότι αυτός ο φόρος θα επέτρεπε την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης, όχι μόνο μεταξύ των συμπατριωτών μας, αλλά και μεταξύ όλων των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο που έχουν χάσει επίσης την εμπιστοσύνη τους.

Δεύτερον: επιθυμείτε να επαναφέρετε στο τραπέζι μια πιο δεσμευτική λίστα για ποσοτώσεις διοξειδίου του άνθρακα και διαρροή άνθρακα;

► **Seán Kelly (PPE).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ακριβώς όπως ένα χελιδόνι δεν φέρνει την άνοιξη, το ίδιο και ένας ψυχρός χειμώνας δεν διαψεύδει τις θεωρίες της κλιματικής αλλαγής και της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Πράγματι, για ολοένα και περισσότερους ανθρώπους, τα στοιχεία είναι συντριπτικά επειδή τόσο οι επιστημονικές αποδείξεις όσο και οι οπτικές αποδείξεις αποδεικνύουν ότι υπάρχει κλιματική αλλαγή.

Η διάσκεψη της Κοπεγχάγης περιγράφηκε ως φιάσκο και αποτυχία. Πιστεύω ότι θα μπορούσε να χαρακτηριστεί πιο σωστά ως ένα μικρό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση: ένα μικρό βήμα στη σωστή κατεύθυνση. Αλλά η πρόκληση τώρα είναι να μετατρέψουμε στο Μεξικό αυτό το μικρό βήμα σ' ένα τεράστιο άλμα για την ανθρωπότητα.

Για μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδιαίτερα, είναι μια μεγάλη πρόκληση, να δείξουμε ότι οι νέοι θεσμοί και οι νέες θέσεις που δημιουργήθηκαν στη Συνθήκη της Λισαβόνας είναι αποτελεσματικοί. Αν περιθωριοποιηθούμε, όπως συνέβη στην Κοπεγχάγη...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

► **Andrés Perelló Rodríguez (S&D).** – (ES) Ελάχιστα θέματα έχουν γνωρίσει τόσο γενική συμφωνία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στην κοινωνία και είναι κρίμα να συντρίβουμε τις ελπίδες της κοινωνίας που μας στηρίζει, η οποία πίστευε στην Κοπεγχάγη.

Δεν πιστεύω ότι η διάσκεψη ήταν μια αποτυχία, και σίγουρα δεν πιστεύω αυτό που λένε οι άνθρωποι που δεν μπορούν να καταλάβουν τη διαφορά ανάμεσα στο κλίμα και στον καιρό: το γεγονός ότι χιόνισε στον βορρά είναι αναμενόμενο, αλλά δεν είναι φυσιολογικό να χιονίζει στη Σεβίλλη, και η θερμοκρασία να είναι μόνο τέσσερις βαθμοί Κελσίου στην Κούβα, γεγονός που επιβεβαιώνει περίτρανα ότι η κλιματική αλλαγή έχει επιπτώσεις. Δεν πιστεύω ότι κανένα από αυτά τα θέματα θα πρέπει να μας κάνει να χαλαρώσουμε την επαγρύπνησή μας.

Τώρα, περισσότερο από ποτέ, πρέπει να διατηρήσουμε τη θέση μας, κυρία Υπουργέ. Με άλλα λόγια, κατά τη διάρκεια αυτών των έξι μηνών, πρέπει να πιέσετε ακόμη πιο σθεναρά, να πείσετε το Συμβούλιο για την ανάγκη μιας ολοένα πιο ενιαίας και ενωμένης θέσης. Πρέπει να εμπνεύσετε την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι θα μιλάμε με μία φωνή ούτως ώστε, όταν πάμε στο Μεξικό, ο κ. Obama να μην μπορεί να γυρίσει και να πει: «Θα συναντηθώ με τους Κινέζους και μετά θα ενημερώσω τους Ευρωπαίους σχετικά», επειδή αυτή είναι η βαθύτερη αιτία της απογοήτευσης που βιώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρία Υπουργέ, πρέπει να διατηρήσουμε τον ηγετικό μας ρόλο για χάρη του κλίματος, για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για όλη την ανθρωπότητα.

► **Πρόεδρος.** – Γνωρίζετε ότι μπορείτε να υποβάλλετε τις ομιλίες σας γραπτώς και θα εμφανιστούν στα πλήρη πρακτικά του Κοινοβουλίου. Αν μιλάτε πολύ γρήγορα, όμως, το πρόβλημα είναι ότι οι διερμηνείς δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τι λέτε και θα είσατε οι μόνοι που ακούτε τις ομιλίες, ή τουλάχιστον όσοι από εσάς καταλαβαίνετε τη γλώσσα στην οποία εκφωνούνται.

Επομένως, είναι καλή ιδέα να μιλάτε αργά ούτως ώστε να μπορεί να μεταφράζεται η ομιλία σας και, όπως είπα, εκμεταλλευτείτε την επιλογή της γραπτής παράδοσης της παρέμβασής σας ούτως ώστε να εμφανιστεί στα πλήρη πρακτικά.

► **Bogusław Sonik (PPE).** – (PL) Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να παραδεχτούμε ότι η τακτική που έχει χρησιμοποιήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι στιγμής, συμπεριλαμβανομένης της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης, ήταν λάθος. Ήταν μια τακτική στην οποία φανερώναμε όλα τα χαρτιά μας και πιστεύαμε ότι αν υιοθετούσαμε φιλόδοξους στόχους οι άλλοι θα μας ακολουθούσαν. Το παζάρι που έγινε επίσης εδώ στο Κοινοβούλιο για το αν θα περιορίζαμε τις εκπομπές κατά 40% ή 50%

ήταν λάθος. Θυμίζει ελαφρά τις διαπραγματεύσεις κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, όταν ορισμένες πολιτικές ομάδες πίστευαν ότι ο μονομερής αφοπλισμός θα παρότρυνε τη Σοβιετική Ένωση να αφοπλιστεί επίσης. Πρέπει ν' αλλάξουμε αυτή την τακτική και να είμαστε αποφασιστικοί στις συνομιλίες με τις ισχυρές χώρες του κόσμου –την Κίνα, τις Ηνωμένες Πολιτείες– ακόμη και να απειλήσουμε με την επιβολή ενός φόρου άνθρακα στα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως προτείνουν οι γάλλοι συνάδελφοί μας. Οι επιχειρήσεις μας πρέπει να είναι ανταγωνιστικές στην παγκόσμια αγορά. Πρέπει επίσης να θυμόμαστε τις νέες τεχνολογίες, μεταξύ των οποίων τεχνολογίες (...).

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

► **Marc Tarabella (S&D).** – (FR) Κύριε Πρόεδρε, όλοι συμφωνούν ως προς την παραδοχή ότι η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης κατέληξε σε μια διπλή αποτυχία. Πράγματι, πέρα από το γεγονός ότι η διάσκεψη ήταν ένα φιάσκο, με αποτέλεσμα μια μη δεσμευτική συμφωνία που δεν υπογράφηκε από όλες τις χώρες, έπρεπε επίσης να συμβιβαστούμε με την δική μας ήττα, καθώς αυτό που βρέθηκε στο επίκεντρο της δημοσιότητας στη διάρκεια των διαπραγματεύσεων στην Κοπεγχάγη ήταν ο βασικός ρόλος που διαδραμάτισαν οι δύο πιο ρυπογόνες χώρες στον πλανήτη, η Κίνα και οι Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτή η G2 κατεύθυνε τις διαπραγματεύσεις χωρίς να έχουν οι Ευρωπαίοι ή οι αναπτυσσόμενες χώρες ουσιαστικό λόγο επί των θεμάτων. Επομένως η γεωργία μόλις που θίχτηκε. Και όμως αυτός ο τομέας είναι ένα από τα πιο βασικά στοιχεία στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Η ευρωπαϊκή γεωργία προετοιμάζεται αυτή τη στιγμή να περάσει σε πιο βιώσιμα μοντέλα παραγωγής, με πιο υπεύθυνη διαχείριση υδάτων και μοντέλα χαμηλότερης έντασης ενέργειας που εξαρτώνται λιγότερο από τα χημικά, διότι αντιλαμβάνεται ότι η βιοποικιλότητα και η προστασία των οικοσυστημάτων είναι τα βασικά στοιχεία για τη μείωση της περιβαλλοντικής μόλυνσης. Σας παρακαλώ, λοιπόν, τότε θα αναγνωρίσουμε ότι η γεωργία ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

► **Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE).** – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η διάσκεψη της Κοπεγχάγης έδειξε έναν άλλο τρόπο εξέτασης του ζητήματος της κλιματικής αλλαγής. Το πραγματικό πρόβλημα δεν ήταν ο περιορισμός των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, αλλά η πρόταση αποτελεσματικών μηχανισμών που υποστηρίζουν τη μείωσή τους. Μέχρι στιγμής, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ήταν ο ηγέτης στο πεδίο της μείωσης των εκπομπών CO₂, και εξακολουθεί να καθορίζει τα πρότυπα για την επίτευξή της παγκοσμίως.

Επομένως, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αξίζει να προτείνουμε μια βιώσιμη προσέγγιση η οποία θα καθιστούσε δυνατή τη χρηματοδότηση κατάλληλων μέτρων από εμάς τους ίδιους, καταρχάς, μέσα στην ΕΕ. Τα χρήματα θα προέρχονταν από ένα ταμείο της ΕΕ που θα δημιουργούνταν από κοινού από όλα τα κράτη μέλη, με εισφορές βασισμένες αναλογικά στο κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κάθε χώρας. Με αυτόν τον τρόπο, θα επιτυγχάναμε ίσες εισφορές από κάθε κράτος

μέλος, χωρίς περιττές περιπλοκές. Θα δινόταν προτεραιότητα στη χρηματοδότηση μέτρων που θα συνέβαλαν σε μια πραγματική μείωση των εκπομπών με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

► **Adam Gierek (S&D).** – (PL) Κύριε Πρόεδρε, σχετικά με τις επικριτικές παρατηρήσεις επιστημόνων αναφορικά με την αξιοπιστία των συμπερασμάτων της Διακυβερνητικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) και την αποκάλυψη της παραποίησης δεδομένων –και αυτό αναμφίβολα επηρέασε το αποτέλεσμα της διάσκεψης της Κοπεγχάγης–, ρώτησα την Επιτροπή για την πιθανότητα διενέργειας έρευνας για να επαληθευτούν τα επίμαχα ευρήματα. Στην απάντησή του, ο κ. Δήμας είπε: «η εκτίμηση της IPCC είναι η έκφραση της συναίνεσης που επιτεύχθηκε από χιλιάδες επιστήμονες». Ερωτώ, ως εκ τούτου, τα αποτελέσματα στην επιστήμη αποφασίζονται με συναίνεση και τα επιστημονικά συμπεράσματα είναι αποτέλεσμα ψηφοφορίας; Σχετικά με το Climategate, ο Επίτροπος είπε: «η θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι ότι δεν επηρεάζει τα προφανή και αιτιολογημένα συμπεράσματα που περιέχονται στην έκθεση της IPCC». Ερωτώ, επομένως, τι είδους συμπεράσματα προέρχονται από παραποιημένα δεδομένα; Πιστεύω ότι χρειαζόμαστε αμερόληπτη έρευνα για να επιβεβαιώσουμε τις επιπτώσεις του CO₂. Χωρίς επιστημονική αξιοπιστία, θα μας περιμένει άλλη μία καταστροφή στο Μεξικό.

► **Sirpa Pietikäinen (PPE).** – (EN) Κύριε Πρόεδρε, τα επόμενα βήματα μετά την Κοπεγχάγη θα πρέπει να βελτιώσουν τη θέση και τις ικανότητες διαπραγμάτευσης των Ηνωμένων Εθνών.

Πρέπει να διευκολύνουμε τον ΟΗΕ να αρχίσει διαπραγματεύσεις υψηλού επιπέδου με τους αρχηγούς κρατών και στη συνέχεια να συνεχίσει την εκπόνηση λεπτομερών σχεδίων με δημοσίους υπαλλήλους όπως γίνεται στη G8 ή στη G20. Η ΕΕ έχει το συμφέρον και την ικανότητα να πιέσει για αυτού του είδους την αλλαγή μέσω του συστήματος του ΟΗΕ.

Δεύτερον, η επιθυμία και η ελπίδα μου για το Συμβούλιο και για τη νέα Επιτροπή είναι ότι τώρα με τη νέα Συνθήκη της Λισαβόνας, το βασικό θέμα της εξωτερικής μας πολιτικής θα αντιμετωπίζεται από την τριάδα του Προέδρου της Επιτροπής, της Ύπατης Εκπροσώπου, και της Επιτρόπου για την Κλιματική Αλλαγή και θα επιτρέπει τη διαπραγμάτευση στη βάση ενός κοινού συμφωνημένου κειμένου.

► **Edite Estrela (S&D).** – (PT) Έχει ήδη ειπωθεί εδώ, και είναι αλήθεια, ότι η Κοπεγχάγη ήταν μια απογοήτευση, καθώς δεν εγκρίθηκε τελικά ούτε μία πολιτικά δεσμευτική συμφωνία. Τώρα, ωστόσο, πρέπει να κοιτάξουμε μπροστά, και να προετοιμαστούμε πολιτικά για τη διάσκεψη στο Μεξικό – η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη προετοιμαστεί από τεχνική άποψη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επανακτήσει τον ρόλο του ηγέτη και να ακουστεί με μία φωνή. Η Συνθήκη της Λισαβόνας θα βοηθήσει σε αυτό, επιτρέποντας στην Ευρώπη να επιβληθεί και να μιλήσει με μια ενωμένη φωνή και το κύρος κάποιου που έχει μελετήσει το μάθημά του. Επίσης βασιζόμαστε στην ισπανική Προεδρία ώστε όταν φτάσουμε στη συνάντηση στη Βόνη ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

► **Πρόεδρος.** – Η συζήτηση ολοκληρώθηκε. Ήταν εξαιρετικά μακριά, αλλά τουλάχιστον μπορέσαμε να επιτρέψουμε να μιλήσει ένας σημαντικός αριθμός βουλευτών. Ο μεγάλος αριθμός των βουλευτών που είναι παρόντες αποκαλύπτει επίσης το ενδιαφέρον του Σώματος για το θέμα που συζητούμε.

Τώρα έχουμε φτάσει στο τελευταίο μέρος της συζήτησης και θα δώσουμε πρώτα τον λόγο στην κ. Espinosa για να μπορέσει να απαντήσει.

Η κ. Espinosa θα αντιλαμβάνεται και το Σώμα θα αντιλαμβάνεται ότι είναι χαρά μου που της δίνω το λόγο, λόγω της φιλίας, της εγκαρδιότητας και του θαυμασμού που τρέφω για εκείνη.

► **Elena Espinosa Mangana, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου.** – (ES) Κυρίες και κύριοι, θέλω να σας ευχαριστήσω όλους για τις συνεισφορές σας, οι οποίες θα μας βοηθήσουν αναμφισβήτητα να βελτιωθούμε. Λυπάμαι που δεν μπορώ να απαντήσω σε όλους σας προσωπικά, από την πρώτη παρέμβαση της κ. Wortmann-Kool ως την τελευταία του κ. Grzyb, και επίσης τις 15 επιπλέον ομιλίες που ακούσαμε. Επιτρέψτε μου, ωστόσο, να πω μερικά λόγια ακόμη μετά την εναρκτήρια ομιλία μου.

Αρκετοί στόχοι μεγάλης σημασίας βρίσκονται μπροστά μας στο πεδίο της κλιματικής αλλαγής: η εδραίωση της υποστήριξης και ενός ενδεδειγμένου επιπέδου δέσμευσης σχετικά με τη συμφωνία της Κοπεγχάγης και η ενίσχυση καθενός από τα επιμέρους στοιχεία της, αναπτύσσοντας και αναλύοντας λεπτομερώς το περιεχόμενό τους και επιταχύνοντας την εφαρμογή τους.

Η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης αποκάλυψε το νέο διεθνές σενάριο που μας πλαισιώνει. Σε αυτό το σενάριο, χρειαζόμαστε περαιτέρω βελτιώσεις, όπου νέοι στόχοι και προσδοκίες εκφράζονται από πολύ διαφορετικούς παράγοντες και όπου οι κανόνες για την υιοθέτηση αποφάσεων πρέπει να αλλάξουν για να προσαρμοστούν αποτελεσματικά στα νέα χρονοδιαγράμματα και στις ανάγκες.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξετάσει ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να επιδείξει την ηγετική της

ικανότητα στο πεδίο της κλιματικής πολιτικής στη διεθνή σκηνή.

Δεν πρέπει να παραβλέψουμε τους στόχους μας επειδή αυτό θα αποδυνάμωνε την αξιοπιστία μας και τη θέση μας, η οποία έχει αμφισβητηθεί τα τελευταία χρόνια. Κανείς δεν γνωρίζει καλύτερα από την Ευρωπαϊκή Ένωση πόσο δύσκολο είναι να οικοδομείς αυτή τη συλλογική ηγεσία. Παρομοίως, κανείς δεν γνωρίζει περισσότερο από το Κοινοβούλιο τα πλεονεκτήματα και την ικανοποίηση που προσφέρει ένα αποτέλεσμα το οποίο βελτιώνει τα πράγματα για όλους μας. Σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά μόνο αν η πορεία μας βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη και στο δημόσιο συμφέρον.

Ορισμένοι έχουν περιγράψει την Κοπεγχάγη ως μια τέλεια καταιγίδα μ' ένα γλυκόπικρο αποτέλεσμα. Προτιμώ να κρατήσω κάτι από αυτή που πιστεύω ότι είναι πολύ πολύτιμο: το γεγονός ότι μας παρέιχε μεγάλες δυνατότητες τις οποίες θα μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τους επόμενους μήνες. Κυρίες και κύριοι, να είστε βέβαιοι ότι μπορούμε να πούμε ξεκάθαρα ότι δεν ήταν η Ευρωπαϊκή Ένωση το πρόβλημα στην Κοπεγχάγη.

Προχωρώντας στις παρεμβάσεις, αρκετοί από εσάς αναφερθήκατε στην αλληλεγγύη προς τις τρίτες χώρες, στις μειώσεις εκπομπών, στην αποψίλωση των δασών και στην πιο αποδοτική και βιώσιμη βιομηχανία, και πολλοί από εσάς μιλήσατε για ηγεσία και ενότητα. Σε αυτό το στάδιο, είναι καθήκον μας να πιέσουμε για την άμεση εφαρμογή της Συμφωνίας της Κοπεγχάγης.

Είναι επίσης καθήκον μας να πιέσουμε για την πλήρη ενσωμάτωση της συμφωνίας στη συνήθη διαδικασία των Ηνωμένων Εθνών και επίσης να θέσουμε τις βάσεις για μια σημαντική πρόοδο στο Μεξικό. Ο ρόλος των περιφερειακών και τομεακών συμμαχιών θα είναι καίριος εκεί, και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να τις ενισχύσει και να τις επεκτείνει.

Πρέπει να εργαστούμε ενωμένοι με το βλέμμα στο μέλλον. Πρέπει να μάθουμε και να προχωρήσουμε μπροστά. Δεν πρέπει να υποκύψουμε στη μεμψιμοιρία. Κοιτάζοντας στο μέλλον και με τη σκέψη σε αυτό που πρέπει να αφήσουμε για τις μελλοντικές γενιές, το Κοινοβούλιο μπορεί να κάνει πολλά. Όλοι μαζί, τα κράτη μέλη, το Συμβούλιο Περιβάλλοντος, η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και φυσικά η Προεδρία: όλοι έχουμε έναν ρόλο να διαδραματίσουμε.

Αντί να παραγκωνίζουμε ο ένας τον άλλο, πρέπει να δράσουμε από κοινού και να ενώσουμε τις προσπάθειές μας για να υπερασπιστούμε το κοινό μας μέλλον, χωρίς να λησμονούμε ότι το περιβάλλον, η ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα και η καινοτομία είναι κοινός στόχος που πρέπει να προχωρούν χέρι-χέρι.

Σημειώνω τις παρατηρήσεις σας και σας διαβεβαιώνω ότι η ισπανική κυβέρνηση, η οποία θα ασκεί την εκ περιτροπής Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι τις 30 Ιουνίου, θα συνεργάζεται πάντα μαζί σας για να επιτύχουμε ένα πιο βιώσιμο μέλλον για όλους μας.

▶ **Olli Rehn**, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς, επιτρέψτε μου να σας ευχαριστήσω για μια πολύ ουσιαστική και υπεύθυνη συζήτηση. Ασφαλώς θα διαβιβάσω τις θερμές ευχές σας στον συνάδελφό μου, κ. Σταύρο Δήμα,

για την ανάρρωσή του ώστε να μπορέσει να είναι μαζί σας στην επιτροπή σύντομα.

Σημειώνω τις απόψεις σας και θα προσπαθήσω να απαντήσω σε ορισμένες από τις ανησυχίες σας και τις πολιτικές θέσεις στη βάση της ενημέρωσης που ζήτησα κατά τη διάρκεια αυτής της συζήτησης. Πιστεύω ότι μπορούμε να ερμηνεύσουμε τα βασικά σας μηνύματα ούτως ώστε, ακόμη και αν η Συμφωνία της Κοπεγχάγης δεν αντικατοπτρίζει το επίπεδο της φιλοδοξίας μας, εξακολουθεί να έχει μια ευρωπαϊκή σφραγίδα. Με άλλα λόγια, η Συμφωνία της Κοπεγχάγης περιέχει αναφορές στο επίπεδο της φιλοδοξίας που χρειάζεται για να αντιμετωπίσουμε την κλιματική αλλαγή για τη κλιματική συμφωνία μετά το 2012, θέτει τις βάσεις για ένα πακέτο οικονομικών μέτρων και ενθαρρύνει σοβαρές δεσμεύσεις σχετικά με τις μειώσεις των εκπομπών.

Από την πλευρά μας, και όσον αφορά τις δεσμεύσεις μας, το Coreper συνεδριάζει αυτή τη στιγμή και η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θέλουν να υποβάλουν μια ενιαία άποψη που θα είναι σαφής. Οι λεπτομέρειες είναι υπό συζήτηση και είμαι σίγουρος ότι θα είμαστε έτοιμοι πριν από την προθεσμία της 31ης Ιανουαρίου. Αυτό είναι προς απάντηση στην κ. McAvan, και θα πρέπει να δημιουργήσει επίσης μια σταθερή βάση για το ενιαίο διαπραγματευτικό κείμενο που ζήτησε η κ. Pietikäinen.

Ταυτόχρονα, θεωρούμε τη Συμφωνία εφελτήριο για μελλοντικά τεράστια άλματα στο Μεξικό, σε μελλοντικές διεθνείς διαπραγματεύσεις για το κλίμα. Η κ. Hassi και πολλοί άλλοι ζήτησαν να αναλάβει η ΕΕ έναν ηγετικό ρόλο. Συμφωνώ και η Επιτροπή είναι αποφασισμένη να διασφαλίσει ότι η ΕΕ θα διατηρήσει την ηγετική της θέση τους επόμενους μήνες και θα μεταμορφώσει αυτή τη Συμφωνία στη φιλόδοξη και νομικά δεσμευτική συνθήκη που θέλουμε όλοι να δούμε. Βασίζομαι στην υποστήριξή σας γι' αυτόν τον στόχο.

Δυστυχώς –όπως έχει λεχθεί σωστά σε αυτή τη συζήτηση– ορισμένοι από τους σημαντικούς εταίρους μας στις διαπραγματεύσεις, όπως η Κίνα και οι Ηνωμένες Πολιτείες, δεν μπορούσαν ή δεν ήθελαν να δεσμευτούν στον βαθμό που το έχει κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, γεγονός που, φυσικά, είχε επιζήμιο αντίκτυπο στις διαπραγματεύσεις. Είναι σαφές σε όλους ότι η Κίνα, συγκεκριμένα, δεν ήθελε να δεσμευτεί σε ιδιαίτερα σημαντικούς στόχους. Η προσωπική μου άποψη είναι ότι η νέα Επιτροπή θα πρέπει να σχεδιάσει μια συνολική στρατηγική για την Κίνα προκειμένου η Ευρωπαϊκή Ένωση να επιδιώξει καλύτερα και να επιτύχει τα κοινά μας συμφέροντα ενόψει της κλιματικής πολιτικής, των εμπορικών εντάσεων και της συναλλαγματικής πολιτικής. Δεν είναι αποδεκτό το γεγονός ότι το νομισματικό ντάμπινγκ της Κίνας θέτει σε κίνδυνο την οικονομική ανάκαμψη στην Ευρώπη. Παρομοίως, περιμένουμε από την Κίνα να αναλάβει μια σοβαρή δέσμευση στο πεδίο της πολιτικής για την κλιματική αλλαγή.

Αλλά ως υπενθυμίσουμε επίσης ότι ο ηγετικός μας ρόλος ξεκινάει από το σπίτι μας. Πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να εκπληρώσουμε τις δεσμεύσεις μας στο πλαίσιο του Κιότο καθώς πλησιάζουμε στη γραμμή του τερματισμού. Πρέπει επίσης να διασφαλίσουμε ότι θα προωθηθούν νέες φιλόδοξες πολιτικές και μέτρα που θα μας οδηγήσουν στον στόχο μείωσης του 20% –ή ακόμη και 30%– που έχουμε θέσει για τους εαυτούς μας. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να επενδύσουμε στην καινοτομία και την έρευνα για περιβαλλοντικές και ενεργειακές τεχνολογίες που προάγουν την αποτελεσματική χρησιμοποίηση των πόρων, οι οποίες θα είναι στο επίκεντρο της νέας στρατηγικής ΕΕ 2020 που σχεδιάζουμε επί του παρόντος.

Συμφωνώ με την κ. Dati και την κ. Grossetête, καθώς και με την κ. Ek, ότι αυτό συνεπάγεται ότι η ΕΕ 2020 θα πρέπει να

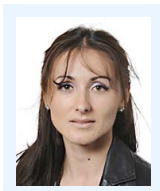
είναι μια κλιματική στρατηγική για τη βιομηχανία και τις θέσεις απασχόλησης – και ως εκ τούτου στο επίκεντρο της οικονομικής αναθέρμανσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλω επίσης να απαντήσω στον κ. Davies, σχετικά με την πολύ συγκεκριμένη του ερώτηση. Το έλεγα και μπορώ να σας ενημερώσω ότι η χρήση των επιδοτήσεων 300 εκατομμυρίων ευρώ για τη δέσμευση και αποθήκευση του διοξειδίου του άνθρακα θα αποφασιστεί στις 2 Φεβρουαρίου στην αντίστοιχη επιτροπή στο πλαίσιο της επιτροπολογίας. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι θέλουμε να υποστηρίξουμε τις 12 πρότυπες εγκαταστάσεις. Οκτώ εγκαταστάσεις θα υποστηριχθούν στον πρώτο γύρο και οι υπόλοιπες στον δεύτερο γύρο.

Ολοκληρώνοντας, είναι καθήκον μας προς τις μελλοντικές γενιές να συνεχίσουμε να δίνουμε το παράδειγμα και να επιτύχουμε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους, διασφαλίζοντας ένα καλύτερο και βιώσιμο μέλλον για όλους.

► **Πρόεδρος.** – Μετά την ομιλία του κ. Επιτρόπου, στον οποίο ευχόμαστε καλή επιτυχία, με την πεποίθηση ότι θα επιτελέσει εξαιρετικό έργο, όπως έχει κάνει στο παρελθόν, κλείνουμε τη συζήτηση.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου συνόδου τον Φεβρουάριο, δηλαδή τον Φεβρουάριο Ι.

► **Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς.** – (RO) «Η πολιτική είναι η ικανότητα να προβλέπουμε τι πρόκειται να συμβεί αύριο, την επόμενη εβδομάδα, τον επόμενο μήνα και τον επόμενο χρόνο. Και να έχουμε την ικανότητα μετά να εξηγήσουμε γιατί δεν συνέβη», είπε ο Winston Churchill.

Υπό το πρίσμα της διάσκεψης της Κοπεγχάγης, είμαστε όλοι καλοί πολιτικοί. Η διάσκεψη ξεκίνησε με μεγάλη πολιτική αισιοδοξία για μια νέα συμφωνία για το κλίμα, αλλά οι διαπραγματεύσεις έδειξαν ότι η αισιοδοξία και ο σεβασμός για το περιβάλλον είναι περισσότερο ευρωπαϊκές παρά παγκόσμιες αξίες. Το γεγονός ότι το αποτέλεσμα της διάσκεψης της Κοπεγχάγης χαρακτηρίστηκε ως απογοήτευση, από την άποψη ότι οι προσδοκίες μας και οι προσδοκίες των πολιτών μας δεν εκπληρώθηκαν, θα πρέπει να μας κινητοποιήσει και να μας κάνει πιο αποφασισμένους να εμπλακούμε περισσότερο και να επιδείξουμε μεγαλύτερη ενότητα στην επόμενη διάσκεψη κορυφής το φθινόπωρο στο Μεξικό. Η Ευρώπη πρέπει να μάθει να είναι πρωταγωνιστής και ενεργός διαπραγματευτής, και να μιλάει με μία μόνο φωνή.

► **Ivo Belet (PPE), γραπτώς.** – (NL) Κύριε Πρόεδρε, μετά το φιάσκο της Κοπεγχάγης, μπορούμε να καθίσουμε στο

περιθώριο μεμψιμοιρώντας και θρηνώντας αλλά αυτό θα ήταν σπατάλη ενέργειας. Ας συνεχίσουμε να βάζουμε σε τάξη τα του οίκου μας. Η Ευρώπη είναι η μόνη ήπειρος που έχει συγκεκριμένη, φιλόδοξη νομοθεσία για τη μείωση των εκπομπών CO₂. Αυτή πρέπει να εφαρμοστεί τους επόμενους μήνες και έτη. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι αυτό έχει επίσης άμεσο αντίκτυπο σε άλλες υπερδυνάμεις, μεταξύ των οποίων και η Κίνα. Όλα τα καταναλωτικά προϊόντα που επιθυμεί να πουλήσει η Κίνα στην Ευρώπη στο άμεσο μέλλον θα πρέπει να πληρούν τα αυστηρότερα ευρωπαϊκά περιβαλλοντικά πρότυπα. Αυτό υποχρεώνει τους Κινέζους κατασκευαστές, επίσης, να αλλάξουν πορεία. Η «Copenhagen» μπορεί να απέτυχε σε μεγάλο βαθμό, αλλά πρέπει να στρωθούμε ξανά στη δουλειά, καθώς τον επόμενο χρόνο θα δούμε νέες ευκαιρίες, πρώτα στη Βόνη και μετά στο Μεξικό. Στο μεταξύ η Κοπεγχάγη έχει αναμφίβολα φροντίσει να είμαστε όλοι σε επιφυλακή, αυξάνοντας την περιβαλλοντική μας ευαισθητοποίηση. Αυτό δεν είναι αρκετό, αλλά αυτό που με κάνει αισιόδοξο είναι η συνειδητοποίηση ότι η επένδυση στο κλίμα είναι επίσης καλή για την τσέπη μας, για την οικονομία και επομένως και για την απασχόληση.

► **Sebastian Valentin Bodu (PPE)**, γραπτώς. – (RO) Η διάσκεψη για το περιβάλλον στην Κοπεγχάγη έχει περιγραφεί από πολλούς ως παταγώδης αποτυχία καθώς το αποτέλεσμα της ήταν μια αόριστη συμφωνία χωρίς σαφείς δεσμεύσεις και προθεσμίες. Ωστόσο, αν εξετάσουμε πιο προσεκτικά τι συνέβη στη δανική πρωτεύουσα, μπορούμε να δούμε ότι τέθηκαν οι βάσεις για μία νέα παγκόσμια τάξη του κλίματος την οποία πρόκειται να πετύχουμε, αλλά μετά από πολλά χρόνια σκληρής δουλειάς και διαπραγματεύσεων.

Ήταν η πρώτη φορά που 115 αρχηγό κρατών και κυβερνήσεων συναντήθηκαν για να συζητήσουν την κλιματική αλλαγή. Αυτό είναι ένα σημαντικό σημάδι. Το γεγονός ότι η διάσκεψη πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα του ΟΗΕ υπογραμμίζει ότι ακόμη και οι αναπτυσσόμενες και ελάχιστα βιομηχανοποιημένες χώρες αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην μείωση των εκπομπών των αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Η σημασία των διμερών συζητήσεων μεταξύ ισχυρών βιομηχανοποιημένων κρατών και αναπτυσσόμενων κρατών έχει αυξηθεί, ιδιαίτερα ενόψει της επόμενης διάσκεψης για περιβαλλοντικά θέματα στο Μεξικό. Η ΕΕ έχει όλα τα διαθέσιμα στοιχεία για να διαδραματίσει έναν σημαντικό ρόλο στις διμερείς συζητήσεις με χώρες όπως η Κίνα, η Ινδία ή η Βραζιλία. Έχει έρθει ο καιρός που καμία προσπάθεια δεν φαίνεται πολύ μεγάλη όταν μιλάμε για το μέλλον του πλανήτη που μοιραζόμαστε όλοι μαζί.

► **George Sabin Cutas (S&D)**, γραπτώς. – (RO) Τον τελευταίο μήνα, η λέξη «αποτυχία» ήταν η λέξη που χρησιμοποιήθηκε περισσότερο για να περιγράψει τη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης. Το μη ικανοποιητικό αποτέλεσμα της διάσκεψης οφείλεται τόσο στην επιφυλακτικότητα που έδειξαν οι μεγάλες βιομηχανοποιημένες χώρες όσο και στους περίπλοκους κανόνες του συστήματος που βασίζεται στην συναίνεση του ΟΗΕ.

Επίσης, πρέπει να εξεταστεί η ανικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αναλάβει τον ρόλο του καταλύτη στις παγκόσμιες προσπάθειες να περιοριστούν οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Ανακοινώνοντας μονομερώς ένα χρόνο πριν από αυτή τη διάσκεψη την πρόθεσή της να μειώσει τις εκπομπές αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου κατά 20% μέχρι το 2020, η ΕΕ είχε το ηθικό πλεονέκτημα να δώσει ώθηση στις διαπραγματεύσεις στην Κοπεγχάγη. Ωστόσο, δεν ξέραμε πώς να κάνουμε τη φωνή μας να ακουστεί σε μια διάσκεψη που κυριάρχησαν οι θέσεις των ΗΠΑ και των αναδυόμενων χωρών.

Απαιτείται ένα πιο περιορισμένο πλαίσιο συζητήσεων ούτως ώστε να μπορούμε να ελπίζουμε ότι οι διαπραγματεύσεις θα στεφθούν με επιτυχία. Οι υπουργικές διασκέψεις στη Βόνη και στην Πόλη του Μεξικού τον Ιούνιο και τον Δεκέμβριο πρέπει να χρησιμοποιηθούν όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά για να ανοίξουν τον δρόμο για την υιοθέτηση μιας νέας συνθήκης. Τα κράτη μέλη πρέπει να συντονίσουν τις δράσεις τους ούτως ώστε να μιλάμε με μία φωνή στην παγκόσμια σκηνή.

► **Adam Gierek (S&D)**, γραπτός. – (PL) Το φιάσκο της διάσκεψης για το κλίμα αποκάλυψε την αδυναμία της Ευρώπης και την αφέλεια της πολιτικής της ελίτ. Έδειξε ότι είμαστε μόνο ένας από τους πολλούς παίκτες στην παγκόσμια σκηνή. Γιατί οι προτάσεις σχετικά με τις εκπομπές CO₂ κρίθηκαν μη αποδεκτές; Επειδή απειλούν τα συμφέροντα πολλών αναπτυσσόμενων χωρών, δεν λαμβάνουν υπόψη τον ανταγωνισμό που βασίζεται στην στρατιωτική οικονομία παγκοσμίως, διανέμουν άδικα το δικαίωμα χρήσης του κοινού αγαθού, που είναι η Γη, και βασίζονται στην καθόλου αξιόπιστη υπόθεση που προέβαλε η IPCC σχετικά με την επιβλαβή επίδραση του CO₂, ενώ, όπως αποδεικνύεται, οι λεγόμενες «αποδείξεις» έχουν παραποιηθεί (Climategate). Η επιστήμη δεν πρέπει να ελέγχεται πολιτικά, αλλά πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις συνθήκες και να απαντά σε κάθε πιθανή ερώτηση. Έχει ρωτήσει κανείς, για παράδειγμα, τι θα συνέβαινε, αν δεν υπήρχε αρκετό CO₂ στην ατμόσφαιρα; Θα έπρεπε να χαιρόμαστε για τη ζεστή περίοδο στη σύγχρονη ιστορία του πλανήτη μας και που, επί του παρόντος, έχουμε γύρω στα 370-380 ppm CO₂ στην ατμόσφαιρα. Στη φυσική και στη χημεία γνωρίζουμε την αρχή της ισορροπίας του Le Chatelier, η οποία προβλέπει ανάπτυξη των ιδανικών συνθηκών για τη φωτοσύνθεση. Η Γη γίνεται πιο πράσινη, ένα γεγονός που έχει επιβεβαιωθεί πολλές φορές, και αυτό εγγυάται μεγαλύτερες σοδειές και καλύτερες συνθήκες ανάπτυξης. Ας συνεχίσουμε με αυτό τον τρόπο, αν και, δυστυχώς, υπάρχουν πολλές ενδείξεις ότι, στις επόμενες δύο δεκαετίες, ο πλανήτης θα γίνει πιο ψυχρός. Συμπέρασμα: η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναθεωρήσει άμεσα το περιοριστικό πακέτο μέτρων της για το κλίμα και την ενέργεια, διότι μειώνει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της ΕΕ.

► **Béla Glattfelder (PPE)**, γραπτός. – (HU) Οι τωρινοί φιλελεύθεροι κανόνες εμπορίου ενθαρρύνουν υψηλότερες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Εισάγοντας την εμπορία των εκπομπών, υποστηρίζοντας τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και μέσω των επενδύσεων που στοχεύουν στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, οι αναπτυσσόμενες χώρες καταβάλλουν σημαντικές προσπάθειες για να μειώσουν τις εκπομπές τους διοξειδίου του άνθρακα. Αυτά τα μέτρα συνεπάγονται επιπρόσθετο κόστος

για τις επιχειρήσεις. Επιπλέον, η ενεργειακή κατανάλωση φορολογείται ολοένα και περισσότερο σε αυτές τις χώρες.

Στο μεταξύ, πολλές αναπτυσσόμενες χώρες δεν κάνουν τίποτα για να μειώσουν τις εκπομπές αερίων τους που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Μάλιστα αυξάνουν συνεχώς τις εκπομπές τους διοξειδίου του άνθρακα. Αντί να δώσουν στους μεγαλύτερους βιομηχανικούς καταναλωτές τους κίνητρα για να επωφεληθούν από την ενεργειακή απόδοση, τους παρέχουν ηλεκτρική ενέργεια με επιδοτούμενες τιμές. Πολλοί λένε ότι σήμερα, το σημαντικότερο συγκριτικό πλεονέκτημα αυτών των χωρών δεν είναι πλέον το φτηνό εργατικό δυναμικό αλλά η φτηνή ενέργεια.

Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να θεσπιστούν νέοι κανονισμοί διεθνούς εμπορίου που θα αποτρέψουν τη δημιουργία περαιτέρω εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα από το εμπόριο. Χρειαζόμαστε όχι μόνο «δίκαιο» αλλά επίσης «πράσινο» εμπόριο. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι αν μια χώρα αποτυγχάνει να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που ανέλαβε στο πλαίσιο συμφωνιών κλιματικής αλλαγής, θα υπάρχουν αποτελεσματικές νομικές κυρώσεις.

► **András Gyürk (PPE)**, γραπτώς. – (HU) Η διάσκεψη της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή ήταν απογοητευτική. Δεν υπήρξαν νομικά δεσμευτικές δεσμεύσεις που θα καθόριζαν το μελλοντικό πλαίσιο της διεθνούς προστασίας του κλίματος. Η κατάσταση επιδεινώνεται από το γεγονός ότι παρά την πρόθεσή της, η ΕΕ δεν μπόρεσε να επηρεάσει σημαντικά το τελικό αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων. Η αποτυχία της διάσκεψης δεν δικαιολογεί ολιγωρία. Πρέπει να συνηθίσουμε στην ιδέα να δώσουμε έμφαση σε περιφερειακές λύσεις μέχρι να εκπονηθεί μια διεθνής συνθήκη που θα είναι νομικά δεσμευτική για κάθε συμβαλλόμενο μέρος. Συνεπώς, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εργαστεί για να βελτιώσει τους εσωτερικούς κανονισμούς της για την προστασία του κλίματος. Οι κανονισμοί της Ένωσης θα πρέπει να γίνουν πιο αποτελεσματικοί χωρίς να αποτελούν ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τις ευρωπαϊκές βιομηχανίες.

Ωστόσο, η κλιματική πολιτική της ΕΕ δεν θα πρέπει να ζημιώνει ούτε τα νέα κράτη μέλη, όπως συνέβη πρόσφατα με την εσωτερική συμφωνία επιμερισμού της επιβάρυνσης της ΕΕ. Σε σχέση με την προστασία του κλίματος, θα πρέπει να προτιμούνται λύσεις που έχουν πολλά επιπλέον οφέλη πέρα από τη μείωση των εκπομπών. Επομένως, η ανάπτυξη των αστικών μεταφορών βελτιώνει την ποιότητα της ζωής, οι επενδύσεις στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης δημιουργούν θέσεις εργασίας, και τα ποσά που δαπανώνται στην έρευνα και την ανάπτυξη βελτιώνουν ταυτόχρονα την ανταγωνιστικότητα. Αυτές οι απόψεις θα πρέπει να αντικατοπτρίζονται επίσης στον προϋπολογισμό για τα επόμενα επτά χρόνια. Η Ευρώπη δεν έχει την πολυτέλεια να είναι μόνο θεατής στις διεθνείς διαπραγματεύσεις για την προστασία του κλίματος. Θα πρέπει να συνεχίσει να αναλαμβάνει την πρωτοβουλία ακόμη και αν, αντί για καινοτόμες αλλαγές, η κλιματική πολιτική θα χαρακτηρίζεται πλέον από μικρά, σταδιακά βήματα.

► **Eija-Riitta Korhola (PPE)**, γραπτώς. – (FI) Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με απογοήτευση τα παράπονα για τα φτωχά αποτελέσματα της διάσκεψης της Κοπεγχάγης. Το μόνο που μπορώ να πω ότι είναι καιρός να προσγειωθεί η ΕΕ στην

πραγματικότητα. Πρέπει να σταματήσουμε να εξαπατάμε τους εαυτούς μας και να φανταζόμαστε ότι η ΕΕ έχει μια ηγετική θέση ή ότι θα μπορούσε ν' αναλάβει έναν ανάλογο ρόλο. Ας είμαστε ειλικρινείς: η αναποτελεσματική και ακριβή στρατηγική μας δεν είναι ελκυστική για κανέναν. Σκοπεύω να το πω αυτό και στη μελλοντική Επίτροπο για την κλιματική αλλαγή. Η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης έγινε και τελείωσε, αλλά γιατί η κ. Hedegaard προσπαθεί ακόμη να μας κάνει να πιστέψουμε ότι η ΕΕ είναι ο ηγέτης στην κλιματική πολιτική και εκείνη που δείχνει τον δρόμο στον κόσμο; Δεν έχει διαδραματίσει αυτόν τον ρόλο εδώ και πολύ καιρό.

«Ακολουθείστε με, είμαι ακριβώς πίσω σας», είναι το παράδοξο σύνθημα που έχει αναπτύξει η ΕΕ για την ίδια. Με αυτού του είδους την αυταπάτη συνεχίζει η ΕΕ την αξιοθρήνητη κλιματική της πολιτική και καταστρέφει θέσεις εργασίας στις πιο καθαρές βιομηχανίες. Εκείνοι που παρακολουθούσαν τη συζήτηση για το κλίμα ήξεραν εδώ και πολύ καιρό ότι δεν θα επιτυγχανόταν μια διεθνής συμφωνία βασισμένη στη μέθοδο της ΕΕ. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Κίνα και η Ιαπωνία επέλεξαν μια οδό που απέρριψε το μοντέλο των Ηνωμένων Εθνών, με τα διαπραγματευόμενα ανώτατα όρια εκπομπών και τα χρονοδιαγράμματα. Επενδύουν κατευθείαν στη μείωση της εντατικής παραγωγής άνθρακα και σε νέες τεχνολογίες οι οποίες, με τον καιρό, θα θεωρούνται επίσης ένας λογικός τρόπος μείωσης εκπομπών. Αυτή η μέθοδος, ωστόσο, δεν θα εκθέσει την οικονομία και τις θέσεις απασχόλησης στη γραφειοκρατία, στον αθέμιτο ανταγωνισμό ή στις απρόβλεπτες διακυμάνσεις των τιμών. Στην Ευρώπη, θα είμαστε εκτεθειμένοι αν η ΕΕ συνεχίσει να ακολουθεί έναν διαφορετικό δρόμο, παραμένοντας μόνη και επιδεινώνοντας τη σοβαρή κατάσταση των επιχειρήσεων. Είναι μια θλιβερή κατάσταση από την οποία δεν επωφελείται κανείς, και οι πολίτες λιγότερο απ' όλους. Το περιβάλλον δεν θα ωφεληθεί επίσης αν οι πιο καθαρές βιομηχανίες στον κόσμο υφίστανται κυρώσεις για την εμπορία εκπομπών, κυρώσεις που δεν επιβάλλονται στις υπόλοιπες. Είναι καιρός να αναθεωρήσει η ΕΕ την πολιτική της και να βάλει τέλος σε αυτές τις φαντασιώσεις.

► **Petru Constantin Luhan (PPE)**, γραπτώς. – (RO) Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει να συμμετέχει ενεργά στις διεθνείς διαπραγματεύσεις για την υιοθέτηση μιας συμφωνίας μετά το Κιότο. Είναι σαφές ότι, προκειμένου να υπογραφεί μια νέα παγκόσμια συμφωνία μετά το Κιότο, η διαπραγματευτική στρατηγική της ΕΕ πρέπει να εκτιμηθεί και να προετοιμαστεί σχολαστικά ενόψει της συνέχισης των διαπραγματεύσεων το 2010.

Αν και δεν μπορεί να θεωρηθεί επιτυχία και απέχει πολύ από αυτό που επιθυμούσε η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα συμπεράσματα της Κοπεγχάγης σηματοδοτούν ένα ακόμη βήμα προς την υπογραφή μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας μετά το Κιότο. Οι προσπάθειες της ΕΕ στο άμεσο μέλλον πρέπει να εστιάσουν στις διπλωματικές προσπάθειες που στοχεύουν στην ανάληψη δεσμεύσεων από όλους τους σημαντικούς παγκόσμιους εταίρους, ιδιαίτερα τις ΗΠΑ, την Κίνα και την Ινδία, ούτως ώστε να μπορέσει να επιτευχθεί ο παγκόσμιος στόχος περιορισμού της αύξησης της θερμοκρασίας σε δύο βαθμούς Κελσίου, σε σύγκριση με το προβιομηχανικό επίπεδο.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι η δέσμευση της ΕΕ να αυξήσει το επίπεδο των μειώσεων των εκπομπών της κατά 30% μέχρι το 2020 εξαρτάται από συγκρίσιμες ή αναλογικές δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται από τρίτες χώρες.

► **Rovana Plumb (S&D)**, γραπτώς. – (RO) Μπορούμε να κάνουμε τον απολογισμό της διάσκεψης για την κλιματική αλλαγή ένα μήνα μετά. Η Συμφωνία της Κοπεγχάγης προέκυψε μετά από διαπραγματεύσεις και υπογράφηκε με μεγάλη προσπάθεια, γλιτώνοντας μόλις και μετά βίας την πλήρη αποτυχία. Ο συμβιβασμός που έγινε δεκτός με μεγάλη δυσκολία ήταν μόνο αυτός της «υπό σημείωση».

Αν και η ΕΕ ανέλαβε συγκεκριμένους, φιλόδοξους στόχους, αυτοί δεν οδήγησαν σε παρόμοιες δράσεις από τους άλλους εταίρους. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι οι όλες οι μεγάλες οικονομικές και πολιτικές δυνάμεις στον κόσμο συναντήθηκαν για να συζητήσουν και να αναλάβουν ευθύνες για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Αναγνωρίστηκε ο στόχος τη διατήρησης της ανόδου της παγκόσμιας θέρμανσης σε 2° C και συμφωνήθηκε οικονομική στήριξη ύψους 30 δισεκατομμυρίων δολαρίων κατά τη διάρκεια της περιόδου 2010-2012 (χρηματοδότηση ταχείας εκκίνησης) και 100 δισεκατομμυρίων δολαρίων μέχρι το 2020. Αυτά τα ποσά προορίζονται για να χρηματοδοτήσουν τα μέτρα για τη μείωση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή των λιγότερο αναπτυγμένων και πιο ευάλωτων χωρών στις επιπτώσεις αυτές.

Πιστεύω ότι η μελλοντική Επιτροπή, ιδιαίτερα αν υπάρξει επίτροπος αρμόδιος για την κλιματική αλλαγή και τη δράση για το κλίμα, πρέπει να αξιολογήσει πολύ προσεκτικά όλες τις προτάσεις μείωσης –τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν χώρες που δεν είναι μέλη της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών– και να προετοιμάσει επίσης τις διαπραγματεύσεις κατά τέτοιο τρόπο ώστε να υπογραφεί μια νομικά δεσμευτική συμφωνία στην COP 16 στο Μεξικό το 2010.

► **Daciana Octavia Sârbu (S&D)**, γραπτώς. – (EN) Οι περισσότεροι από εμάς έχουν εκφράσει δικαιολογημένα απογοήτευση για το αποτέλεσμα της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης και την αποτυχία να επιτευχθεί μια νομικά δεσμευτική συμφωνία. Ωστόσο, σημειώθηκε κάποια πρόοδος. Για παράδειγμα, η δημιουργία του Πράσινου Ταμείου για το Κλίμα της Κοπεγχάγης θα παρέχει χρηματοδότηση για να προσαρμοστούν οι πιο φτωχές χώρες στην κλιματική αλλαγή και να αναπτύξουν καθαρές μορφές ενέργειας, και η επίσημη αποδοχή των αναδυόμενων οικονομιών ότι έχουν συνυπευθυνότητα καθιστά πιο πιθανή στο άμεσο μέλλον μια συγκεκριμένη δέσμευση από αυτές τις χώρες. Η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να διαδραματίζει ηγετικό ρόλο ελλείψει μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας. Η προτεινόμενη Επίτροπος για τη δράση για το κλίμα έχει δεσμευτεί για μια διεθνή συμφωνία για την προστασία των τροπικών δασών, τη συμπερίληψη των οδικών μεταφορών και της ναυτιλίας στο Σύστημα Εμπορίας Εκπομπών (ETS), και τη σύνδεση των συστημάτων ανωτάτων ορίων και δικαιωμάτων εμπορίας της ΕΕ και των ΗΠΑ, γεγονός που θα αποτελούσε ένα κρίσιμο βήμα στη διεθνή συνεργασία για τις παγκόσμιες μειώσεις εκπομπών. Θα πρέπει να συνεχίσουμε να αναπτύσσουμε και να υλοποιούμε τη δική μας νομοθεσία για το κλίμα καθώς άλλες χώρες αναπτύσσουν τις δικές τους. Η συνεργασία μας με διεθνείς οργανισμούς και χώρες εταίρους τους προσεχείς μήνες θα αυξήσει τις πιθανότητες για πιο ουσιαστική πρόοδο στην επόμενη διάσκεψη στο Μεξικό.

► **Zbigniew Ziobro (ECR)**, γραπτώς. – (PL) Το πρόβλημα της υπερθέρμανσης του κλίματος είναι ένα από τα βασικά θέματα που απασχολεί τον σύγχρονο κόσμο. Πρόσφατα, διεξήχθη στην Κοπεγχάγη μια διάσκεψη για το κλίμα αφιερωμένη σε αυτό το θέμα. Στο μεταξύ, ανακαλύψαμε ότι το περιεχόμενο αρκετών χιλιάδων εγγράφων και e-mail είχε δημοσιευτεί στο Διαδίκτυο από την Κλιματολογική Ερευνητική Ομάδα στο Πανεπιστήμιο του East Anglia, ένα από τα πιο επιφανή ιδρύματα που ασχολούνται με την υπερθέρμανση του κλίματος και τις επιπτώσεις της ανθρώπινης δραστηριότητας σε αυτή τη διαδικασία. Το υλικό περιλάμβανε αλληλογραφία μεταξύ επιστημόνων από διάφορες χώρες, των οποίων η έρευνα είχε σημαντική επιρροή στη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με την κλιματική αλλαγή. Οι πληροφορίες που διέρρευσαν δείχνουν ότι τα αποτελέσματα της έρευνας μπορεί να έχουν παραποιηθεί και, κατά συνέπεια, μπορεί να έχουν δημοσιευτεί αναξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με το φαινόμενο του θερμοκηπίου και την κλιματική αλλαγή. Οι χώρες της ΕΕ, και επομένως οι κοινωνίες μας, υφίστανται σημαντικό κόστος σχετικά με τις εκπομπές αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, ενώ στην Κοπεγχάγη έγιναν προσπάθειες να πειστούν οι αναπτυσσόμενες χώρες, μεταξύ των οποίων και η ΕΕ, να δεχτούν μια ακόμη μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση σχετικά με την υπερθέρμανση του πλανήτη, προκειμένου να βοηθήσουν, με αυτόν τον τρόπο, τις αναπτυσσόμενες χώρες. Κάθε αμφιβολία που υπάρχει σε αυτό το θέμα πρέπει να διευκρινιστεί λεπτομερώς, όχι επειδή θέλουμε να πείσουμε εκείνους που αμφιβάλλουν για τη νομιμότητα των μέτρων για τον περιορισμό των εκπομπών αερίων, αλλά επειδή οι Ευρωπαίοι φορολογούμενοι υφίστανται και θα συνεχίσουν να υφίστανται τεράστια κόστη σχετικά με αυτό το θέμα, και πρέπει να είναι σίγουροι ότι αυτά τα μέτρα βασίζονται σε βάσιμους λόγους.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. WALLIS
Αντιπροέδρου